1979
mart
3 (51)

MÜCADELE İLE DOLU 12 YIL VE ANLAMI

DİSK

TÜRKİYE
DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI
KONFEDERASYONU
AYLIK YAYINI

DİSK

3 mart 1979

içindekiler

Sahibi : Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu adına Abdullah Baştürk, Yazı İşleri Müdürü : Yücel Yaman, Merter Sitesi Topkapı İstanbul - 75 47 93, Dizgi : Murat Mat. Koll. Şti., Basım : Gözlem Ofset, Kapak ve Karikatür : Tan Oral.

disk'e bağlı sendikalar

1— ASİS 29 26 68
Sümer Sk. Kılıç Ap.9/8
Yenişehir/ANKARA

2— ASTER-İŞ 49 73 51
Beyoğlu Tonton Mh.
Eski Çiçekçi Sok.No.5/7-2
Galatasaray/İSTANBUL

3— BASIN-İŞ 26 30 24-25
Divanyolu, Klodfarer Cd.
No. 12
Cağaloğlu/İSTANBUL

4— BAYSEN 29 09 34
29 37 13
Necatibey Cd.Sezenler Sk.
No. 1/10
Yenişehir/ANKARA

5— BANK-SEN 48 81 25
48 22 96
Vali Konağı Cd. Sonu Yapı Kredi Bankası Mensupları Emekli Sandığı Tesisleri
Kat 5
Nişantaşı/ İSTANBUL

6— DEV MADEN-SEN
29 39 40—29 47 92
Necatibey Cd.Sezenler Sk.
Lozan Ap. 2/9
Yenişehir/ANKARA

7— D.SAĞLIK-İŞ 23 20 50
İnebey Mh.Valide Camii
Sk. No. 34/5
Aksaray/İSTANBUL

8— D.TOPRAK-İŞ 18 70 20
Meşrutiyet Cd.Alibey Ap.
No. 29/17
Yenişehir/ANKARA

9— D.YAPI-İŞ 75 14 31
Merter Gündoğdu Sk.
No. 19/1
Bayrampaşa/İSTANBUL

10— FINDIK-İŞ 19 50
Gazi Cd. 72
GİRESUN

11— GENEL-İŞ 17 54 59
17 52 67
Süleyman SırrıSk.2/4
Sıhhıye/ANKARA

12— GIDA-İŞ 75 15 40
Merter,A.Kutsi Tecer Cd.
No. 10/3
Bayrampaşa İSTANBUL

13— HÜRCAM-İŞ 27 84 02
Divanyolu,Klodfarer Cd.
No. 12/4
Cağaloğlu/İSTANBUL

14— İLERİCİ DERİ-İŞ
28 26 40
Ordu Cd.No.300 K.3
Aksaray/İSTANBUL

15— KERAMİK-İŞ 26 49 28
Divanyolu,Klodfarer Cd.
No.12/3
Cağaloğlu/İSTANBUL

16— LASTİK-İŞ
75 15 65-66
Merter, A.Kutsi Tecer
Cd. No. 10/2
Bayrampaşa
İSTANBUL

17— LİMTER-İŞ
Ordu Cd. No. 300 K.3
Laleli/İSTANBUL

18— MADEN-İŞ 60 23 54-55
Barbaros Bul.58/2
Beşiktaş/İSTANBUL

19— NAKLİYAT-İŞ 44 53 84
Tünel,İlkbeled iye Cd.
Küçük Tünel Ap.No.5/6
Beyoğlu/İSTANBUL

20— OLEYİS 25 54 19
18 85 27
Menekşe Sk.Muslu Ap.
No.28/14-15
Kızılay/ANKARA

21— SOSYAL-İŞ 29 19 59
29 46 38
Necatibey Cd.Sezenler Sk
Lozan Ap.No. 2/14
Yenişehir/ANKARA

22— T.PETROL VE KİMYA SAN.İŞÇİLERİ SEN.
30 08 61
30 04 02
İzmir Cd.Fevzi Çakmak
Sk. No. 17/13
ANKARA

23— T.İ.S. 25 56 87
17 13 42
Tuna Cad.İnkilap Sk.
İnkilap Ap.No.5/6-7
Yenişehir/ANKARA

24— TEKGES-İŞ 25 31 93
18 89 99
İzmir Cd. Yaprak Ap.
No.24/11-6
Kızılay/ANKARA

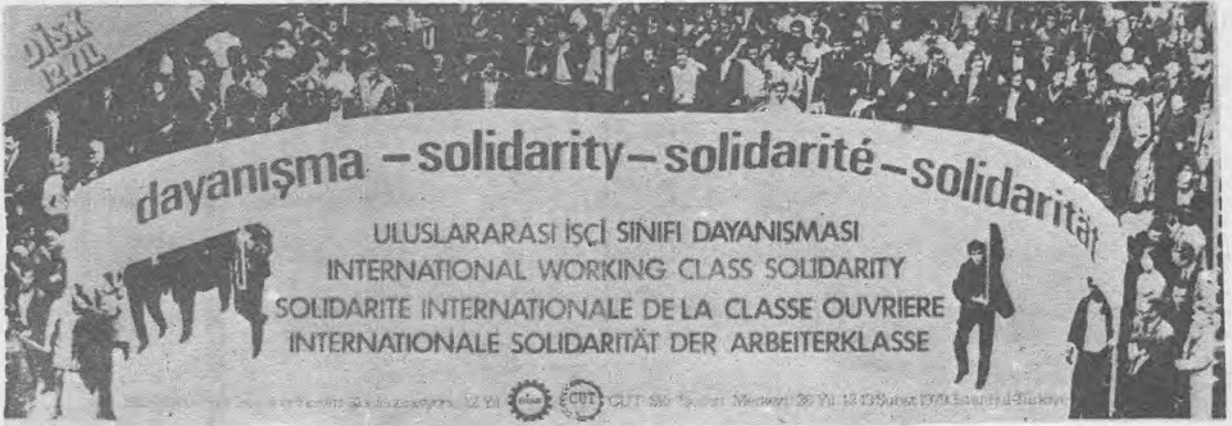
25— TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI 26 85 90
Babıali Cd.Sıhhıye Ap.
No. 19/3
Cağaloğlu/İSTANBUL

26— TÜMKA-İŞ 75 08 43
Merter, Gündoğdu Sk.
No. 19/3
Bayrampaşa
İSTANBUL

27— YENİ HABER-İŞ
29 71 16
29 63 48
Gazi Mustafa Kemal Bul.
Dağdelen Ap.No.92/2
Maltepe/ANKARA

28— YERALTI MADEN-İŞ
18 68 47
Selanik Cd.No.50/14
Yenişehir/ANKARA

MÜCADELE İLE DOLU 12 YIL VE ANLAMI

13 Şubat 1967'de kurulan DİSK; gelişen sınıf mücadelesinin sendikal düzeyde sözcülüğünü yaparak, bu gelişmeyi örgütleyerek gelişmiştir. Bugün, 600 bine varan üyesi ve emekçi halkımızın somut istemleri uğruna verdiği mücadele ile DİSK, egemen sınıfların her girişimlerinde hesaba katmak zorunda oldukları güçlü sendikal bir, örgüttür.

12 YILLIK YAŞAMIN ANLAMI

Gelişen sınıf mücadelesi, sürecinde büyük sorun ve engelle karşılaşan DİSK bunların da altından kalkmasını bilmiştir. Şu anda Türkiye işçi sınıfının sendikal birliğinin sağlanması, faşizme ve emperyalizme karşı verilen mücadelenin etkinliğinin artırılması, işçi sınıfının ekonomik çıkarlarının sonuna kadar ve etkin biçimde korunması, varolan kısıtlı demokratik yaşamın emekçi halk ve işçi sınıfı yararına daha da geliştirilmesi, DİSK'in önündeki en önemli sorunlardandır. DİSK'in 12 yıllık yaşamı, sınıf mücadelesinin uzun süreli içinde belki çok küçük bir dilim oluşturmaktadır. Ancak, bu 12 yıllık zaman dilimi, bir sendikal örgüt olarak DİSK'in hakkını vererek yaşadığı ve doğal bir sonuç olarak da geliştiği bir zaman dilimi olmuştur. Başka bir deyimle 12 yıllık yaşamın gerektirdiği her görev hakkıyla yapılmıştır.

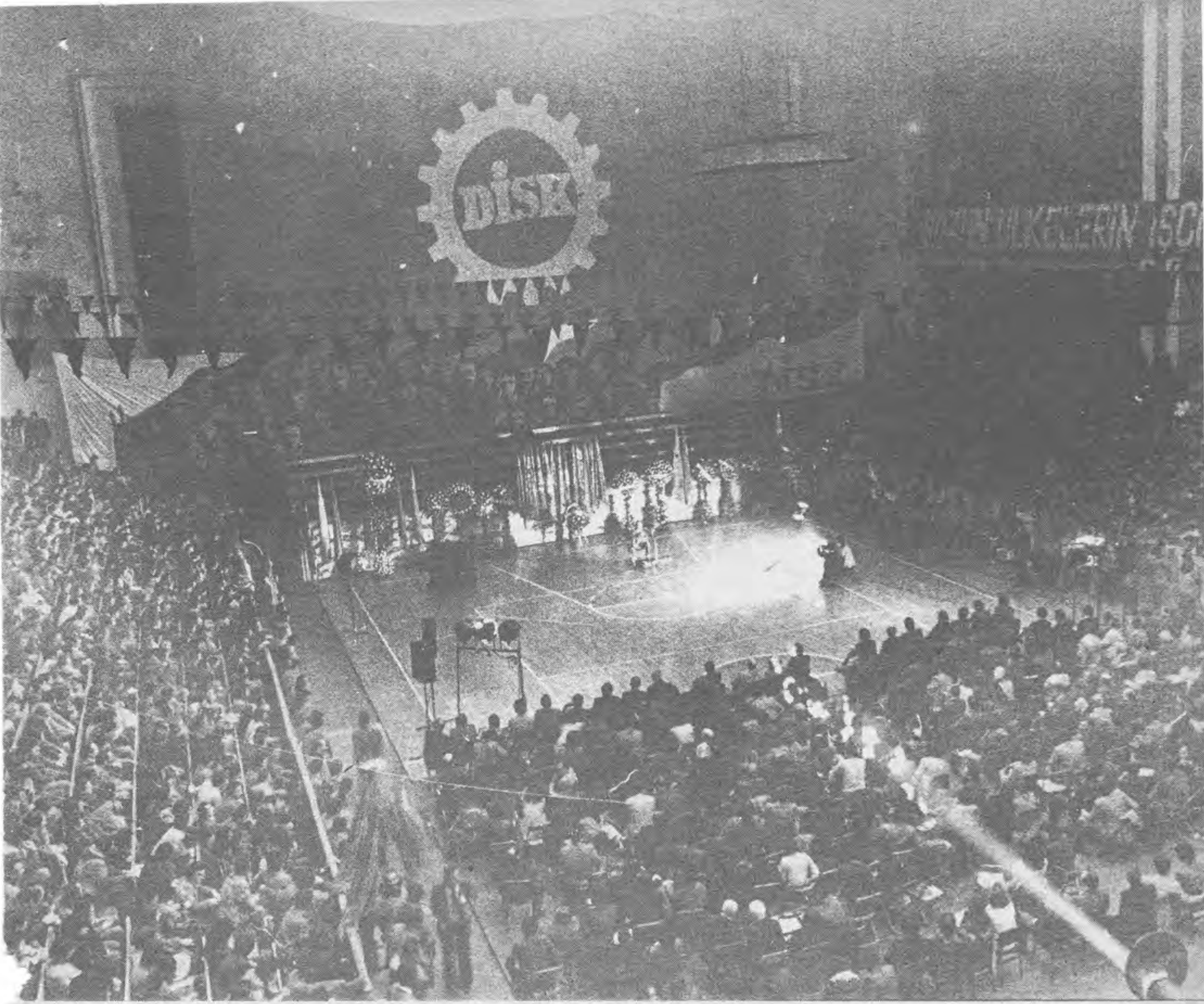
İŞÇİ SANIFININ BİRLİĞİ VE DİSK'İN İLKELİ TAVRI

Türkiye işçi sınıfının sendikal örgütü olarak önüne çıkan her soruna ilkeli bir tavırla yaklaşmıştır. İşçi sınıfının çıkarları için dayatmacı bir tavır ve örgüt şövenizmi yapmamıştır. İşçi sınıfının ve emekçi halkın çıkarlarının gerektirdiği tavır, eğer TÜRK-İŞ'le işbirliğini gerektirmişse, bu sorumlulukla davranmıştır. En son olarak da 1978 içinde yoğunlaşan faşist saldırılar karşısında "sokak aralarında, işyerlerinde insanların ölmemesi" için işçi sınıfının sendikal güçlerinin faşistlere karşı birlikte davranmalarını önermiş ve bu konuda somut adımlar atmıştır. Bütün demokratik güçlerin yanyana gelmesi için çaba harcamıştır.

Bu tavırları alırken DİSK'e yol gösteren ilkeler vardır. Bunlar, kesintisiz sürdürülen sınıf mücadelesinin deneylerinden çıkarılmış sınıf mücadelesine ışık tutan uluslararası düzeyde devrimci sendikal ilkelerdir. DİSK, bu ilkelerin ışığında mücadelesini sürdürmektedir. İç sorunlarını bu ilkelerin içinde çözümlemektedir.

12 kuruluş yıldönümü ve 12 Şubat'ta yapılan "Uluslararası işçi sınıfı dayanışması" DİSK'in uluslararası ilişkilerinin de bir ölçütü olmuştur hiç bir zaman Türkiye işçi sınıfının mücadelesini işçi sınıfının uluslararası mücadelesinden ayrı olarak görmemiştir. Tersine uluslararası mücadele ile bütünleşmek istemi göstermiştir. Bu isteminin bir örneği olarak da, Şili işçi sınıfının sendikal örgütü CUT'un 26. kuruluş yıldönümünü, Türkiye'de kutlamıştır. Halk Birliği hükümetinin Şili'de faşist Pinochet tarafından düşürülmesinden sonra 1973'den beri, CUT'un 12 Şubat kuruluş yıldönümü törenleri bir kez Sovyetler Birliği'nde, bir kez de İsveç'te yapılmıştır. Üçüncüsü ise Türkiye'de DİSK'in öncülüğünde 14 ayrı ülkeden gelen sendikacıların konuk katılımıyla gerçekleşmiştir. DİSK bu tür ilişkilerle sınıf mücadelesinin kendine yüklediği görevleri yerine getirdiği inancındadır...

Bundan sonra da bu görevi yerine getirmek için çalışacaktır.

DİSK'İN 12. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ COŞKUYLA KUTLANDI

- DİSK üyeleri "işçiler birleşin" sloganlarıyla salonu doldurdular

- Geceye 14 ülkenin sendikal temsilcileri de katıldılar

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün DİSK'in 12. kuruluş yıldönümü toplantısında yaptığı konuşmanın özeti

«CHP-AP KO YÖNELİK OYU MUTLAKA B

"Arkadaşlarım,

Dün Şili İşçileri Merkez Birliğinin 26. Kuruluş Yıldönümünü kutladık. Faşist Pinochet rejimine karşı başta işçi sınıfı olmak üzere tüm Şili halkının 1973'den beri verdiği mücadeleyi sürekli destekleyen DİSK, Şili İşçilerinin Sendikal Örgütünün 26. Kuruluş Yıldönümüne ev sahipliği yapmaktan onur duymaktadır. Daha önce bir kez Sovyetler Birliğinde, bir kez İsveç'te yapılan kuruluş törenlerinden sonra, bugün Türkiye işçi sınıfının konuğu olarak aramızda bulunan Şili'li dostlarımızın şahsında, Şili halkını kucakladığımızı bir kez daha dile getiriyor ve bütün dünyanın anti-faşist anti-emperyalist ve anti-şövenist güçlerine başlarılar diliyorum.

Değerli mücadele arkadaşlarım,

Bugün tüm dünyada, emperyalist-kapitalist sistem, giderek yerini sosyalizme bırakıyor. Emperyalizme karşı verilen ulusal kurtuluş mücadeleleri, emperyalist-kapitalist sistemin gövdesinde her gün yeni gedikler açıyor...

Dünya kapitalizmden sosyalizme geçiş çağını yaşıyor.

Bu genel çöküş içinde, emperyalistler egemenliklerini sürdürmek ve çeşitli ülkelerdeki kendilerine bağımlı iktidarları ayakta tutmak için savaş kışkırtıcılığı yapıyorlar. Faşist güçleri besliyorlar. Baskı ve teröre başvuruyorlar."

"Değerli Mücadele Arkadaşlarım,

Faşist güçler halkımızı ve işçi sınıfımızı sindirmek için CHP ağırlıklı iktidar döneminde de, dolu dizgin saldırılara devam etti.

16 Martta üniversiteden topluca çıkan öğrencilerin üstüne, makinalı silahlarla kurşun yağdırarak bireysel cinayetleri kıyıma çevirdiler. Demokrat, ilerici, toplumda saygınlığı olan kişileri ustaca tuzaklarla öldürdüler. Savcı Doğan Öz, öğretim üyeleri Bedrettin Cömert, Necdet Bulut, Teknik Üniversite Rektörü Bedri Karafakioğlu, gazeteci Abdi İpekçi bu tür planlı saldırılarla öldürüldüler.

Bu tuzaklarla işçi sınıfımız ve emekçi halkımızı yıldırmayı amaçladılar. Kitleleri yıldıracaklarını sandılar.

Öte yandan, Malatya'da Sivas'ta, Amasya'da, Elazığ-da, Kahramanmaraş'ta, "Kürt-Türk", "Alevi-Sünni" ayrımcılığı ile iç savaş kışkırtıcılığı yaptılar.

Ama tekrar ediyorum ki, döktükleri kanda boğulacaklardır.

İktidar bu faşist saldırılar karşısında etkin önlemler alamadı. İşçi sınıfımızın demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'in ve Türkiye'nin bütün

Açık bir hükümet buhranı olmadığı halde, egemen çevreler hem CHP'yi hem de CHP ağırlıklı iktidarı, emperyalist-kapitalist sistemin istemleri doğrultusunda daha da etkin biçimde zorlamaktadırlar. Sosyalistleri planlı bir uygulama ile ezmek için, bir CHP-AP koalisyonu önermektedirler.

Son Genel Kurulunda, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın çıkarlarına tam anlamıyla ters ilkeleri parti programına alan AP'nin CHP ile ortak olması, faşist teröre karşı bir çözüm değildir.

Faşizm, emekçi kitlelerin güçlerine güvenerek, onlara dayalı, onların örgütleri ile işbirliği yapılarak geriletilebilir.

Ekonomik bunalımın yükünü emekçilerin sırtına yıkma işleviyle oluşturulacak, CHP-AP koalisyonuna yönelik oyun mutlaka bozulmalıdır... Ve bozulacaktır."

'Dostlarım,

Türkiye varolan kısıtlı demokratik hakların genişlediği, işçi sınıfı ve emekçilerin insanca yaşadığı bir ülke haline getirilecektir. Önümüzdeki engeller birer birer ortadan kalkacaktır. Işçi sınıfımızın savaşkan örgütü DISK'e bu mücadelede büyük görevler düşmektedir. DİSK bu yolda kararlılıkla yürüyecektir.

Bugün işçi sınıfının siyasal hareketinin birliği sağlanamamıştır. Ama işçi sınıfımız dünya pratiği ve Türkiye gerçekleri karşısında siyasal birliğin sağlanması yolunda kendine düşen görev ve sorumlulukları hızla kavramaktadır.

Mücadele geleneğimizde, belli amaçlarımıza ulaşmanın somut örnekleri vardır. Hepimiz 15-16 Haziranlardan, 1 Mayıs kutlamalarından, DGM direnişlerinden, 20 Martlardan, 5 Ocaklardan işgallerden direnişlerden, grev çadırlarından, gece gündüz demeden mücadele vere vere bugünlere geldik. 12 yıl gibi kısa bir zamanda 30 bin işçinin örgütü olarak başladığı mücadelede, bugün 600 bine varan işçinin sözcüsü Türkiye işçi sınıfının sendikal alandaki umudu olduk.

Türkiye işçi sınıfının egemen sınıflara karşı verdiği mücadelenin kalbi bugün DİSK'te çarpmaktadır."

LİSYONUNA

ULACAKTIR»

demokratik güçlerinin içtenlikle katıldıkları 20 Mart Faşizme İhtar Eylemine "sağa da sola da karşıyım" diyerek karşı çıktı.

Arkadaşlarım,

20 Mart Faşizme İhtar Eylemine karşı çıkılamaz. 20 Mart Faşizme İhtar Eylemimiz, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın demokrasi ve sosyalizm için verdiği mücadelenin yüz akıdır. Devrimci mücadelemizin bir dönemeç noktasıdır.

DİSK, bu eylem ile mücadeleci geleneğine yaraşır biçimde hızla tırmanan faşizme karşı gerekli ve doğru tavrı almıştır. Bu tavır, 5 Ocak Faşizmi Lanetleme Eylemi ile değişik koşullarda sürdürülmüştür."

"Arkadaşlarım,

1979'un işçi sınıfımıza ve onun sınıf ve kitle örgütü DİSK'e yüklediği görevler çok ağırdır. Türkiye işçi sınıfını kararlı bir mücadele beklemektedir.

DİSK'in 12. Kuruluş Yıldönümünü kutlayan sizleri yeniden coşkuyla selamlar, sınıfsız ve sömürüsüz bir dünya için mücadele eden tüm mücadele arkadaşlarıma, şu anda salonda bulunmayan kavga arkadaşlarıma mücadelelerinde başarılar dilerim.

Selam olsun halkların barış içinde kardeşçe yaşayacağı bir dünya için faşizme ve emperyalizme karşı mücadele edenlere...

Selam olsun bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelesi sürdürenlere...

Yaşasın işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışması

Yaşasın Türkiye işçi sınıfı

Yaşasın sosyalizm

Yaşasın DİSK

"Türkiye işçi sınıfının 100 yılı aşan mücadelesinin ürünü olan DİSK, 15-16 Haziranlarda, 1 Mayıslarda, DGM direnişlerinde, 20 Martta grevlerde, işgallerde, boykotlarda gelişip güçlenmiş, çelikleşmiştir. DİSK demokratik hak ve özgürlüklerin korunup genişletilme mücadelesini taviz vermeden sürdürecektir."

Türkiye işçi sınıfının tek demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK 12 mücadele yılını geride bıraktı. DİSK, Kuruluşundan bu yana sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerini hayata geçirmek için çalıştı, demokratik hak ve özgürlüklerin korunup genişletilmesi mücadelesinde en ön safda yer aldı. 15-16 Haziranlardan, 1 Mayıs alanlarından, DGM direnişlerinden, 20 Martlardan, 5 Ocaklardan gelen DİSK'in bilinçli üyeleri örgütlerinin 12. kuruluş gecesini coşkuyla kutladılar.

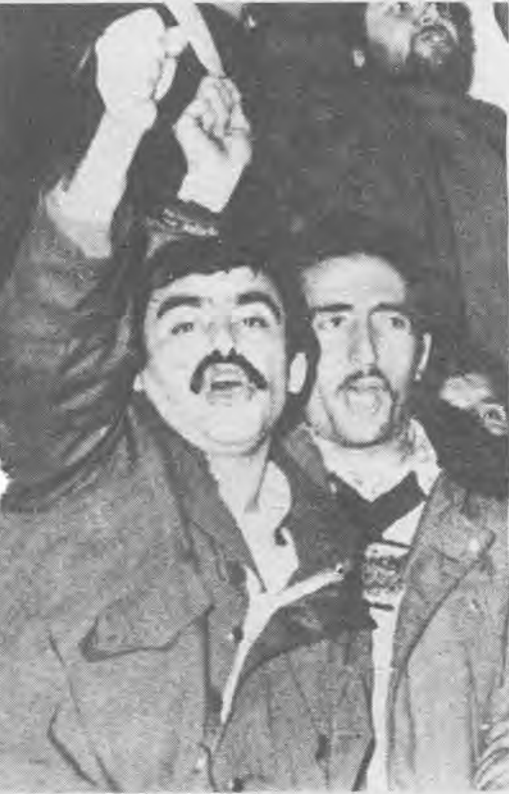
Bu yıl DİSK'in kuruluş kutlamalarının ayrı bir özelliği de vardı. Bir gün önce Şili İşçi Sınıfının tek sendikal örgütü Şili İşçileri Merkez Birliği'nin (CUT) 26. kuruluş yıldönümü ülkemizde düzenlediği Uluslararası İşçi Sınıfı Dayanışması adlı bir seminerle kutlamıştı. Bu seminere katılan çok sayıdaki yabancı konuk ertesi günün akşamı DİSK'in 12. Kuruluş gecesi kutlamalarını izleyeceklerdi. CUT Genel Sekreteri Luis Meneses'in, Dünya Sendikaiar Federasyonu (DSF) temsilcisi, Fransa, Yunanistan, Macaristan, Bulgaristan, Yugoslavya, Sovyetler Birliği, Filistin, İtalya, Polonya, Demokratik Yemen, Kıbrıs, Suriye gibi ülkelerin sendikal örgüt temsilcileri ile DSF'ye bağlı çeşitli Uluslararası Sendikal Birliğin temsilcilerinin katılımı DİSK'in kuruluş toplantısına enternasyonalist bir hava ve ruh getirmişti.

DİSK'in bilinçli disiplinli üyelerinin bu konukların tanıtılması sırasında gösterdikleri coşkulu enternasyonalist tavır gerçekten unutulamayacak yerler bıraktı belleklerimizde.

DİSK'in 12. Kuruluş gecesi kutlamaları nedeniyle Karikatürcüler Derneği Spor ve Sergi Sarayı'nın girişinde 40 kadar karikatürden oluşan bir sergi açtı. Karikatürcüler Derneğinin dostluk ve dayanışmasının güzel bir örneği olan sergiyi, geceye gelen DİSK üyeleri ve tüm katılanlar ilgiyle izledi.

Kutlama gecesine dünyanın dört bir yanından sendikal örgüt ve işçi sınıfının dostlarını örgütlerinden ve Türkiye'deki ilerici, demokrasiden yana kişi ve kuruluşlardan da çok sayıda kutlama mesajı geldi. Faşizme ve emperyalizme karşı işçi sınıfımızın yandaşı emekçilerle birlikte vermekte olduğu bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde DİSK'in 12. kuruluş gecesine gönderilen bu dostluk ve dayanışma mesajla-

• Faşizme ve Emperyalizme karşı mücadele işçi sınıfı ön safta

Kuşkusuz DİSK bu konuma kolay ulaşmadı. Yüzlerce işçi sınıfı neferinin kanı canı pahasına erişti bu saygınlığa... Siyasal iktidarların işçi sınıfı ve emekçi halkımızın demokratik-ekonomik haklarını daha da kısıtlamaya yönelik her girişimin karşısına yiğitçe dikildiği, her ne pahasına olursa olsun bu haklardan bir adam geri a·mamak için direnerek ulaştı bu saygınlığa... Yeni ve ileri haklar için mücadele bayraklarını fabrikalardan dalgalandırmaya başlayarak DİSK işçi sınıfımızın ekonomik-demokratik mücadelesinin tek örgütü olduğunu hayatın içinde kanıtladı. Derby Lastik Fabrikasında açılan "Referandum hakkı için ileri" bayrağı irili ufaklı yüzlerce fabrikaya yayıldı. "Genel Grev Hakkımız-Söke Söke Alırız" sloganı ülkenin dört bir yanında yankılandı. Sınıf ve kitle sendikacılığı yol alıyordu... Şehitlerimizin kanını bayrak anılarını umut yaparak yol alıyordu Türkiye işçi sınıfının devrimci sendikal hareketi.

İşte bu hızlı, bilinçili gelişimdi burjuvazinin siyasal iktidarlarını 1970'de DİSK'i yok etme hesapları yapmaya iten. Ancak işçi sınıfı bu hesaplarını bozdu burjuvazinin. Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde 15-16 Haziran İşçi Direnişi diye geçen eylem günleri, işçi sınıfının kanıyla, canıyla kazandığı haklarını, eliyle kurup geliştirdiği örgütünü savunmadaki kararlılığının bir kez daha kanıtlandığı günler oldu.

Sömürüye, haksızlığa, baskıya, ikinci sınıf insan işlemi görmeye asla razı olmayan işçi sınıfımız zindanlara atılma pahasına 12 Mart'ın uygulamalarına da karşı çıktı. Gıslavet'te, Ülker'de, Demir Döküm'de, faşizan uygulamalara baş kaldırdı işçiler. İşçi sınıfını sarı sendikalara esir düşürme çabaları geri tepti.

12 Mart dönemini geride bırakan Türkiye toplumunda, DİSK etkinliğini daha da artırdı, işçilerin sömürü ve baskıya karşı verdikleri mücadelenin kalesi oldu. İşte "sıkıyönetimsiz sıkıyönetim demek olan

rının ayrı bir önemi var.
DİSK, özgürce örgütlenme olanakları son derece kısıtlı bir ortamda ve işçi sınıfına karşı yasa, yönetmelik ve tüzüklerinin tümünün yürürlükte olduğu bir dönemde kurulmuştu. Ama, kurucu sendikalar, o sendikaların en yeni üyesinden en üst yöneticisine kadar, işçi sınıfının baskısız ve sömürüsüz bir dünya kurma mücadelesine inanmış, bu yolda taviz vermeden savaşmaya kararlı binlerce işçi DİSK'in mücadele saflarına güç kattılar. Demokrasiden yana özgürlükten yana, bağımsızlıktan yana, barıştan yana herkes, DİSK'in kuruluşunu sevinçle selamladı . DİSK kurulduğu günlerde sağladığı güvene hiç bir zaman ters düşmedi, kendisine inananları, güvenenleri hayal kırıklığına uğratmadı. Bu nedenledir ki bir örgütün yaşamı içinde kısa denilecek bir süre olan 12 yılda 30 bin üyeden yüzbinlerce üyeli, toplumun en etkin, en saygın kuruluşlarından biri oldu.

• Mücadelemiz sömürüsüz ve baskısız bir dünya içindir.

Devlet Güvenlik Mahkemelerine" karşı, bağımsız yargı organı siyasal iktidarların eline teslim eden anti-demokratik yasa tasarılarına karşı başlatılan Eylül direnişi işçi sınıfının güçlü sınıf ve sendikal örgütü DİSK'in yeni bir zaferinin habercisi oldu.

İşçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü olan 1 Mayıs üzerindeki yasak 1976 yılında DİSK'in düzenlediği görkemli gösteriyle kırıldı. Taksim alanında üçyüz binden fazla emekçinin katıldığı 1 Mayıs gösterilerindeki disiplin, kararlılık ve bilinç ürkütüyordu burjuvaziyi. 1977 yılı 1 Mayıs'ına saldırtan karanlık odakları yönetenlerin hangi güçler olduğu ortadadır. Türkiye işçi sınıfı 34 yiğit evladını verdi... Ancak emperyalizme bağımlı büyük burjuvazi istediğine ulaşamadı, 1978 1 Mayıs'ı 34 şehidin anısının mücadelemize ışık tuttuğunu kanıtlıyordu. Yüzbinler haykırıyordu 34 kardeşinin öldürüldüğü alanda "Bu alan 1 Mayıs alanı" diye..

İşçi sınıfının ve emekçi halkın sömürü ve baskıya karşı mücadelesi gelişiyor, güçleniyor. Emperyalizme bağımlı Türkiye kapitalizmi içine girdiği derin bunalımdan çıkış için sömürü ve baskısını artırmak istiyor. Bu amaçla beslediği faşist cinayet şebekelerini öğrencilerin, aydınların, ilericilerin üzerine saldırtıyor, kitleleri susturmayı, yılgınlaştırmayı amaçlıyordu. 16 Mart'ta üniversiteden çıkan bir grup öğrenci üzerine faşistlerin yaptığı bombalı saldırı sonucun da 6 genç yurtsever öldülürdü. DİSK, faşizme karşı mücadelede işçi sınıfının üzerine düşen öncülük görevinin bilincindeydi. "Sağa da karşıyız sola da" diyerek faşizmle mücadele edebileceğini sanan CHP ağırlıklı hükümet tarihsel bir yanılgı içindeydi. DİSK 20 Mart'ta iki saat iş bırakma çağırısında bulundu. "Faşizme ilk ihtar eylemi" bütün yurtta milyonlarca işçinin, öğretmenin, teknik elemanın, aydın, ilerici, yurtsever ve devrimcinin katılımıyla gerçekleştirildi. Faşist saldırılar karşısında DİSK anti-faşist anti-emperyalist güçlerin güç ve eylem birliğini sağlama çalışmalarına yoğunluk verdi. Kahramanmaraş'da soykırıma dönüştürülen faşist saldırıları lanetlemek ve öldürülenlere saygı duruşu yapmak için kararlaştırılan 5 dakikalık iş bırakımı da milyonlarca işçi, emekçi ve emekten yana yüzbinlerce insanın katılımıyla gerçekleştirildi.

İşte DİSK'in 12. kuruluş yıldönümü kısa geçmişinde verdiği bunca haklı mücadelenin anımsattığımız bir bölümü bile ona ulusal ve uluslararası düzeyde kazandığı bu saygınlığa yakışır bir biçimde enternasyonalist bir ortamda kutlandı...

Yaşasın DİSK!..

DİSK

Gelen mesajlar

ULUSLARARASI DAYANIŞMA

Dünya Sendikaları Federasyonu Sekreteri (DSF) Jean NEMOUDRY

Değerli Arkadaşlar, değerli dostlar,

Dünya Sendikalar Federasyonu Sekreterliği adına, sıcak ve dostça selamlarımızı iletmeme izin verin.

Federasyonumuzun biraraya topladığı bütün kıtalardan ve bütün sistemlerden 190 milyon işçi adına 12. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunu selamlarım.

Değerli Arkadaşlar, değerli dostlar,

12 yaş bir çocuk için yaşamın güzelliklerini ve çevresindeki sosyal eşitsizlikleri farkettiği bir dönemdir.

Buna karşın Türkiye işçi sınıfının örgütü olan örgütünüzün 12. Yıldönümü işçi sınıfına ve halkınıza hizmet yolundaki faaliyetleriyle zengin, deneyimli bir dönemdir.

TCK'nun 141 ve 142. maddelerinin kaldırılmak, baskıya son vermek, sendikal ve demokratik hak ve özgürlüklerin koruyup genişletmek, 9. Dünya Sendikal Kongre'sinde onaylanan Sendikal Haklar Evrensel Bildirisini uygulatmak, Demokratik Platform kurmak için Türkiye'de bütün ilerici güçlere yapılan çağrı gibi DİSK'in başarılı mücadelesi dünyada geniş yankılar yapmıştır.

Emperyalizme, tekellere, baskıya ve geçen yıl için 922 kişinin ölümüne ve binlerce kişinin yaralanmasına neden olan faşist teröre karşı mücadele etmek için bütün demokratik örgütlere yaptığınız çağrı, bütün yurtseverler ve ilerici güçler arasında büyük ilgi görmüştür.

Değerli arkadaşlar, değerli dostlar,

Dünya Sendikalar Federasyonu adına, size, mücadelenizde yalnız olmadığınız güvencesini belirtmek istiyorum. Bütün dünyada milyonlarca işçi sizinle dayanışma içindedir.25 Kasım'da Ankara'da toplanan ve bütün anti-demokratik uygulamalara karşı, emperyalizmin ve faşizmin bütün güçlerine karşı, işçilerin çıkarlarını anti-demokratik uygulamalara karşı, işçilerin çıkarlarını savunan bütün örgütler sizi desteklemektedir.

Değerli arkadaşlar ve dostlar,

Uluslararası işçi sınıfı hareketi, baskı ve engellere rağmen cesurca, fedakarca sürdürdüğünüz mücadelenize ve dayanışmanıza büyük önem vermektedir.

Önemli bir sosyal ve politik olay olan ve zaferle sonuçlanan 20.000 kahraman maden işçisinin uzun süren grevini takdirle karşıladık ve destekledik.

Örgütünüzün gerçekleştirdiği bütün bu eylemler, ülkenizin işçileri arasındaki DİSK'in saygınlığını giderek artırmakta,önemli mevziler kazandırmaktadır.

Değerli Arkadaşlar, değerli dostlar.

Dünya Sendikalar Federasyonu, Uluslararası işçi sınıfı dayanışmasına sadık olarak birçok kez üye örgütleri ve dostları desteklemiş ve Türk işçilerinin mücadelesini teşvik etmiştir.

Bizim de, demokrasi, halkların ekonomik ve siyasi bağımsızlığı için işçilerin daha iyi yaşaması için adalet ve barış için mücadelemizin bir parçası olan mücadelenizde bundan sonra da Federasyonumuzun ve bağlı örgütlerin aktif dayanışmasına güvenebilirsiniz.

Değerli arkadaşlar, değerli dostlar,

Görüyorsunuz ki, örgütünüzce sürdürülen faaliyetler tek başına olmamaktadır.

Bu faaliyetler özgürlüğe,dostluğa ve dayanışmaya tutkun işçi sınıfının büyük bir ailesi olan örgütünüzün her düzeydeki yöneticisinin, militanlarının çalışmasıdır.

Burada bulunan, bütün arkadaşlara, DSF adına saygımızı ve DİSK içindeki faaliyetlerinde en iyi dileklerimizi iletmek isterim.

Bu kutlama gününde, örgütünüze ve tüm üyelerine, satın alma gücünün artırılması, iş sağlanması,çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi yolundaki mücadelenizde başarı dileklerimizi iletiyorum.

Halkınıza daha iyi bir yaşam ve sendikal haklara saygı dileğiyle.

İlginize teşekkür ederim

Fransa Genel-İş Konfederasyonu CGT Sekreteri Jean Claude LAROZE

CGT'nin Dostluk Mesajı:

DİSK'in 12. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle, DİSK'e Türkiye işçi sınıfının sendikal örgütü olarak yaptığı çalışmalarda CGT'de örgütlü milyonlarca kadın-erkek işçinin başarı dileklerini iletmek isterim.

Uzun yıllardan beri örgütlerimizi birleştiren bağlar vardır. CGT bu bağları, Fransa ve Türkiye işçilerinin çıkarları doğrultusunda sağlamlaştırmak istemektedir.

Halkımızın istemlerini karşılamak ve Türkiye'yi tehdit eden faşizm türünden tehlikelere karşı işçi sınıfını ve demokratları birleştirmek için gösterdiğiniz çabaları yakın ilgi ile izlemekteyiz.

Uluslararası ve özellikle Avrupa çapında daha büyük bir dayanışmayı ortak eyleminizi güçlendirerek gerçekleştireceğimize inanıyoruz.

CGT ile DİSK Avrupa Sendikalar Konfederasyonuna üye olmaya büyük önem vermektedir.

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu, ülkelerin özellikleri ve siyasal rejimleri arasındaki farklılıklara bakılmaksızın Avrupa'daki ulusal sendikaları biraraya toplamayı amaçlamaktadır.

CGT Fransa'daki işsizliği yabancı işçilerin yarattığı düşüncesini yayan Fransız Hükümetinin ırkçı ve yabancı düşmanlığı kampanyasını açığa vurmaktadır.

Fransa'daki Türkiyeli işçilerin çıkarlarını savunmada ve her iki ülke işçilerinin sendikal hak ve özgürlüklerine saygı gösterilmesinde DİSK ile CGT'nin işbirliği vazgeçilmez bir unsurdur.

Türkiye halkına ve işçilerine CGT adına, kendileri ve ülkeleri için başarı dileklerimi sunuyorum.

Yaşasın Halkların Dayanışması,
Yaşasın Türkiye ve Fransız İşçilerinin Dostluğu
Yaşasın DİSK

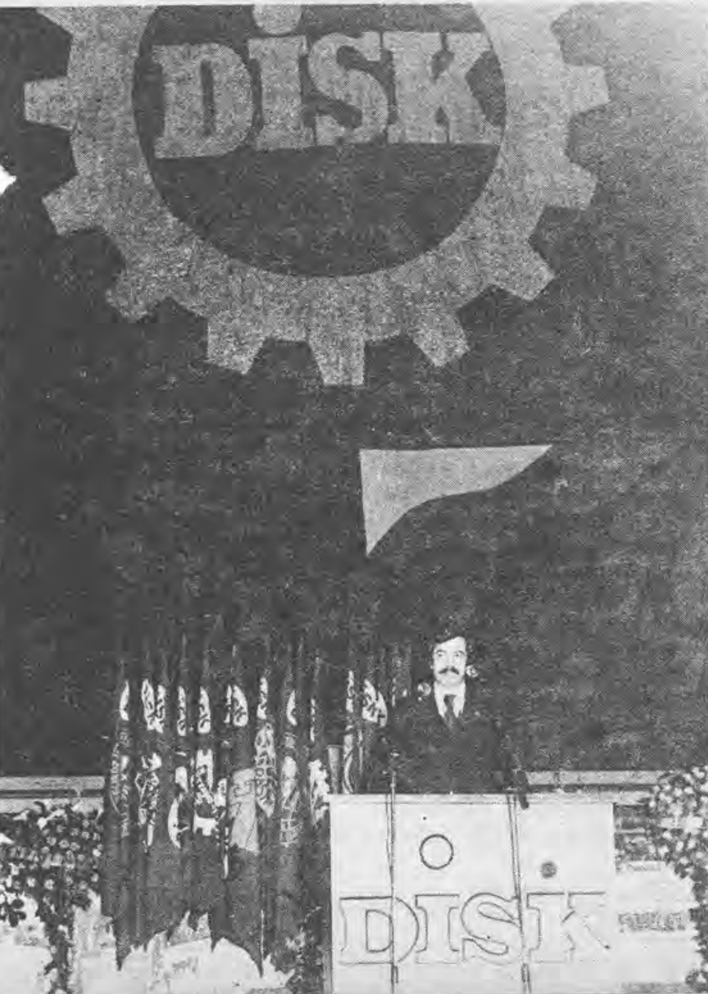
Şili İşçileri Merkez Birliği (CUT) Genel Sekreteri Luis Meneses:

Şili işçilerinin sendikal örgütü CUT (Şili İşçileri Merkez Birliği) DİSK'in 12. yılını doldurması ve işçilerin haklarını savunma ve korumadaki çalışmaları nedeniyle sıcak duygularını ve selamlarını iletir.

Yurt dışında,gurbette,yaşamanın güçlüklerini tanıyan biz Şilili işçiler, sendikal hareketin toplumların yaşamındaki önemini değerlendirmesini iyi biliriz.

Halkımızın zulme karşı savaşım verdiği son yıllar bize, sendikal örgütlerin, toplumların yaşamlarında ne denli önemli işlevlere sahip olduğunu daha iyi öğretti.

İşte bu nedenlerden dolayı, sınıf kardeşliğinin getirdiği candan dostlukla DİSK'li işçilerle konuşurken sendikal hareketin bağımsızlığı için kararlılıkla mücadele edilmesi gerektiğini savunuyoruz. İşçi eylemlerinde merkezi yönetim önemli bir yer tutar. Bu, sendikal eyleme dört elle sarılmak, çıkarlarımızı savunmak için en etkili yöntemlerden biri olduğu için gereklidir.

Bu 13 Şubat gününde ülkesinin işçilerine kazandırdıklarından dolayı DİSK'i selamlar ve kutlarız. Bütün kazanımların, büyük savaşımlar sonucu elde edildiğinin bilincindeyiz. Çünkü işçilere hak verilmez. İşçiler, haklarını sınıf düşmanlarıyla savaşarak alırlar.

Kuruluşunuzun 12. yılını kutladığınız bugünde sizi kardeşçe selamlarız. Bu kutlamanıza kendi başarılarımızda duyduğumuz kıvançla katılıyoruz.

Dün, enternasyonalist bir anlayışla hazırladığınız CUT kutlama seminerine katıldık. Şilili işçilerin kalbinde yaşayan ve faşizmin ortadan kaldıramadığı örgütümüz CUT'un 26. yılını hep birlikte kutladık.

Göstermiş oldukları proleterce dayanışmadan dolayı DİSK'li yoldaşlarıma çok teşekkür ederim. Halkımıza uygulanan baskılara karşı daha büyük bir güçle savaşacağız.

Dün seminerde alınan kararların uygulanması, Şili işçi sınıfının ve halkının savaşımına önemli katkılarda bulunacaktır.

Sevgili yoldaşlar, örgütünüzün istemlerini gerçekleştirmekte giderek daha başarılı, daha güçlü ve kuvvetli olmasını dileriz.

Yaşasın DİSK!
Yaşasın CUT!
Yaşasın Uluslararası Dayanışma!

Macaristan Sendikaları Merkez Konseyi (SZOT) Başkan Yardımcısı Tibor HARAİ

Türkiyeli Arkadaşlarım;
Meslekdaşlarım,

DİSK'in 12. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu yöneticilerine ve sizin şahsınızda bütün üyelerinize Macar işçilerinin ve Macar Sendikaları Merkez Konseyi'nin kardeşçe, enternasyonalist selamlarını iletmekten onur duyarım.

Biz kurulduğundan bu yana, DİSK'in çalışmalarını ve zor koşullar altında Türkiyeli işçilerin yaşama ve çalışma koşullarını iyileştirmek, işsizliği ortadan kaldırmak, demokratik ve sendikal haklar elde etmek için gösterdiği çabaları büyük bir dikkatle izlemekteyiz. Macar Sendikaları dahil, sosyalist ülkelerin kardeş örgütleriyle iyi ilişkiler ve işbirliği kurmak için DİSK'in gösterdiği istek ve arzuyu saygıyla izliyoruz. Varolan ilişkileri daha da derinleştirmeye ve genişletmeye hazırız.

4 milyondan fazla işçiyi kapsayan Macar Sendikaları, işçilerin iktidarında aktif biçimde yeralarak, ileri sosyalist toplumun inşası için çalışıyor. Artık işçilerin örgütlediği toplumumuzdan sömürüyü ve güvensizliği bütünüyle söküp attık. DİSK yöneticilerinin de çok yakın zamanda bunu başaracaklarına inanıyoruz.

SYNDICATS YOUGOSLAVES

Yugoslavya Bosna-Hersek Sendikaları CCTUY Başkan Vekili Kemal KARACİC

Sevgili Yoldaşlar,

Sevgili Arkadaşlar,

Herşeyden önce, davetinizden duyduğum memnunluğu ifade etmek isterim ve Yugoslavya İşçi Sendikaları Konfederasyonunun bir temsilcisi olarak Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunun 12. Kuruluş yıldönümünde Yugoslavya İşçi Sendikaları Konfederasyonunun bir temsilcisi olmaktan duyduğum onuru belirtmek isterim. Ayrıca bu toplantıda bulunan ve diğer tüm Türkiyeli işçi dostlarımıza Yugoslavya İşçi Sendikaları uyelerinin yürekten selamlarını iletmek isterim.

Geçmiş yıllardan bu yana göstermiş olduğunuz hızlı gelişmeyi dikkatle ve büyük bir ilgiyle izliyoruz. Ülkenizde daha güçlü bir sendikal hareketi yaratmak, toplumun her katında maddi ve toplumsal düzeyin iyileştirilmesi mücadelesinde ve bu yolla ulusal gelirin daha adil dağılımını gerçekleştirilmesi için Türkiye İşçi sınıfının çabalarından ve karşısındaki güçlüklerden haberimiz var. Bu mücadelede elde edilen başarılardan da haberdarız ve eminiz ki Türkiye İşçi sınıfı karşısındaki güçlüklerin ve içinde bulunduğu durumun üstesinden gelecektir. Ve böylelikle kendi çıkarlarını ve emekçi halkın çıkarları doğrultusunda değişiklikleri gerçekleştirmeyi başaracaklardır.

Sevgili Yoldaşlar,

Bir kez daha bu toplantıya katılma olanağını bana verdiğiniz için size teşekkür etmeme izin verin ve 12. Kuruluş yıldönümüz nedeniyle Yugoslavya Sendikalar Konfederasyonu Konseyinin ve tüm üyelerimizin kuruluşunuzu ve örgütünüzün Türkiye İşçi sınıfının çıkarlarını korumak ve birliğini sağlamak ve dayanışmasını güçlendirmek yolunda vereceği verimli çalışmalardan dolayı en içten kutlamalarını getirdim. Ve bir kez daha örgütlerimiz arasındaki işbirliğinin genişletilmesi, güçlendirilmesi ve gelecekteki başarılı çalışmalarınıza olacak inancımı dile getiririm.

Yunânistan Birleşik Kontr-Dikta Sendikal Cephesi ESAK Temsilcisi Yani BECUNİS

Türkiye sendikal hareketin temsilcileri, sevgili yoldaşlar,

Size, Yunan emekçilerle Birleşik Karşı Dikta Sendikal Cephe Yürütme Komitesinin en içten, mücadeleci, sınıfsal selamını getiriyorum. DİSK'in 12. kuruluş yıldönümünü kutlama gösterilerine katılma davetiniz bizi sevindirdi, duygulandırdı.

Yoldaş Türkiyeli temsilciler,

Yunan emekçileri de aynı sorunlar, aynı güçlüklerle karşı karşıya bulunmaktadırlar.

Yunan emekçileri, dünya barışını, silahsızlanmayı ve halklar arasında kardeşliği amaçlayan tüm girişimlere katılmaktadırlar.

Yunan emekçileri, Türkiye ve Yunanistan halklarının gerçek yararlarını savunmakta, iki ülke arasındaki sorunların barışçı yoldan çözümlenmesini istemektedirler.

Türk, Yunan, Kıbrıs, Rum, Kıbrıs Türk emekçileri,

Doğu Akdeniz bölgesinin dostluk, barış ve kardeşçe işbirliği bölgesi olması için mücadelelerini güçlendirmelidirler.

Amerikan-NATO emperyalistlerinin amaçlarını etkisiz duruma getirmek, Kıbrıs sorununun, Birleşmiş Milletlerde alınan kararlara uygun olarak çözülmesi yolunda çalışmalıdırlar.

KUTLAMA MESAJLARI

Sovyet Sendikaları Merkez Kurulu

Değerli Dostlar,

DİSK'in 12. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle, Sovyet Sendikaları Birliği Sovyet fabrika, tarım ve büro işçileri adına Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunda birleşmiş Türkiye halkı ve işçilerine sıcak ve dostça selamlarını iletiriz.

Geçen yıllarda DİSK'in emperyalizm ve gericiliği karşı mücadeleye ve Türkiye emekçilerinin temel haklarını ve çıkarlarını savunmada, işçilerin ve sendikal birliğin teşvik edilmesi yolunda önemli katkıda bulunduğunu memnunlukla izledik.

Proletarya enternasyonalizmi ilkelerine bağlı olarak Sovyet Sendikaları, Türkiye İşçi Sınıfının demokrasi ve sosyal gelişme mücadelesi ile dayanışma içinde olduğunu belirtir. Türkiye ve Sovyet halkları ile sendikaları arasındaki dostluk ve işbirliğinin güçlenmesi dileğimizdir.

Dostça selamlarımızla,

Romanya İşçi Sendikaları Merkez Konseyi

DİSK'in 12. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle, Romanya Sendikaları Merkez Konseyi adına Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunu, bütün üyelerini içtenlikle kutlar, dostluk ve militan dayanışma duygularını belirtiriz.

Türkiye emekçi halkının temel çıkarlarının karşılanması, sendikal birliğin güçlenmesi yolundaki mücadelen izde başarılar dileriz.

Örgütlerimiz arasındaki iyi ilişkilerin, her iki ülke işçilerinin çıkarları, Romanya-Türkiye dostluğu, Balkanlarda ve tüm dünyada barış yolunda gelişeceğine inanıyoruz.

DEV-İŞ Yönetim Kurulu adına Genel Başkan Hasan SARICA

Kıbrıs emekçileri olarak Türkiye işçi sınıfının tek sınıf ve kitle sendikal örgütü olan kardeş DİSK'in kuruluş yıldönümünü şahsınızda kutlarım. DİSK'in verdiği onurlu savaşını desteklediğimizi bir kez daha belirtir en içten dostluk dileklerimizin kabulunu dileriz.

Yaşasın DİSK,
Yaşasın DİSK-DEV-İŞ dayanışması

Çekoslovakya Sendikaları Merkez Konseyi

DİSK'in 12 Kuruluş Yıldönümü törenine bizi çağırdığınız için teşekkür ederiz.

Acil görev ve programımız nedeniyle, katılamadığımız için üzgünüz. Bununla birlikte kabul ederseniz Türkiye'ye Çekoslovak Sendikaları Merkez Konseyini temsilen 1979 Nisan ya da Mayıs ayında bir delegasyon göndermek, örgütlerimiz arasındaki dostça ilişkileri daha da güçlendirmek istiyoruz. Aynı zamanda DİSK'in 12. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle Çekoslovak Sendikaları adına örgütünüzü içtenlikle ve kardeşçe duygularla kutlamak ve Türkiye'deki emekçilerin tekellerin egemenliğine, enflasyona ve işsizliğe karşı, ekonomik ve sosyal alandaki istemler için sürdürdüğü mücadeleyi bütünüyle desteklediğimizi bildirmek isteriz. Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı için bundan böyle yürüteceğiniz çalışmalarda da başarılar dileriz. Emperyalizme karşı, barış ve sosyal gelişme için dünyanın her yanında yürütülen mücadelede uluslararası işçi sınıfının ve sendikal hareketin eylem birliğinin güçlendirilmesinde DİSK'in önemli rol oynamaya devam edeceğine inanıyoruz.

Dünya İş Konfederasyonu

Dünya İş Konfederasyonu DİSK'in 12 Kuruluş Yıldönümünü içtenlikle kutlar, Türkiye işçilerinin sendikal mücadelesine destek ve dayanışmasını belirtir. Ülkemizdeki siyasal ve toplumsal gelişmeleri ilgiyle izlemekteyiz.

Belçika Hıristiyan Sendikalar Konfederasyonu Türkiye Bölümü Sekreteri Muharrem KAHRAMAN

Demokrasiye karşı komploların işçi sınıfının ve emekçi halkın kazanılmış haklarına saldırıların yoğunlaştığı kritik günlerde onikinci kuruluş yıldönümünü kutlayan DİSK'e zorlu mücadelesinde başarılar diler Türkiye'deki sınıf kardeşlerimizi dayanışma ve dostluk duygularımızla selamlarız.

Portekiz İşçi Sendikaları Konfederasyonu İntersendikal

DİSK'in 12. Kuruluş Yıldönümünde bulunamayacağımız için üzgünüz. Bu nedenle Portekiz İşçi Sendikaları Konfederasyonu-Intersindikal-olarak, kuruluş yıldönümünüzü sıcak duygularla kutlar ve demokratik örgütlerle birlikte gerici ve faşist güçlere ve emperyalizme ve tekellere, yani her iki ülkemiz ortak düşmanlarına karşı verdiğiniz mücadelede Portekiz işçilerinin DİSK'i desteklediğini ve DİSK ile dayanışma içinde olduğunu belirtiriz. Her iki ülkemizin işçilerinin savunması için mücadele veren örgütlerimiz arasındaki dostluğun ilerde süreceğine ve artacağına inanıyoruz.

İtalya, CGIL Dış İlişkiler Başkanı Neroni Conrade

Sevgili arkadaşlar,

Öncelikle DİSK'in 12nci kuruluş yıldönümü nedeniyle CGIL'ın ve tüm İtalyan işçi sınıfının en samimi dileklerini sunarım.

Sizin de bildiğiniz gibi CGIL'de DİSK gibi uluslararası hiçbir sendikal kuruluşa bağlı değildir. Bu karara son kongremizde vardık. Öyle sanıyoruz ki çeşitli ülkelerdeki sendikal kuruluşların gösterdikleri gelişme ve içinde bulundukları durumun yanısıra bu sendikalardaki işçilerin çıkarları da birbirine benzememektedir. Bizimgörüşümüz şu yöndedir. Bölgesel düzeyde, özellikle Avrupa ve Akdeniz'deki tüm merkezlerde sendikal hareketleri geliştirmek. Bu sonuca varmada, DİSK ve Türkiye işçi sınıfının çok önemli bir yeri olacaktır. Türkiye Akdeniz'de barış ve ekonomik yardım politikasının anahtar ülkesidir. Aynı zamanda ekonomik ve sosyal bakımdan da Avrupa'ya sıkı sıkıya bağlıdır. Öyle sanıyoruz ki, Türkiye'de sendikalar, özellikle gerçekleşme sürecine yön vermede önemli rol oynayabilir. Biz şimdiye dek Akdeniz bölgesi sendikaları ile kıta Avrupa'sı sendikaları arasındaki birliğin gelişmesini destekledik. Bundan böyle de destekleyeceğiz. Bunun için de DİSK'in Avrupa Sendikaları Konfederasyo nuna (CES) katılması konusuna eğiliyoruz.

Türkiye işçi sınıfı da, Türkiye gibi Avrupa'lıdır. Onun ekonomi ve politikasına, demokratik ve sosyal gelişmesine Avrupa işçileriyle birlikte katılmalıdır. İtalyan işçiler bunun bilincindeler ve bu yönde çalışmaktalar. Eminiz ki, DİSK, geçmişte olduğu gibi gelecekte de tarihi göreve, yine önemli katkılarda bulunacaktır.

12. KURULUŞ GECEMİZE MESAJ GÖNDEREN DİĞER ÖRGÜT VE KİŞİLER

CAHİT KARAKAŞ Millet Meclisi Başkanı
BÜLENT ECEVİT Başbakan
MEMDUH EKŞİ TBMM Başkan Vekili
ORHAN EYÜPOĞLU Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı
HİKMET ÇETİN Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı
BAHİR ERSOY Çalışma Bakanı
KENAN BULUTOĞLU İşletmeler Bakanı
MAHMUT ÖZDEMİR Yerel Yönetim Bakanı
AHMET ŞENER Devlet Bakanı
AHMET TANER KIŞLALI Kültür Bakanı
MEHMET CAN Adalet Bakanı
ALEV COŞKUN Turizm ve Tanıtma Bakanı
GÜNEŞ ÖNGÜT Ulaştırma Bakanı
VECDİ İLHAN Orman Bakanı
TUNCAY MATARACI Gümrük ve Tekel Bakanı
DENİZ BAYKAL Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı
FAHRİ ÖZDİLEK Milli Birlik Grubu Başkanı
MUSTAFA ÜSTÜNDAĞ CHP Genel Sekreteri
74 CHP Milletvekilinin ortak Telgrafı
7 CHP Milletvekilinin ayrı ayrı gönderdikleri telgraflar
İHSAN TEKİN İstanbul Valisi
BİLSAY KURUÇ Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarı
MEHMET KABASAKAL DPT Müşteşarlık Danışmanı
Prof.Dr.LÜTFÜLLAH AKSUNGUR Çukurova Üniversitesi Rektörü
ERŞET BEHMAN Küçükyalı Belediye Başkanı
İSMET TÜYLÜOĞLU Kocasinan Belediye Başkanı
A.RIDVAN ÜNAL Sefaköy Belediye Başkanı
SABRİ AKPINAR Bayrampaşa Belediye Başkanı
STUTGART İŞÇİ BİRLİĞİ
MÜNİH TÜRK ÖĞRENCİ DERNEĞİ
AVRUPA TÜRKİYE SOSYALİSTLER BİRLİĞİ
CAHİT KÜLEBİ Türk Dil Kurumu Genel Yazmanı
TMMOB ORMAN MÜHENDİSLERİ ODASI
TÜMAS
TÜS-DER
TÜRK SİNEMATEK DERNEĞİ
SİNE-SEN
ÇAĞDAŞ GAZETECİLER DERNEĞİ
GENÇ ÖNCÜ
GENEL DER
SGB (Sosyalist Gençlik Birliği)
SGB (Sosyalist Gençler Birliği)
DEV-GENÇ (DGF)
DEV-GÖR
DÖB
MARMARA DEV-GENÇ
TÜRKİYE MÜZİK İŞÇİLERİ SENDİKASI
BARIŞ DERNEĞİ
İKD
DKB

Mustafa Timisi
TBP
Genel Başkanı

Konfederasyonunuzun 12. kuruluş yıldönümü kutlama şölenine ait nazik davetinizi aldım.

İstanbul dışında bulunacağım için bu mutlu gecenize katılamamanın üzüntüsü içindeyim.

Kuruluşundan bugüne kadar İşçi Sınıfımızın Ekonomik ve Demokratik mücadelesini başarıyla yürütmüş olan, Konfederasyonunuzun 12. Kuruluş Yıldönümünü kutlar, bundan sonraki mücadelesinde başarılar diler, şahsınızda tüm DİSK yönetici ve üyelerine en derin saygılar sunarım.

Mihri Belli
TEP
Genel Başkanı

DİSK'in Kuruluş Yıldönümünü kutlarım. DİSK'in kuruluşu işçi sınıfımızın tarihinde bir dönüm noktasıdır. Bu devrimci işçi konfederasyonunun kurulmasıyla egemen güçlerin tepeden inme tezgahladıkarı, sınıf mücadelesi gerçeğini reddeden, sömürü düzeni ile bütünleşmiş, statükocu sendikacılığın tekeli kırıldı. DİSK Türkiye'nin çifte sömürüye uğrayan işçilerinin dürüst sendikacılık özlemlerinin temsilcisi olarak işçi tabanın çetin sınıf mücadeleleri sonucu gelişti, güçlendi.

DİSK'in başlıca özelliği; emperyalizmin, özellikle ABD emperyalizminin dıştan dayatması olan sendikacılık türünün işçi yığınlarınca reddedilmesini temsil etme sindedir. Ayağı, sömürülen ülke Türkiye gerçeğine basan sendikacılığın örgütüdür. DİSK, onun uluslararası devrimci işçi hareketi ile içtenlikle dayanışma durumunda olmasının kaynağında bu derin ulusallık yatar.

Bu varlık nedeninden ötürü sınıf sendikacılığının zorunlu tamamlayıcısı olan emperyalizme karşı faşizme karşı mücadelede kendine düşeni başardıkça gelecek DİSK'indir.
Nice Yıllara!

Gültekin Gazioğlu
TÖB-DER
Genel Başkanı

Türkiye İşçi Sınıfının devrimci sendikası DİSK'in onikinci kuruluş yıldönümünü, Türkiye eğitim emekçileri olarak kıvançla karşılıyoruz.

Türkiye egemen sınıfları, işçi ve emekçilerin demokratik, ekonomik, siyasal her türlü örgütlenmesine öteden beri sınırlamalar koymuştur. Hele günümüz koşullarında, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü tümüyle tehdit altındadır. Faşist gerici güçler, yarattıkları tehdiş ortamıyla, özledikleri diktatörlüğü kurmak istemektedirler. Böyle bir gelişmede, hiç kuşkusuz baş hedef işçi sınıfımızdır.

Ülkemizdeki sömürü ve soygun düzeninin son bulması için, faşizmin bir tehlike olmaktan temelli çıkarılması için, işçi sınıfımız başta olmak üzere tüm emekçi sınıf ve tabakaların birlikte mücadele etmeleri gereklidir.

Bu düşüncelerle onur üyesi olmakla gurur duyduğumuz DİSK'in onikinci kuruluş yılını kutlar, saygılar sunarım.

Mustafa Üstündağ
CHP
Genel Sekreteri

Konfederasyonuzun 12. kuruluş yıldönümünü kutlama şöleni çağrınıza teşekkür eder çalışmalarınızda başarılar dilerim saygılarımla.

Behice Boran
TİP
Genel Başkanı

Büyük kongremizin hazırlık çalışmaları dolayısıyla bizzat katılamadığım yıldönümü toplantısı çağrınıza teşekkür eder ileri sendikal hareket içinde önemli yeri olan konfederasyonunuzun 12. yıl dönümünü içtenlikle kutlarım.

Ahmet Kaçmaz
TSİP
Genel Başkanı

Sınıf sendikacılığının geliştirilmesi mücadelesinde önemli bir kilometre taşı olan DİSK'in kuruluş yıldönümünde, işçi sınıfımıza, onun öncülüğündeki tüm demokrasi güçlerine çok önemli görevler ve büyük sorumluluklar düşmektedir. Egemen güçler ekonomik ve siyasal çözümsüzlüklerini işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın sırtından aşmak niyetindedirler. Kendini halkla "umut" olarak takdim eden CHP bir yılı aşkın süredir işbaşında olmasına rağmen ne ekonomik güçlüklerin üstesinden gelebilmiş, ne de vadettiği demokratik hak ve özgürlükleri gerçekleştirme yoluna girmiştir. Aksine, hızla yükselen fiyatlar reel ücretlerin düşmesine ve emekçi halkın daha yoksullaşmasına yol açarken, sermayeye her geçen gün daha fazla angaje olan sosyal demokrasi, emperyalizmin ve işbirlikçilerin istekleri doğrultusunda anti-demokratik girişimlere hız vermiştir. Bu arada CHP'nin halkımıza yeni yıl armağanı olan sıkıyönetim, anayasal hak ve özgürlükleri devamlı kısıtlamakta ve pek çok konuda yasaklar getirmektedir. Bu günlerde, demokrasiyi savunanların önde gelen görevlerinden birisi, sıkıyötimin daha fazla uzatılmasına karşı çıkmak ve kaldırılması için çaba sarfetmek olmalıdır.

DİSK, 12 yıllık geçmişi boyunca vermiş olduğu mücadele ile halkımızın saygınlığını kazanmış bir örgüttür. Önümüzdeki zorlu dönemde de, DİSK'in ön saflarda mücadele edeceği inancıyla, 12. kuruluş yıldönümünde işçi sınıfımızı ve onun eseri DİSK'i kutlarım.

Yaşasın İşçi Sınıfımızın Birliği
Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi,
Yaşasın Sosyalizm,

Teoman Öztürk
TMMOB
Genel Başkanı

Emekçi halkın safında yer tutan Türkiye mühendis ve mimarları adına kutlar;

Sömürü, baskı ve zulme karşı omuz, omuza olacağımızı belirtir, Türkiye işçi sınıfını, onun devrimci sendikal örgütü DİSK'i ve tüm katılanları saygı ile selamlarım.

Ahmet Yıldız
Halk Evleri
Genel Başkanı

Türk işçisinin gerçek temsilcisi ve devrimci oluşumumuzun başlıca güvencesi olan ve örgütümüzce kardeş kuruluş saymaktan kıvanç duyduğum DİSK'in kuruluş yıldönümüne katılma mutluluğundan yoksun kalma üzüntüsü içinde nice mutlu yıldönümleri dileğiyle en içten saygı ve sevgiler sunarım.

Aykut Göker
TÜTED
Genel Başkanı

Sayın Başkan DİSK'in kuruluşu-

Server Tanilli'nin Mesajı

DİSK, hayatında bir yaşına daha basmıştır. Bu mutlu gün hepimize kutlu olsun!

DİSK, burjuvazinin, işçi sınıfımızı -her alanda olduğu gibi- sendikal mücadelede de uyutma politikasına karşı doğan, ve doğduğu günden bu yana da, işçi sınıfımızın hareketiyle beraber gelişmesini sürdüren tek devrimci sendikal konfederasyonumuzdur. Onunla öğünmüşüzdür, bugün de öğünüyoruz.

"Partiler üstü politikacılık" gibi işçi sınıfını uyutma siyasetini reddeden, işçi sınıfının burjuvaziye karşı mücadelesi gerçeği ve düşüncesine bağlılığını sürdüren DİSK'in bugün vardığı nokta, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm'dir. Bu nokta, bir emekçi kuruluşu için en şerefli bir noktadır; DİSK, bu şerefi de taşıyor.

DİSK, bugün de emperyalizmin ve burjuvazinin bölücü eğilimlerine asla kapılmadan, kendi içindeki bulunması pek doğal sorunları demokratça çözümlemek olgunluğunu dosta ve düşmana göstererek, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm uğrundaki mücadelesini sonuna dek sürdürecektir.

Bu şerefli mücadelede ona, candan başarılar diliyor; Tüm DİSK camiasının yönetici ve emekçilerine sonsuz selam ve sevgilerimi yolluyorum.

nun onikinci yıldönümünde sizin şahsınızda tüm üyelerinizi örgütüm TÜTED adına dostça selamlarım. Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde onurlu bir yeri olan DİSK'in bu konumunu sürdüreceği inancıyla saygılar sunarım.

Hadi İlbay KÖY-KOOP Genel Başkanı

Konfederasyonunuzun 12 kuruluş yıldönümünü kutlar, çalışmalarınızda sürekli başarılar dileği ile saygılar sunarım.

Nizamettin Barış TÜM-DER Genel Başkanı

Konfederasyonunuzun 12. kuruluş yıldönümünü kutlarken bu anlamlı güne uluslararası bir boyuda kazandırabilmeniz günün bilinç ve coşkusunu hiç kuşkusuz daha da arttıracaktır. İşçi sınıfının ulusal ve uluslararası dayanışması, örgütünüzce yapılan katkıları saygı ile değerlendirirken örgütümüzce, temsil edilen onbinlerce emekçi memurun aynı bilinç ve dayanışma içinde yer aldığını belirtir, Türkiye işçi sınıfının bu anlamlı gününü örgütünüz şahsında kutlarız.

Adnan Özyalçıner Türkiye Yazarlar Sendikası Genel Sekreteri

Türkiye Yazarlar Sendikası, ülkemizde ilerici, demokrat, eşitçi bir düzenin kurulmasındaki devrimci savaşımda Türkiye işçi sınıfının önderliğine en çok gereksinme duyduğumuz bu günlerde Konfederasyonunuzun 12. kuruluş yılını candan kutlamanın, ileriye doğru bir adım daha atılmış olmasının kıvancı içindedir.

İnsan hak ve özgürlüklerinin sağlanması yolunda faşizme karşı verilen savaşta atılımcı bir kitle olan işçi sınıfının yandaşlığından kıvanç duyduğumuzu, ülkemizin bağımsızlığa, özgürlüğe, kardeşliğe, barışa kavuşturulmasında kol ve kafa birliğinin yılmaz savaşçıları olarak her zaman ve her yerde omuz omuza olduğumuzu belirtiriz.

Ülkemizi faşizmin karanlığına sürükleyerek demokrasiyi, insan hak ve özgürlüklerini ortadan kaldırmaya çalışanların kanlı çabaları, insanlık dışı davranışları işçi sınıfının halktan aldığı gücü ve bilinçli tutumu karşısında yok olacaktır. **Faşistlerin hem ülkemizde hem dünyada, iğrenç amaçlarını gerçekleştirmelerine izin verilmeyecektir.**

Bu inançla, gelecek barışçı, özgürlükçü, aydınlık günler yakındır diyor; geleceğe olan güvenimizi bir kez daha hep birlikte yineliyoruz.
Saygılarımızla.

«Tarih bizimle beraberdir ve tarihi yapan halklardır»

ŞİLİ HALK[I]
MÜCADEL[E]

“19 Şubat 1953,
Şili İşçileri Merkez Birliği (CUT)'un
kuruluş tarihidir.
13 Şubat 1967'de Türkiye
İşçi sınıfının devrimci sendikal örgütü
DİSK'in kuruluş günüdür
Şili İşçileri Merkez Birliği
11 Eylül 1973'den beri
Anayurdunda legal çalışamamaktadır.
Çünkü, Şili'de Halk Birliği hükümeti
Amerikan Emperyalizminin fiili desteği ile
Şili ordusunun faşist generallerinin
kanlı saldırısı sonucu
iktidardan düşürülmüştür.

FAŞİZME KARŞI
DE YALNIZ DEĞİLDİR

Başta Halk Birliği iktidarının Cumhurbaşkanı Salvador Allende Olmak üzere bir çok ilerici, yurtsever, demokrat öldürülmüş, katledilmiş,toplama kamplarında yok edilmişlerdir..
Şili işçi sınıfının ve emekçi halkının çıkarlarını savunan bütün örgütler kapatılmış,siyasi partilerin çalışmaları yasaklanmış,parti, sendika ve örgüt yöneticileri tutuklanmışlardır.

DİSK, Şili işçi sınıfının ve emekçi halkının mücadelesiyle dayanışma içinde olduğu CUT'un 26.kuruluş yıldönümünü Türkiye'de yapmış olmakla kanıtlamıştır.

Daha önce defalarca dile getirilen dayanışma böylece somutlanmış, ve 1973'den beri bir kez SSCB'de bir kez de İsveç'te yapılan kutlama törenlerine Türkiye işçi sınıfının sendikal örgütü DİSK'in öncülüğüyle bir üçüncüsü eklenmiştir..”

Faşist Pinochet rejiminin yok ettiği özgürlükler rağmen, Şili'de mücadelesine devam eden Şili İşçileri Merkez Birliği CUT'un 26. kuruluş yıldönümü Türkiye'de kutlandı.

Türkiye işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü DİSK, CUT'un 26. kuruluş yıldönümü toplantısında **"uluslararası"** bir seminer düzenlendi. Düzenlenen seminere 14 ülkeden sendikal kuruluşları temsilen konuklar geldiler. Uluslararası işçi sınıı dayanışmasına sıcak ve somut örnekler verdiler.

Yanda bu toplantıda bir konuşma yaparak semineri açan DİSK Genel Başkanı **Abdullah BAŞTÜRK'ün** konuşmasının özeti var.

Gelen konuklar da yaptıkları konuşmalarda Şili işçi sınıfı ile dayanışma içinde olduklarını ve Şili halkının özgürlük demokrasi ve sosyalizm için vereceği mücadeleye sonuna kadar yardımcı olacaklarını belirttiler. DİSK üyesi sendikaların yöneticilerinin ve seçkin dinleyici topluluğunun katıldığı seminerde, Şili halkıyla dayanışma kararı da alındı...

DİSK Genel Başkanı'nın açış konuşmasından sonra **CUT** Genel Sekreteri **Louis MENESES** bir konuşma yaptı: **MENESES** konuşmasında özetle şunları söyledi:

""Kuruluş tarihlerimiz arasındaki yakınlık, örgütlerimiz arasında kardeşlik bağlarının güçlenmesine yardımcı olsun, bu yıl Türkiye'de yapılan kutlama bizlere güç versin karşılıklı amaçlara ulaşmak için çalışmalarımıza yardımcı olsun...

"Birçok sorunlarla karşı karşıya olduğunuzu "ve bu sorunları aşmak zorunda olduğunuzu" biliyoruz. Fakat örgütünüzün işçilerin kazanımlarını koruma amacında, doğru yolda olduğundan da eminiz.

""Sendikal hareketin sürekli güçlüklerle karşı karşıya olduğunun bilincindeyiz.

"Bu açıdan, sınıf düşmanlarının

yarattığı engeller ve bizi yıkmak için çalışmaları, bizleri şaşırtmıyor. İstiyorlar ki, biz zayıf düşelim ve onlar için bir tehlike olmayalım.

"İşte bu yüzden giderek daha güçlü örgütlenmek ve örgütlerimizin aracılığıyla da ekonomik ve demokratik haklarımızı korumak zorundayız."

"Örgütümüz bu yıl 26. Kuruluş Yıldönümünü kutluyor. Ülkemizde faşizmin başlangıcında yeraltına geçen CUT'un eylemi, işçilerin mücadelesinde her zaman var oldu. Ülkemizin içinde,

Şili Halkının faşizme karşı mücadelesiyle dayanışma içinde olunduğu Seminerde bir kez daha somutlandı.

olanaklar ölçüsünde mücadelenin merkezileşmesi ve yönlendirilmesi için çalıştı. Çeşitli üretim kollarında örgütlenmeler için sendikal ekiplerin kurulması en önemli uğraşımız, fakat zorluklarımız oldu.

"1973'den sonra uluslararası planda CUT Dış Komitesi, durmak bilmeyen bir çalışma sürdürdü.

"CUT'un varlığı en uzak ülkeler de bile dünya işçilerinin Şili'li kardeşleriyle birlikte olduğunun ve uluslararası planda diktatörlüğün yıkılması için mücadelenin bir sembolü olarak yayıldı.

"Bizlere gösterilen dayanışma ve desteğin de bir sonucu olarak 1978 yılı Şili işçileri için verimli ve başarılı yıl oldu; çalışmalarının somut sonuçları alındı.

"Bütün tehlikelere karşın sadece özerk olarak değil, çok daha koordine bir şekilde örgütsel çalışmalar yürütüldü. Böylece Ulusal SendikalKoordinasyonu kuruldu. Şili Sendikal hareketinin birlik ve mücadele geleneği yeniden güçlendi.

"Politik, ekonomik ve toplumsal konulardaki görüşlerimizi yaymak için **"Şili'nin bugünü ve yarını karşısında emekçiler"** adlı bir belgeyi yayınladık. Bu yayında işçi sınıfının ve Şili halkının büyük çoğunluğunun duygularını, önceleri var olan demokrasi ve özgürlüğe dönme isteğini yansıttık.

"Şu dönemde önemli sorunumuz, tüm işçilerin özlemlerini Cunta karşısında başarı şansı olan, güçlü ve halkımızın haklarını sonuna kadar koruyacak bir **"blok"** oluşturmaktır.

"Hiç abartmadan, şunu söyleyebiliriz ki, Şili sendikal hareketi cuntanın fiziki ekonomik ve toplumsal baskısına karşı durabilmiş, direnebilmiştir. Bir çok zamanlar sendikal hareketi baskı ve zulümle sindirme çabaları sonuç vermemiş, örgütümüz varlığını sürdürmek, işçi sınıfımızın haklarını ve sendikal özgürlüklerini elde etme mücadelesini kararlılıkla sürdürmüştür. Diktatörlük, sendikal hareketin güçlendirilmesini her zaman çok tehlikeli görmüş, yeni baskı önlemlerine karşı en büyük engel saymıştır. Bu yönde 7 federasyonu kapatmış, sendikaların mallarına el koymuştur. Senelerden beri varolan çok sayıda sendikal örgütü kamu düzenine ve devlet bütünlüğüne zararlı sayarak, hiçbir yasal işleme dayanmadan kapatmıştır.

"Diğer taraftan, halkın çıkarlarının tersi küçük bir azınlığı zengin etme politikası da sürdürülmüştür. Ülkede işsizlik büyük oranlara çıkmış, bunu önlemek düşüncesiyle **"En az çalışma"** yöntemi uygulanmaya başlanmıştır. Bu yöntem işçilerin daha çok sömürülmesini gerçekleştirmiştir. Cunta, hızla büyüyen enflasyona karşın ücretlere çok küçük zamlar yaparak gözboyayıcı birkaç sosyal hak vererek işçileri sendikaların gereksizliğine inandırmaya çalışmıştır. Emekçi kitleleri de benzer yöntemlerle istedikleri gibi yönlendirmek istemiştir. 1978'de de yeni bir yasa çıkararak işçi sendikalarını 72 saat çalışma koşullarını kabul etmeye zorlamıştır.

Fakat bütün bu baskılara rağmen Pinochet, seçimler sonucunda istediği sonuçları alamadı, diktatörlükle uzlaşabilecek yöneticilerin sayısı giderek azaldı.

Süregelen tüm bu faşist uygulamalar ve sendikaları yoketmeye yönelik baskılar, örgütleri ortadan kaldıramadı. Güçlü kitlesel protesto gösterilere neden oldu.

Bu örgütler yasaklanmış olmalarına karşın fiili varlıklarını sürdürüyorlar. Bu da kuşkusuz daha büyük baskıları yedeğinde getiriyor.

Cunta bu noktada, yine yanlış hesaplar yaptı. İşçileri baskı ile örgütsüz ve parça parça bırakacağını sandı. Fakat işçi sınıfı hareketi bir kez daha faşizme karşı direneceğini verdiği mücadele ile kanıtladı.

Şili'de kavga sürüyor ve bu kavganın en önemli güçleri Şili içinde varlıklarını sürdürüyor. Bu güçlerden sendikal hareket, yasallığı nedeniyle özel bir konuma sahip. Bu avantajıyla diktatörlüğe karşı mücadelede önemli görevler yapıyor. Şili'de sendikal mücadele uluslararası sendikal hareketle dayanışma içindedir. Bu nedenle faşistler bu uluslararası dayanışmadan korkmaktadır. Birçok nedenle dünya işçilerinin ve sendikaların yürüttüğü çeşitli boykotlar bu dayanışmanın kanıtı olmaktadır.

Cuntaya verilen en büyük derslerden biri, ORIT (Amerika Bölgesel iş örgütü)nün boykot çağrıları olmuştur. Bu boykotlar sürmekte, Latin Amerika ve

ABD arasındaki ticareti geniş olarak etkilemektedir. Diktatörlük direniş, boykot ve eylemlere katılanlara karşı ülke içinde ve dışında bir karalama kampanyası açtı.Şili halkının mücadelesinin gerçek amacını saklamak, kamuoyunu yanıltmk için **"milliyetçi"** bir propagandaya girişti: Mücadelemizin amacının Şili'nin dünyadan soyutlanması olarak göstermek istedi.

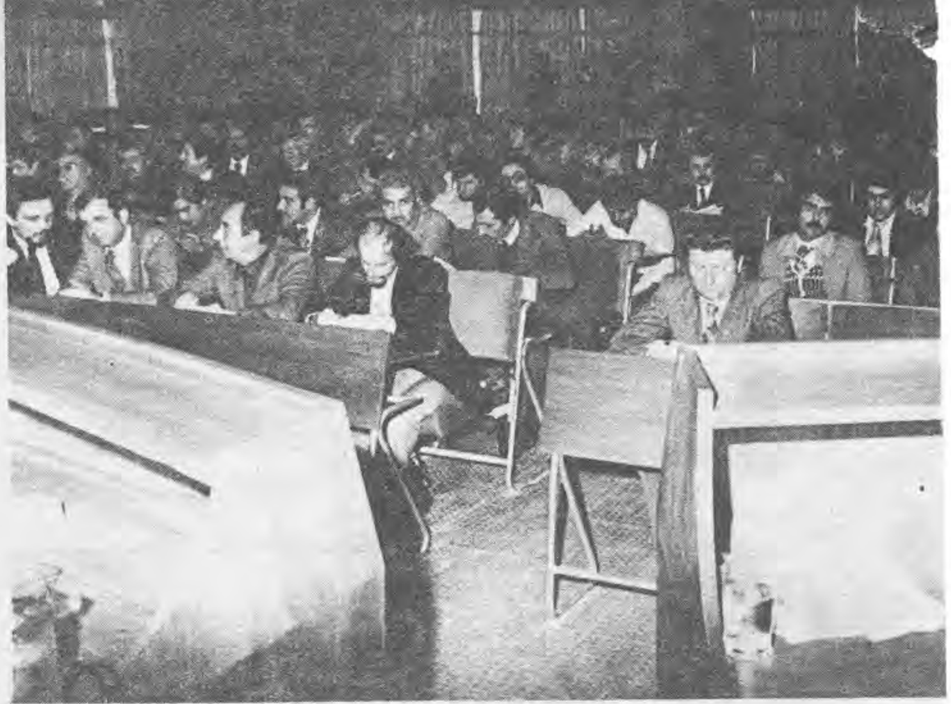
Fakat Cuntanın oyunları demokrat dünya kamuoyunun gözünden kaçırılamadı.İşçiler bu boykotların cuntaya karşı, Pinochet'i faşist politikasına yanıt olduğunu, sendikal hak ve özgürlüklerin yokedilmesine karşı bir tepki olduğunu açıkça ortaya koydular.

Bütün dünya, şu anda diktatörlüğe karşıdır. Uluslararası anti-faşist ve anti-emperyalist güçlerin etkisi, cuntayı geri adım atmaya zorladı. İşçilere göstermelik haklar verilmeye başlandı. Ama ne Şili işçi sınıfı ne de Şili emekçi halkı bu göstermelik haklarla yetinmeyecektir.

Cunta yeni bir yasa çıkararak Şili'de sendikal hak ve özgürlük lerin kullanıldığını kanıtlama gösterisine girişmiştir. Gerçekte bu, ünlü **"İş Planı"**nı uygulamasının **"Faşist düzeni sağlamlaştırmak"** amacına yönelik, cunta'nın uydusu sendikacılığı örgütleme amacına yöneliktir. İşçilerin büyük çoğunluğu biliyor ki bu plan sorunları çözmek için değil yok edilemeyen sendikal hakekete şirin gözükmek için yapılmaktadır. Buradan, Türkiye'ye, tüm dünya anti-faşist güçlerine ve sendikalarına sesleniyorum: Bu oyunlar Pinochet diktatörlüğünün aldatmacısıdır. Bu oyunlara gelmemek için dikkatli olmalayız. Bu oyunlara gelmeyeceğiz."

"Meneses daha sonra bütün uluslararası anti-faşist ve anti-emperyalist güçleri Pinochet rejimini karşı almaya çağırdı ve konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Şili askeri diktatörlüğü halka karşıdır.
"Şili diktatörlüğünün dayadığı ekonomik sistem Şili emekçi halkını günden güne fakirleştirmektedir.

"Cuntanın ekonomik politikasına karşı daha kararlı mücadele verilmelidir.
"Tüm dünya sendikal hareketini tüm güçleriyle aşağıdaki amaçlar için mücadeleye çağırıyoruz.
"Uluslararası sendikal hareket, Şili cuntasını sendikal hak ve özgürlüklerin kurulması için zorlamalıdır.
"Diktatörlük binlerce kayıp tutuklunun sorumluluğunu üstlenmeli ve uluslararası bir mahkemede yargılanmalıdır.
"Tüm devletler Şili diktatörlüğüyle politik diplomatik ve diğer ilişkileri kesmelidir.

"Şili'ye karşı boykot eylemleri yükseltilmeli,etkin sonuçları alan bu eylemler geliştirilmelidir.
"Askeri cunta'ya tüm siyasi mültecilerin geri dönüş hakkı, her insanın kendi yurdunda yaşama hakkını tanıması için çalışılmalıdır.
"Şili emekçilerinin mücadelesi sürüyor, tüm fırsat ve olanaklardan yararlanarak, fakat temel hedefimiz faşizmin sökülmesi ve yok edilmesidir. Bu Şili'nin gerçek özgürlük ve demokrasiye kavuşmasının tek koşuludur.

MENESES konuşmasını **"Venseremos"** diye bitirdi.

CUT Temsilcisi **MENESES**'den sonra **DSF Sekreteri Jean NEMOUDRY'de, bir konuşma yaptı. NEMOUDRY** konuşmasında **190** milyon işçi adına CUT'a selam ilettiğini bildirdi. Ve şöyle dedi:

"26. yıl, Şili İşçileri Merkez Birliğinin özgürlüğe, enternasyonalizme ve vatanseverliğe tutkun militanlarının yazdığı zengin bir tarih. Bu yıldönümünde, düşüncemiz ve kalbimiz 26 yıldır işçi sınıfının hizmetinde örgütü canlı tutan sendikalara yöneliyor. **Şili İşçileri Merkez Birliği**'nin tarihini anarken kuruluşundan bu yana her türlü provakasyona ve saptırmaya karşı koyan binlerce militanı da anmalıyız. Bu tarihi anarken iki isim hemen aklımıza geliyor: Sendikal örgütlerinin kurulmasını teşvik eden **Emilio Recabarren** ve sürgünde ölünceye dek Şili İşçileri Merkez Birliğini yöneten **Luis Figueroa.** Şili İşçileri Merkez Birliğinin tarihini simgeleyen ve bugünkü ve yarınki yolunu çizen demokratik geleneğini, sınıf sendikacılığına bağlılığına vurgulayan iki isim."

"Askeri hükümet darbesi, gericiliği, faşist hareketi ve Kuzey Amerika emperyalizmi Şili Demokrasisini yok etmesinin koşullarını hazırladı.Halkı ve sendikaları kana boğarak çok sayıda görevli ve militan tutuklandı, işkence yapıldı...İlericiler ağır hapis cezaları giydiler. Bugün toplama kamplarında bulunan binlerce Şili'linin yaşamından endişe etmekteyiz.

"Şili İşçileri Merkez Birliği yaralı fakat yenik değil, bütün bu baskılara onurlu biçimde karşı koydu. Hergün güçlenerek, içerde ve dışarda Şili'de

Pinochet diktatörlüğüne karşı koyan kahraman güçlerini biraraya topladı.

"Geçen yıl işçilerin daha yeni ve daha büyük, savaşkan ve kararlı çabalarına tanık olduk.

Hükümet baskılarına karşın dünya işçilerinin bayramı 1 Mayıs, binlerce insanın, aralarında Dünya Sendikalar Federasyonunun da bulunduğu yabancı sendikal örgütlerin temsilcilerinin katılımıyla kutlandı.

"Buna karşın **Chuquicamata**'da maden işçilerinin grevi tüm dünya işçilerinin dayanışmasını ve dikkatini çekti. Kayıp insanların yakınlarının yaptıkları açlık grevi, en temel hak olan yaşama hakkına yapılan duyulmadık saldırıyı yeniden gündeme getirdi.

"Şili işçileri giderek daha yoğun biçimde, sendikal haklara ve insan haklarına saygı ve faşist diktatörlüğün kaldırdığı hakları için mücadelede örgütleniyorlar.

"Pinochet bu seslere susturarak yanıt veriyor. Geçen yıl 7 ulusal federasyon ve **400** önemli **sendikayı** kapatma emri vermişti. İşçiler yılmıyor, çeşitli yollarla mücadeleye devam ediyorar. Kısa süre önce, işçi kadınlar toplanarak zor durumlarda karşılaşacakları sorunları, işsizlik, gıda yetersizliği, çocukların eğitimi, sağlığın ko-

GENEL BAŞKAN A.BAŞTÜRK'ÜN 12 ŞUBAT SEMİNERİNDE YAPTIĞI KONUŞMANIN ÖZETİ

Şili İşçileri Merkez Birliği'nin kuruluş yıldönümleri geçtiğimiz yıllarda Sovyetler Birliği ve İsveç'te kutlanmıştır, hep bu inançla. Bu yıl da aynı inançla Türkiye'de kutluyoruz.

Şili'de bugün faşist Pinochet yönetimi işbaşında.

Şili'de 1970'de halkın oylarıyla başa gelen Cumhurbaşkanı Marksist Salvador Allende yönetimini emperyalistler 11 Eylül 1973'de faşist bir darbe ile devirdiler. Yıllardır bize demokrasi havarisi olarak tanıtılan ABD emperyalizmi merkezi istihbarat örgütü CIA'sıyla, ITT gibi çokuluslu tekelleriyle Allende yönetimini devirdiler. Yok ettiler Şili'de demokrasiyi.

Ne yapmıştı Allende'nin başını çektiği Halk Birliği hükümeti?

Şili'nin bakır madenlerini yağmalayan çokuluslu tekelleri, ITT gibi önemli emperyalist tekelleri millileştirmişti. Bankalar ve dış ticaret üzerinde denetim sağlamıştı. Büyük toprakları topraksız ve yoksul köylülere dağıtmıştı. Kollektif çiftlikler ve kooperatifler kurmuştu. İşçilerin gerçek ücretlerini arttırmıştı

Toplumun hızlı bir biçimde demokratikleşmesini sağlamıştı.

Allende yönetimi 1970'de yüzde 9 dolayındaki işsizliği iki yıl içinde yüzde 3'e indirmişti. Yüzbinlerce toplumsal konut yaptırmıştı. Binlerce okul v e kreş açmıştı. 15 yaşından küçük tüm çocuklara her gün parasız yarım litre süt dağıtmıştı.

Sosyalist ülkelerle dostluk ve işbirliğini geliştirmişti.

Şili'yi ekonomik ve mali ablukaya aldılar. Kanlı cinayetler birbirini izledi. Faşist terör yaygınlaştırıldı.

Ve 11 Eylül 1973'de Şili ordusunca CIA ve çokuluslu tekel ITT'nin planlarına uygun bir biçimde gerçekleştirilen kanlı darbe ile bu yönetime son verildi. Allende savaşarak öldü.

Mücadele Arkadaşlarım,

Şili'de halk bugün savaşıyor. Faşizme karşı tüm güçler hep birlikte haykırıyorlar, "Venceremos, Zafer Bizimdir" diye.

Allende, Cumhurbaşkanlığı Sarayını ateşe tutan faşist cunta güçlerine karşı elinde silah savaşırken şunları söylüyordu:

"Bugün kuvvet onların elindedir. Halkı tutsak durumuna düşürebilirler. Ama toplumsal süreçler ne cinayetlerle, ne de kaba güçle durdurulamaz. Tarih bizimle beraberdir ve tarihi yapan halklardır"

Buradan tüm dünya halklarına, faşist Pinochet cuntasının elindeki tutukluların serbest bırakılması yolunda ortak eyleme geçmeleri için çağrı yapıyorum.

Yaşasın işçi sınıfının uluslararası dayanışması
Yaşasın Şili ve Türkiye işçi sınıflarının uluslararası dayanışması
Yaşasın dünya halklarının faşizme, emperyalizme ve şövenizme karşı mücadelesi
Yaşasın Şili İşçileri Merkez Birliği ve DİSK
Selam olsun Şili zindanlarındaki devrimcilere
Selam olsun savaşan Şili halkına;
Zafer bizimdir.

runması gibi Şili faşizminin emperyalizm yandaşlığı sonucu ortaya çıkan sorunları incelediler.

"Şili işileri giderek, baskıya karşı savaşmak ve **Halk Birliği Hükümeti** döneminde elde etmiş oldukları hakları geri alabilmede tek yolun, birlik ve dayanışma olması gereğinin bilincindeler.

"Pinochet ve takımı tarafından başlatılan faşist baskıya karşın Şili'de sendikal hareket canlıdır. Bu, özellikle, deneyimi, mücadele birliği, kadro eğitimi ve birçok kez biri öldüğü zaman yerine korkusuz çıkan bir başkasının almasıyla kararlılıklarını kanıtlamış olana militanları sayesindedir."

"Dünya Sendikalar Federasyonu her zaman Şili halkı ve işçilerinin mücadelesini desteklemiştir, bu mücadeleyi genişletmek ve desteklemek için sürekli biçimde faaliyetlerde bulunmuştur. Birçok kez Şili'ye gerçeği öğrenmek ve olanları açığa çıkarmak için heyetler göndermiştir. Heyetlerimizden biri Adelet Bakanlığı nezdinde Şili işçilerinin çalışma yaşam koşullarını protesto etmişti. **CUT, OUSA, CISA,CPUSTAL** ile birlikte **DSF, Uluslararası Şili ile Sendikal Dayanışma Komitesi** üyesidir. DSF'nin 9. Kongresinde **Başkan Allende'**-nin dul eşi **Hortencia Allende'** nin ve Şili'den gelen kalabalık bir delegasyonun bulunmasıyla da vurgulanan, Şili halkı ve işçileri ile dayanışmaya özel bir yer verilmiştir.

Bu sorunun önemi nedeniyle, **DSF**; Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu, UNESCO ve Uluslararası Çalışma Örgütü gibi uluslararası Örgütlerde, görüşümüzü bildirmektir. Son olarak **Madrid**'te yapılan **Uluslararası Şili ile Dayanışma Konferansında** Şili İşçileri Merkez Birliğindeki arkadaşlarımıza mücadeleleri için somut öneriler getirmiştir.

Bunun yanısıra Küba'da bulunan Salvador Allende adındaki **Şili Direnişi Müzesine** tam desteğimizi sağlamaktayız"

Nemoudry,daha sonra; DSF

●"Dünya Sendikalar Federasyonu her zaman Şili halkının mücadelesini desteklemiştir"

Sekreterliğinin CUT'un 26. yılı onuruna kabul ettiği ve tüm dünya kamuoyuna yaptığı çağrıyı okudu:

"12 Şubat Şili İşçileri Merkez Birliği 26. yılını kutluyor. Askeri diktatörlük rejiminde örgütlü işçiler Pinochet takımının eylemlerine karşı, ülke içindeki emperyalizmin desteklediği gericiliğe karşı, Şili sendikal hareketini yoketmeye boş yere çaba gösteren faşist diktatörlü ğün dayattığı sahte kişilere karşı kahramanca mücadele ettiler.

"DSF, 26. yıldönümünde, antifaşist mücadelebirliğinin sembolü, Şili işçilerinin örgütünü içtenlikle selamlıyor ve onun aracılığıyla baskı, hapis ve işkencelere cesaret ve onurlulukla karşı koyan Şili işçileri ve yöneticilerini kutluyorum.

"DSF, Şili İşçileri Merkez Birliğinin, Şili'de insan hakları ve sendikal hakların savunulması, özellikle sendikal faaliyetleri yasaklayan muhtıra 198'in kaldırılması için mücadelesini en geniş biçimde desteklediğini belirtir.

"DSF, Pinochet rejimini ve onun yalnızca milyonlarca Şili'li işçinin açlık ve İşsizliği biçiminde ortay çıkan ekonomik siyasetini, parasal ve askeri yardımlarıyla onu destekleyen uluslararası mali kuruluşları özellikle ABD, Federal Almanya ve Japon kuruluşlarının eylemini kınamaktadır.

"DSF, hangi örgüte üye olursa olsun tüm uluslararası sendikal hareketi, diktatörlüğe karşı boy kota teşvik etmek için acil ve somut önlemler almaya, Pinochet'in sahte vaadlerine kanmamaya, Şili'de sendikal haklar ve insan haklarına saygı gösterilmesini ve **kayıp** 2500 kişinin akıbetlerinin açıklığa kavuşturulmasını sağlamaya çağırıyor. **DSF**, aynı zamanda, 26. yıldönümü nedeniyle, telgraf, toplantı, bildiri ve diğer olanaklarıyla Şili İşçileri Merkez Birliğinin mücadelesini etkinleştirmeye ve anti-sendikal hükümlerin kaldırılmasını ve bütün hakların derhal geri verilmesini desteklemeye ve dayanışmaya çağığırıyor."

İlginize teşekkür ederim.

Macaristan Sendikalar Merkez Konseyi (SZOT) Başkan Yardımcısı TIBOR HARAI'de konuşmasında şunları söyledi:

Bugünkü dayanışma toplantısına katıldığım için çok mutluyum. **Macaristan Sendikaları Merkez Konseyi**'nin içten, dostça enternasyonalist selamlarını Türkiye'li dostlarımıza, **CUT** temsilcilerine ve bu toplantıya katılan herkese iletmek beni onurlandırıyor.

Başından beri Macaristan Sendikaları,26 Kuruluş Yıldönümünü kutlayan Şili İşçileri Merkez Birliği ile yakın, kardeşçe bağlar kurduk. Şili trajedisi bile bu kardeşçe bağları koparamamıştır. Amerikan emperyalizminin yardımıyla iktidara gelen faşist cunta en kudurmuş terör ve diktatörlük bile işçi sınıfının ve Şili örgütlerinin demokrasi, insan hakları ve toplumsal kurtuluş mücadelesini engelleyememiştir. Yurt dışında çalışmak zorunda bırakılan **CUT**, cuntaya karşı mücadelenin en aktif ve en örgütleyici parçası olmuş, diğer kardeş örgütlerle birlikte Macaristan Sendikaları çok yönlü politik, maddi ve manevi desteklerini bu haklı mücadeleden esirgememiştir. Bu forumdan Şili'li işçi kardeşlerimizle birlikte Macaristan işçilerinin derin uluslararası dayanışmasını dile getirmek isterim. Şili'de sendikal ve insan haklarının kullanılması ve her alanda sendikal faaliyeti engellemek için çıkartılan **198** sayılı hükümet kararının iptal edilmesi için **CUT**'un gösterdiği çabaları dikkatle izliyor ve destekliyoruz."

●"Yurt dışında çalışmak zorunda bırakılan CUT cuntaya karşı mücadelenin en aktif parçası olmuştur.

Yunanistan Birleşik Kontr-Dikta Sendikal Cephe Temsilcisi Yani Becunis

Şili dayanışması üzerine şöyle dedi:

"Ezilen Şili halkı ile olan uluslararası dayanışmanın bir kez daha açıklanması amacıyla DİSK tarafından düzenlenen bugünkü forum; Amerikalı emperyalistlerce zorla kabul ettirilen ve desteklenen faşist Pinochet cuntasının düşürülmesi için çok güç koşullarda savaşan tasalı Şili halkının tüm uluslararası desteklenmesi konusunda yeni ve büyük bir adımdır. Yunan emekçi ve demokratları, 7 senelik bir sürede, faşizmin halk için olan anlamını, işçiler için gerici askeri dikta rejiminin anlamını öğrenmiş bulunuyorlar: Bu, demokrasi ve özgürlüğe inanan insanlar için hapis, sürgün, işkence, katledilme demektir.

Sevgili yoldaşlar, çok uzaklarda olmasına karşın, bu tasalı ülkenin içinde bulunduğu durumu iyi biliyoruz. Ezilen Şili halkının derin inilti̇leri vatanımıza kadar gelmektedir. Bu inilti̇ler, Yunan emekçilerini, Yunan Demokratlarını, tüm dünya uluslarıyla ortak bir dayanışmaya itecek kadar acıdır. Bugünkü FORUM'da temsil ettiğim Birleşik Kontr - Dikta Sendikal Cephe, Şili halkının özgürlüğü için düzenlenen tüm hareketlere ve uluslararası kampanyalara katılmakta ve her defasında Yunan emekçilerinin dayanışma duygularını dile getirmektedir.

Buna paralel olarak, yurdumuzda da sürekli olarak, **Atina'da, Selanik'te** ve diğer kentlerde gösteriler düzenlenmekte; **Şili halkına** olan yakınlığımız vurgulanmaktadır. Bu arada, kurulan Şili halkıyla **dayanışma komitelerine**, ülkemizin tanınmış yazar ve sanatçıları katılmıştır. **Birleşik Kontr-Dikta Sendikal Cephe** ve diğer Demokratik Kuruluşlarla çok sayıda sendikalar, hapiste bulunan Şili'li yurtseverlerin serbest bırakılması ve ülkede demokrasinin yeniden kurulması için düzenlenen toplantılara faal olarak katılmaktadırlar. **11 Eylül**, ülkemizde Şili halkıyla dayanışma günü olarak tespit edilmiştir. Bu, Yunan halkının Şili halkına ve Şili emekçilerine olan yakınlık duygularının ve de özgürlük mücadelesini destekleme duygularının açık kanıtıdır.

Bulgaristan SendikalarıMerkez Konseyi üyesi ve İdari Müesseseler ve Toplumsal Örgütlerin İşçileri Sendikası Merkez Komitesi Sekreteri LUBOMİR SEKOV'in Uluslararası işçi sınıfı dayanışması seminerinde yaptığı konuşmada şöyle dedi:

Bugünkü büyük bayramımızda, Pinochet'in kanlı, vahşi ve barbar faşizmine karşı Şili işçi ve köylülerinin kahraman savaşımının örgütleyicisi, Şili emekçileri mücadele örgütünün 26. yıldönümünü kutlamasından büyük sevinç duymaktayız.

Beş yıldan bu yana Şili emekçileri ve CUT yoğun savaşimını sürdürdü ve böylelikle kendi savaşımıyla dünyadaki bütün ilerici insanların saygı, sempati ve dayanışmasını elde etti.

Bulgar emekçileri Şili işçileriyle ve halkıyla derin enternasyonalist dayanışma içinde oldular. Şili halkının faşist sömürüye karşı verdiği savaşımı desteklediler."

SEKOV daha sonra: Bugünlerde sofya'nın en modern semtlerinin birinde, Şili halkının seçkin temsilcisi Salvador Allende nin heykelinin açılacağını bildirdi.

Daha sonra Sekov şöyle dedi: "Şili'li anti-faşist güçlerin savaşımı, ergeç zaferle sonuçlanacaktır.

Bahsettiğimiz bu güven bizim tarihsel deneyimizden kaynaklanmaktadır.

1923 faşist darbesinden sonra Bulgaristan'da kan nehirler gibi aktı. Bulgar halkı yıllarca faşist çizmeleri altında ezildi. Ancak, **Bulgar halkı** kahramanca savaştı ve sonunda umudu olan sosyalizmi gerçekleştirdi.

CGT Sekreteri Jean-Claude LAROZE'da uluslararası işçi sınıfı seminerinde şunları söyledi:

"Şili İşçileri Merkez Birliğinden gelen arkadaşlarımıza 26. yıldönümünde en iyi dileklerimizi sunar ve **Pinochet diktasına** karşı savaşan Şili işçileri ve demokratlarına desteğimizi ve dostluğumuzu iletmeleri isteğimizi belirtiriz.

Kapitalizmin dünya çapında bunalımı ve hegomonyasını sür dürmek için herşeyi yapma kararlılığı karşısında işçi sınıfının birliğinin her zamandan daha gerekli olduğu bir anda biraraya gelmiş bulunuyoruz.

Bütün kapitalist ülkelerde siyasi iktidarlar aynı zamanda gelişmekte olan ülkeler üzerinde, politik ve ekonomik özgürlüklerini elde etmek için mücadele eden ülkeler üzerinde ekonomik emperyalizmi amaçlanmaktadır.

Son yıllarda sömürgecilik gerilemiştir. Fakat üçüncü dünya ülkelerinin politik bağımsızlığa ve kendi zenginliklerine, egemenliğe kavuşmaları, kendi ülkelerinden kendilerinin yararlanabilmeleri için yapılacak çok iş vardır.

Dünyanın gelişmiş denilen ülkelerinde bunalım ve bunalımla birlikte işsizlik, baskı ve sefalet yaygınlaşıyor.

Fransa'da **Giscard D'Estaing** yönetimi varolan sorunlara yanıt bulamamaktadır. **Kemerleri sıkma** politikasını dayatarak en fakirlerden fedakarlık istemektedir.

Hergün daha çok sayıda fabrika kapanmakta, endişe yaygınlaşmaktadır.

Sosyal mücadele genişlemekte grevler çoğalmakta ve her gün daha da önem kazanmaktadır.

Geçen hafta yüzbinlerce Fransız büyük endüstri kesimlerinde gösteriler yaptı. Polis örgütlenerek işçilere karşı kullanılmaktadır. Son günlerde Paris ve diğer şehirlerde şiddetli çarpışmalar olmuştur. **Radyo ve televizyon işçileri** 4 günden beri **grev** yapmaktadırlar.

Ekonomik çözümlere karşı Fransız hükümeti baskı uygulamaktadır. Irkçılık, ve düşmanlığı körükleyerek işçi sınıfını bölmek istemektedir. İşsizliğe, göçmen işçilerin neden olduğu fikrini yaymak istemektedir.

Son aylarda işçilere yapılan suikastler artmış, 70'den fazla Cezayirli işçi öldürülmüştür. Eski Nazi işbirlikçileri, onbinlerce Fransız yahudisinin sürgüne gönderilmesi ve öldürülmesinin sorumlulu ları olan milliyetçiler karanlıktan çıkmaktadırlar.

● CGT: "Giscard D'Estaing yönetimi varolan sorunlara yanıt bulamamaktadır Kemerleri sıkma politikasını dayatmak istemektedir.

En önemli sorumlulardan biri Madrit'te rahatça yaşamaktadır. Bir diğeri ise Fransız bankasında önemli bir **görevdedir.**

Avrupa'da yaygınlaşan suikast dalgası bize endişe vermektedir. İtalya'da İspanya'da, Bask yöresinde, Fransa'da. Tutuklanan, öldürülen sendikacıların, demokratların sayısının artması, Avrupa'da militanların karşı karşıya bulunduğu ayırımcılık, ve meslek yasaklamaları karşısında endişe duymaktayız.

Sosyalist yönetici Jaures, öldürülmeden önce: **"Bulutların fırtınayı taşıması gibi kapitalizm de savaşı içinde taşır"** demişti. Kapitalizm zorlukları yenmek için sonuç olarak faşizmi içinde taşır.

1930'larda, bunalım yıllarında kapitalizmin ekonomik sorunları çözmek için faşizmi seçtiğini unutmadık.

Hitler ve **Mussolin'i**, baskı, ırkçılık propagandası ve anti-semitizm, yoluyla Almanya'yı, **nazizme**, İtalya'yı **faşizme** sürüklediler. Burjuvazi Anti-Parlamentarizm, rüşvet ve anti-komünizm ile halkı eğitim düzeyleri oldukça düşük olanları korkutmuştu.

Dünyanın hoşnutsuzluk ve sosyal mücadelelerin bulunduğu her yerinde güçlü olmalı, kışkırtıcıları açığa çıkarmalıyız. Fransa'da sömürgeciliğin eski adamları yeniden ortaya çıkmış tır. Patronlar ve iktidar onları kullanarak sendikacılığa ve sınıf savaşına darbe indirmek, sarı sendikacılığı teşvik etmek istemektedirler. Birkaç ay önce örgütümüzün bir militanı bu adamlardan biri tarafından öldürülmüştür. Katil yakalanmıştır, fakat dava uzatılmaktadır.

Faşizme karşı mücadelenin, onu kendi içinde barındıran ekonomik sisteme karşı mücadeleyle başladığı kanısındayız. Eylemimiz kapitalizme karşı mücadeleden başlar. Sermaye-emek türünden ittifakların oluşturulduğu tehlike konusunda tüm dünya emekçilerini aydınlatmamız gerekir. Faşizme karşı mücadele ancak siyasi olduğu kadar derin ekonomik değişiklikler için verilen mücadeleyle başarıya ulaşabilir. Bu mücadele ilk ağızdan kendi ülkemizde başlar. Ama böyle olmakla birlikte bu, uluslararası sendikal hareketin değişmez ilkesi olmalıdır. Her yerde sendikal örgütler devlet mekanizmasından bağımsız kalmalıdırlar. İşçi sınıfının çıkarlarını korumalılar, nereden gelirse gelsin baskıları ve özgürlüklere karşı yönelen saldırıları yermeliler.

Emekçilerin birliği temelinde, onları kitlesel bir sendikal hareket içinde toparlamalıyız. Fransa'da diğer sendikal merkezlerle bunu geliştirmeye çalışıyoruz. Bu görüş açısından kalkarak sendikal yaşamda yeniliğin temelini oluşturabilecek bir değişiklik isteği ile ortaya çıkılmalıdır. Ancak bu istek, demokratik güçlerin birliğinin koşullarını oluşturabilir. Halk kitleleri kapitalizme karşı ve sosyalizme açılan bir siyasi plan içinde kendi yerlerini bulabilmeliler. Bu koşullar altında kapitalist hükümetlerin koyduğu hedefler azaltılacak mücadelemiz rahatlayacaktır. İster Şili'li, ister Arjantin'li, ister Tunus'lu veya Guatemall'lı olsun tüm yurtsever demokratların mücadelesini hep birlikte desteklemeliyiz. Güney Afrika'nınki gibi, tüm ırkçı rejimlere karşı mücadele etmeliyiz. Özgürlüklere olan saygımızdan dolayı onların çiğnendikleri ve tehdit edildikleri her yerde, Tunus sendikalarının Genel Sekreteri **Habib ACHOUR** gibi uzun süreden beri tutuklu olan demokratların ve sendikacıların serbest bırakılmasını istemekteyiz.

CGT dün olduğu gibi bugün de bu inancı taşımaktadır. Zorluklar ve engeller ne olursa olsun mücadeleye devam edecektir."

Yogoslavya CCTUY, Bosna-Hersek Sendikalar Başkan Vekili Kemal KARACİC de toplantıda şunları söyledi:

Tüm Yugoslavya İşçileri ve Sendikalar Konfederasyonu adına bu toplantıya katılmaktan ve 26. Kuruluş Yıldönümü dolayısiyle Şili İşçileri Merkez Birliğini içtenlikle kutlamaktan ve dostça selamlarımızı iletmekten büyük onur ve mutluluk duyuyoruz.

"Özgürlük, bağımsızlık, ulusal egemenlik ve herkesin kendi geleceğine ilişkin karar verme hakkını herşeyin üstünde tutan Yugoslavya Sendikalar Konfederasyonu ve bütün emekçi halkımız, başlangıçtan bu yana Şili halkının ve Şili İşçileri Merkez Birliği'nin askeri cuntanın terör ve karanlık rejimi karşısındaki kahramanca mücadelesine etkin destek sağlamıştır. Bu konudaki ısrarlı tavrımızla Şili İşçileri Merkez Birliği'ne her türlü maddi ve manevi desteği sağlayacağız ve bugüne kadar yaptığımız gibi Şili halkının haklı mücadelesi ile uluslararası dayanışma içindeki her eylemi destekleyeceğiz.

"Bu eylemler aracılığıyla, dünyanın ilerici güçleri ve işçi sınıfı örgütleri olarak sendikalar askeri cuntanın baskı ve terörü hep birlikte ciddi olarak lanetlediklerini göstermektedirler. Bu anlamda, sendikacıların ve diğer siyasal tutukluların serbest bırakılması, demokratik kurumların onarılması ve Şili'de insan haklarının, sendikal ve demokratik özgürlüklerin güvence altına alınması yolunda mücadeleyi kesintisiz sürdürmektedirler. Şili işçilerinin özgür sendikal örgütlenmelerini engellemek, şiddeti meşrulaştırmak, faşist yöntemlerini izlemek için cunta ve gerici güçlerin çabalarını çeşitli siyasal manevralarla yoğunlaştırdıkları şimdiki durumda bu mücadele özel önem kazanmaktadır. Kararlı dayanışmamız ve artan desteğimizle Şili halkına yalnız olmadıklarını, mücadelelerinin bizim mücadelemiz olduğunu, bu mücadelenin dünyadaki diktatörlükler ve şiddete karşı sürdürülen mücadeleden ayrı düşünülmediğini göstereceğiz"

● "Şili halkına yalnız olmadıkarını, mücadelelerinin mücadelemiz olduğunu, bu mücadelenin diktatörlükler ve şiddete karşı mücadeleden ayrı düşünülmediğini göstereceğiz"

12 ŞUBAT ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFI DAYANIŞMASI SEMİNERİNE KATILANLAR

12 Şubat 1979 Pazartesi günü DİSK Genel Merkezinde saat 14.00'de yapılan Uluslararası Seminere katılan yabancı konuklar şunlardır:

- Dünya Sendikalar Federasyonu Sekreteri Jan Nemoudry
- Şili İşçileri Merkez Birliği (CUT)Genel Sekreteri Luis Meneseş
- İtalya İşçi Sendikaları Konfederasyonu CGIL Dış İlişkiler Başkanı Conrade Neroni
- Filistin Genel İşçi Federasyonu Haberleşme Yayın Sekreteri Halid Abdurrahman
- Macaristan Sendikaları Merkez Konseyi SZOT Başkan Yardımcısı Tıbor Harai
- Yugoslavya Bosna - Hersek Sendikalar Başkan Vekili (CCTUY) Kemal Karacıc
- Fransız Genel İş Konfederasyonu (CGT) Sekreteri Jean Claude Laroze
- Bulgaristan Sendikaları Merkez Konseyi Genel Sekreteri Lübomir Sekov ve Gisyum Salieva Prova
- SSCB'inden Kamu Emekçileri Sendikası Genel Başkanı George Makayev
- Banka Seksiyonu Başkanı Vladimir Korneyenkov
- Polonya'dan Kooperatif ve Ticaret Emekçileri Sendikası Genel Başkanı Olga Rewinska
- Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF) Kamu Emekçileri Uluslararası Birliği Genel Sekreteri Mario Merino
- Demokratik Yemen İşçi Sendikalarından Abdülkerim Nasser, İbrahim Muhammed Ali
- Yunanistan'dan ESAK Temsilcisi Yani Becunis
- Suriye Kamu Emekçileri Sendikaları Federasyonu Genel Sekreteri Adnan Darvich
- Kıbrıs İşçi Sendikaları Örgütünün (DEV-İş) iki temsilcisi

ŞİLİ İŞÇİLERİ MERKEZ BİRLİĞİ

Şili İşçileri Merkez Birliği (CUT) 1953 yılında Şili Komünist Partisi'nin katkıları ile oluştu. Kısa zamanda Şili işçilerinin tek sendikal örgütü haline geldi. 26 yıl önce komünistler, sosyalistler, sosyal demokratlar, hristiyan demokratlar, anarko-sendikalistler, partisizler ve sendikal hareket içinde yer alan diğer tüm siyaset ve gruplar Şili İşçileri Merkez Birliği'nde örgütlendiler. Örgütün kuruluş kongresinde tüm Şili'li emekçilerin birlik ve örgütlülüğünün sağlanması, "insanın insan tarafından sömürüsüne karşı savaşmanın ve bu savaşın sosyalizmin kuruluşuna kadar sürdürülmesi" gerekliliği üzerinde anlaşma sağlandı. Bu amaç doğrultusunda mücadele veren CUT, Halk Birliği hükümetinin çalışmalarına destek oldu, katıldı. Şili işçi sınıfı, Şili'nin mutlu ve aydınlık günleri için en ön safta döğüştü. Halk Birliği hükümetinin emekçiler yararına politikasını destekledi. CUT, 1973 yılında Halk Birliği hükümetinin kanlı bir faşist darbe ile düşürülmesinden sonra da sayısız kayıplar vermesine rağmen durmak bilmeyen bir mücadele verdi. Bir çok yönetici tutuklandı işkencelere uğradı, öldürüldü... 26. Kuruluş yılını Türkiye'de DİSK'in uluslararası bir seminerle kutladığımız CUT'un mücadelesi işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının verdiği güçle kesintisiz sürüyor.

VEN

- "Uluslararası Bankalar Cunta'ya milyonlarca dolar borç verdiler"
- "Mücadelemizde en geniş kesimleri saflarımıza çekmek zorundayız"
- "DSF'nin Şili işçi sınıfının yanında olması mücadelemize güç kattı"

CEREMOS

SORU: Yoldaş MENESES, CUT Genel Sekreteri olarak DİSK'in 12. Kuruluş Yıldönümü Töreni hakkın da ne düşünüyorsunuz?

Luis MENESES: Kutlama gecesin de çok duygulandım. Gerçekten çok düzenli bir gece idi. Çok militanca bir toplantı idi. Bu da gösteriyor ki, Türkiye'de işçiler önemli şeyler yapacaktır. Diledikleri mutlu amaca ulaşacaklardır. Sizin şimdiye kadar ne denli zor bir mücadele verdiğinizi biliyoruz. Yolunuz güllerle dolu değil. Amacınıza ulaşacaksınız. Buna inanıyorum.

SORU: Yoldaş HERNAN, Şili halkının mücadelesine şu anda gitarıyla katkıda bulunan bir bilim adamı olarak DİSK'in 12. Kuruluş Yıldönümü Töreni hakkında ne düşünüyorsunuz?

HERNAN: İşçiler ve emekçi halkınız çok çok duyarlı ve kararlı. Bu bence en önemli bir özellik. Geceyi izleyen halk arasında çok ileri bir iletişim ağı kurulmuştu. Halk oyunlarında da, devrimci türküler söylenirken de durum buydu. Belki bir kişi esas sanatçı olarak şarkıyı söylüyordu, ama gerçek yapımcı halktı. Geceye katılanların hareketleri çok militanca ve disiplinli bir biçimdeydi. Türkiyeli işçiler öylesine uluslararası bir tavırla davrandılar ki, öylesine enternasyonalist bir anlayışla geceye katıldılar ki, gerçekten dünya halklarının bizimle birlikte savaşacağına bir kez daha inandık. "**Venceremos**" hep birlikte söylendi. Bu çok önemli. Ancak bir şeyi de çok iyi bilelim ki, halk ancak birlik içinde oldukça zaferi kazanacaktır.

SORU: Yoldaş POBLETTE Yoldaş HERNAN ile birlikte Türkiye-ye gelerek bize onur veren bir kişi olarak, Unidad Popular'ın bir militan üyesi olarak, 13 Şubat akşamı hakkındaki izlenimleriniz nedir?

Sergio POBLETTE: DİSK'in gecesi bana büyük mutluluk verdi. Çok duygulandım. Büyük bir gösteriydi. Bu gece bana Şili'de bir zamanlar bizim de duyduğumuz heyecanı bir kez daha hatırlattı. Birçok ulustan toplantınıza katılan delegeler ile Türkiye'deki delegelerin kaynaşması, bütünleşmesi çok ilginç idi. Diğer uluslardan gelen delegeler ve emekçi halk, gecede bizimle beraberdi. Böylesine bir geceye katıldığım için sizlere teşekkür ediyorum. Gecede birlik içinde olan bir halkın nasıl mücadele edebileceğini bir kez daha gösterdiniz.

SORU: Yoldaş MENESES, şu anda Şili'de sendikal hak ve özgürlüklerinin durumu nedir? Sendikal hareketin izlediği yol nedir?

Luis MENESES: Darbe ile birlikte Şili'de çok zor durumda kaldık. Sendika toplantılarını yasak ettiler. İşçilerin yıllarca süren mücadeleleri sonunda elde ettikleri tüm hakları geri aldılar. Sendika ve federasyonları yasakladılar, kapattılar. Çok sert önlemler aldılar. Ama biz bu önlemleri aşmak için ne gerekirse yapmaya çalıştık. İzin alınarak yapılan toplantılara güç katmak için yarı illegal çalışmalar yapıyorduk. Ama en önemli hedefimiz işçilerin sendikal birlik ve beraberliğini sağlamaktı. Şili sendikaları ve federasyonlarında her türlü siyasi akım vardır. Ama bunlardan en güçlüleri sosyalist ve komünist akımlardır. Cunta sendikaları kısa zamanda yok edebileceğini, gerçek sendikalar yerine faşist lerin denetimindeki sahte sendikaları rahatlıkla kurabileceğini ve Şili işçilerini aldatabileceğini sanıyordu. Ama bu iş kolay olmadı. Sendikalarda güçlenmek için her şeyi yaptık.

SORU: Uluslararası kuruluşlarla, ABD Sendikaları ile ilişkileriniz ne durumdadır?

Luis MENESES: 11 Eylül 1973 darbesinden sonra CUT olarak tüm dünya sendikal örgütleri ile, büyük federasyonlar ile bu arada Amerikan AFL-CIO konfederasyonu ile de ilişki kurmaya çalıştık. AFL-CIO'nun üst yönetimi Amerikan Merkezi Haber Alma Örgütü CIA ile yakın ilişkiler içinde. Şili cuntasına karışan CIA'nın önemli adamlarıyla ve Şili yöneticileriyle sürekli ilişki kurdular. Böyle olmasına rağmen AFL-CIO ile ilişki kurmayı neden bu kadar istediniz, diyebilirsiniz. Bu örgütün temsilcileri Uluslararası Çalışma Örgütü ILO'da Şili cuntasının aleyhine, bizim lehimize olan bir karara oy verdiler. Cuntaya karşı oy kullandılar. Mücadelemizde en geniş kesimleri saflarımıza çekmek zorundayız, ya da tarafsızlaştırmak zorundayız. Ayrıca bu örgüt homojen bir yapıya sahip değil. Bu örgüt içinde CIA ile yakın ilişkileri olanların bulunduğu gibi, ilerici sendikalar da var. CUT temsilcileri 1977 içinde ABD'de 100 kadar delege ile görüşme yaptılar.

> **"Türkiyeli işçiler öylesine uluslararası bir tavırla davrandılar ki; öylesine enternasyonalist bir anlayışla geceye katıldılar ki, gerçekten dünya halklarının bizimle birlikte savaşacağına bir kez daha inandık"**

Bugün Şili'de AFL-CIO ile ortak davranan sendikalar var. Ama bunların gücü önemli değil. Bu sendikalar Pinochet cuntasının her dediğini kabul ediyor. Bunlar sınıf uzlaşmacısı bazı sendikacıların sürdürdüğü zorlama sendikalardır.

Şu anda dünya çapında önemli ilişkiler kurmuş durumdayız. Bunlardan en önemlisi de **Dünya Sendikalar Federasyonu** (DSF) ile kurduğumuz ortak bir komite. DSF'nin Şili işçi sınıfının yanında olması mücadelemize gerçekten güç kattı.

SORU: Şili'de cuntanın işçilere serbestçe sendikal toplantı yapma izni verdiği açıklandı, günlük gazetelerde. Bu konuda ne diyorsunuz?

Luis MENESES: Evet, cunta böyle bir açıklama yaptı. 30 Haziran'a kadar sendikalar yeniden örgütlenebilecekler, yeniden toplu sözleşme yapabilecekler. Ama bu açıklamaları yakından izlersek, Şili işçi sınıfına hiç bir şey vermediğini görürüz. Bu açıklamaları işçi sınıfı hareketini bölmek, işçileri tam boykota girişecekleri sırada avutmak için yapıyorlar. Toplu sözleşmelerden söz ettiklerinde, işçilerin en temel haklarını tanıdıklarını sanıyoruz. Patronlar ne istiyorsa o oluyor sonunda. Toplu sözleşmeler işçilerin eline daha fazla para geçmesi yerine verimliliğin biraz daha artmasını, işçilerin biraz daha sömürülmesini getiriyor.

CUT olarak bu tür aldatıcı açıklamalara karşıyız. Şili işçi sınıfının gerçek haklarının tanınmasına kadar bu tür uydurmacalarla her zaman mücadele edeceğiz.

SORU: Şimdi, Yoldaş HERNAN'a bir soru yöneltiyorum. Şili halkının türküleri bugün tüm dünyaya yayıldı. Bu yaygınlık Şili halkının mücadelesine güç katıyor. Genel olarak bu mücadele içinde Şili halkının sanatının katkısı nedir?

HERNAN: Şimdi şarkılar silah olarak kullanılıyor. Biz silah olarak şarkıları kullanıyoruz. Tüm dünyadaki uluslar bir y erde duyguları ile yaşıyorlar. Halk, şarkılarıyla kendi duygularını dile getiriyor. Ve şarkılar sanatın diğer kollarıyla birleşiyor. Şarkılar resimle bütünleşiyor. Halkımız duvarlara resim yapıyor. Böylece resimlerle kendi duygularını yansıtmak istiyor. Tiyatro, sinema, halk oyunları da aynı amaçla kullanılıyor. Halk artık pasif değil. Şimdi artık halk oynuyor, halk söylüyor.

Şili darbesinden sonra şarkıların konumu değişti. Bugün çok sayıda dünyaca ünlü kişi ya da grup Şili halkının şarkılarını dile getiriyor.

Başta **Vieoletta PARRA** olmak üzere halkı aktif mücadeleye çağıran sanatçılar çoğalıyor. Ama cunta şarkılarımızdan korkuyor. Bu nedenle öldürdüler **Victor JARA**'yı. Çok sayıda şarkıcıyı hapishanelere attılar. Çeşitli müzik aletlerinin çalınmasını yasakladılar. Sanatın halkın mücadelesine katkıda bulunmasını önlemek için çeşitli önemler aldılar.

Darbe'den sonra **Şili**'de kalan sanat çılarımız başka şeylerden söz ettiler. Aşktan, çiçekten söz ettiler. Ama dışarıdaki sanatçılar daha gerçek şeyler söylediler. Politik mesajlar ilettiler. Ve bir süre sonra ülkedeki sanatçılar yeniden gerçekleri dile getirmeye başladılar. Cunta korktu sanatçıların yeniden gerçekleri dile getirmesinden. Piyanoları yaktılar, tiyatroları yaktılar. Şimdi zaman zaman **Şili**'li sanatçılar yurt dışına çıkıyorlar. Turistik gezi yapmak için değil, güçlenip yeniden Şili'ye dönebilmek için. Bugün sanat bu anlamda Şili halkının özlemlerini dile getiriyor, Şili halkının mücadelesine kan veriyor.

SORU: Yoldaş POBLETTE şu anda Şili'de politik durum nedir-Yakın gelecekte Şili'de neler olabilir?

Sergıo POBLETTE: Bu analizi yapmak için Şili içinde olanlar ve Şili dışında olanlar diye olayları ikiye ayırmalıyım.

Sizin de bildiğiniz gibi, Şili Sosyalist Partisine üye üç arkadaşız. Bir sosyalist partinin üyesi olduğumuz için, 13 Şubat gecesine benzer olaylardan etkileniyoruz, duygulanıyoruz.

Benim deneylerim arkadaşlarımınkinden biraz farklı. Bir arkadaşımız CUT Genel Sekreteri, bir arkadaşımız sosyolog ve sanatçı. Hükümet darbesi sırasında, 30 yıl hizmet ettiğim **Hava Kuvvetlerinde generaldim.** Üniversite döneminde, öğrencilik yıllarında ilgilendiğim politikayla askerlik süresinde de ilgilendim.
Bu arada, bu 2 dönemde de kendimi bütün benliğimle, partimizin ve Başkan Allendenin sözcülüğünü yaptığı **Halk Birliğinin** iktidara gelinmesine verdim.

YURT ÖZLEMİ VE SICAK DAYANIŞMA

Deneylerimin en **yoğununu, Halk Birliği** iktidarı sırasında, açık havada, tiyatrolarda, stadlarda yapılan tüm halk gösterilerine ve topluluklarına katılarak edindim.

Dün akşamki toplantı büyük ölçüde yurt özlemimi gidermeme neden oldu. Büyük yurt özlemi diyorum çünkü bana, ülkemizde sosyalizmi kurmaya çalıştığımız, mücadele verdiğimiz dönemdeki olayları, hareketleri anımsattı.

Toplantıya tüm katılanlar arasındaki görülen sıcak ilişki ve bütünleşme "sınıflararası kavga" fikrinin uluslararası düzeyde varlığını gösterdi.

13 Şubat toplantısında Şili halkının haklı davasına karşı gösterilen dayanışma, bu toplantıya katılma şansı elde edebilen biz Şili'liler için çok şey ifade ediyor.

"Şili darbesinden sonra şarkıların konumu değişti. Şimdi şarkılar silah olarak kullanılıyor Ama Cunta şarkılarımızdan korkuyor. Bu nedenle öldürdüler Victor JARA'yı"

Sonuç olarak şunu söyleyebilirim ki, Türkiye'nin anti-faşist ve anti-emperyalist güçlerinin, bu mücadelede gösterdiği duyarlılık ve uluslararası dayanışma sosyalizmin zaferinin bütün dünyada yakınlaştığını kanıtlıyor.

Faşistler kendilerinin, tüm Şili halkının çıkarlarının koruyucusu olarak göstermek istiyorlardı. Ancak bekledikleri ilgiyi Şili halkından göremediler. "Halk Birliği" iktidarına karşı bazı göstermelik toplumsal kuruluşlar oluşturmaya çalıştılar. Ulusal gençlik kuruluşları, kadın kuruluşları gibi. Bu kuruluşlara halktan kişiler yerine aristokrat kadınlar burjuva çocukları ilgi gösterdiler. Şili Halkı bu kuruluşları boykot ederek, faşist rejime tavır aldı.

BOYKOTLAR...

Boykotlara gelince, Cunta San **Diego'da şehrin merkezinde 50 bin** kişinin katılabileceğini düşündüğü bir miting yapmak istemişti. Ancak miting 10 bin kişiyle gerçekleşti. Bu olay, propagandalar için milyonlarca dolar harcayan Cuntanın en önemli başarısızlıklarından oldu.

Cunta'nın dayanacağı bir halk gücü yoktur. Tek dayanağı emperyalist-kapitalist sistemin de giderek azalan desteğidir. Daha somutu uluslararası ABD tekelleridir.

EKONOMİK DURUM..

Ekonomiye gelince; Sözde vergilendirilmiş serbest rekabet ile yurt kapıları yabancı malların **ithaline** sonuna kadar açıktır. Bu da büyük ölçüde yerel endüstrinin kapanmasına neden olmuştur. Bu etki, birçok entüstri kolunda çalışan büyük bir işçi kesiminin de işsiz kalmasına yol açmıştır.

TOPRAK REFORMU VE İŞSİZLİK

Halk Birliği iktidarı, toprak reformu programını en etkin biçimde uygulamıştı. Yani, sahipleri Avrupa'da ya da ABD'de yaşayan toprakları, topraksız köylülere dağıtmıştı. Faşist cunta, dağıtılan toprakları yeniden sahiplerine geri verdi. Bu uygulama, tarım kesimin de de işsizliğin büyük ölçüde yayılmasına neden oldu.

Toprak sahipleri bile ekonomik açmazdan korkunç derecede etkilendiler. Çünkü, ülkenin buğday üreticileri, ABD ve diğer kapitalist ülkelerden gelen ve ulusal pazarlarda Şili'de üretilenlerden daha düşük bir fiyata satılan buğdaylarla rekabet etmek durumunda kaldılar.

Aynı şey şeker pancarı üretimi için de söz konusu oldu. Şeker pancarı ekimi,ülkenin büyük bir bölümünden kalktı. Aslında şeker pancarı üretimi büyük bir zenginlikti. Halk iktidarı sırasında Şili'de şeker üretimi ülkede tüketiminin hemen hemen tamamını karşılayacak boyutlara çıkmıştı. Şimdi ise şeker, uluslararası pazarın, Şili'ye girmesiyle ve fiyat farklılıkları nedeniyle büyük ölçüde ithal ediliyor.

ULUSLARARASI BANKALAR

Cunta özellikle uluslararası büyük bankaların verdiği borçlarla tam bir güdüm altına girdi. Bu bankalar gerek ABD bankaları gerekse Dünya Bankasıydı. Uluslararası Bankalar, Cunta'ya milyarlarca dolar borç verdiler. Ayrıca Uluslararası Bankalar. aralarında konsorsyumlar düzenleyip Cunta'nın ekonomik politikasını belirlemeyi karar altına aldılar.

Yıllık borç taksitleri ve faizler konsorsyumun belirlediği bir program doğrultusunda ödeniyordu. Tüm ekonomi uluslararası bankaların denetimine geçmişti.

Bu arada, biraz evvel sözünü ettiğimiz işsizliğe bakınca, bu sosyal yara uluslararası tekellere ödenen faizin ve borcun bir diyeti olarak giderek büyüyordu. Cunta, sosyal sorunlara çözüm bulmayı değil, bu sorunlardan etkilenen halkı daha fazla nasıl ezeceğini düşünüyordu. Ancak, yaşanan gerçeği saklayabilmek de olanaksızdı. 15 gün önce, sağlık sekreterinin imzasıyla yayınlanan bir dökümanda, bu büyük sefalet belirtilmektedir. Yayınlanan belgede Şili'de yaşayanların %25'inin sefalet ve işsizlikle kıvrandığı bildirilmekteydi.

Varılan bu sonuçlar, ülkenin bir çeşit, politik, ekonomik ve toplumsal çöküşü oldu. Bu arada başlıca kuruluş ve kurumlar, hatta Katolik Kilisesi de Cunta'ya karşı olduğunu açıkladı ve fiilen cuntaya karşı mücadeleye girişti.

DIŞ İLİŞKİLER

Dış ilişkiler bakımından üzerinde durulacak, önemsenecek 2 konu var. Birincisi, sınırlar. Şili'nin Arjantin, Bolivya ve Peru'da sınırları ortaktır. Sınır sorunlarımızı

● "Cunta'nın dayanacağı bir halk gücü yoktur"

çözümlemek için uluslararası alanda, Birleşmiş Milletler ve işçi sınıfının uluslararası dayanışmasını savunan büyük sendikal kuruluşlardan yardım beklemekteyiz...

Halen Arjantin'le önemli bir sınır anlaşmazlığımız var. Ülkenin Güneyinde bulunan 3 adanın üzerinde somutlanıyor sorun.

Bu sorun uluslararası düzeyde bütün dünya halklarının hakemliği önünde çözülecektir. Halk Birliği iktidarı bu sorunu halkların kardeşliği ilkesinden ödün vermeden çözümleyecekti.

Peki niçin bu 3 ada sorunu? Çünkü bu üç ada uranyum, petrol gibi stratejik madenlerin bol bulunduğu Antartika kıtasını kontrol edecek yerleşme yerleridir.

Ülkenin kuzeyine doğru da, Bolivya ve Peru ile bazı sorunlarımız var. Hemen hemen 100 yıl kadar önce Şili bu 2 ülke tarafından kurulmuş olan konfederasyonla savaştı. Ve bir kısmı Bolivya'ya bir kısmı da Peru'ya ait olan bazı yerler alındı. Ülkenin kuzey kısmında zengin bakır madenleri var.

Ayrıca burada belki savaşa neden olacak kadar önemli güherciIe yatakları da var. Ancak son zamanlarda, bu yörelerde uranyum, molibden ve titanyum gibi madenler de bulundu. Emperyalist kapitalist sistem bu nedenlerle bu yöreleri kontrolünde tutmak istiyor.

Peru, Cunta Şili'sinin elçisini sınırdışı etti. Şimdi bu ülkelerin nüfuslarını düşünecek olursak: Şili aşağı yukarı 10 milyon, Arjantin 25 milyon; Peru 14 milyon ve Bolivyada yaklaşık 5 milyon insanın yaşadığı ülkelerdir. Emperyalist kapitalist sistemin Latin Amerika-daki varlığının devamı bu ülke halklarının aralarındaki sorunların diri ve canlı tutulmasında düğümleniyor.

Faşist cunta, ABD'nin ve silah tekellerinin etkisiyle bu sorunları canlı tutup Şili halkının "**şövenist**" etkilerle düşmanlıkla doldurmaktadır.

SİLAHLANMA

Aşağı yukarı 10 ay kadar önce Hava Kuvvetleri Komutanı ve Cunta'nın politikasına karşı 18 general görevlerinden ayrıldılar. Askerler bile cuntanın emperyalist politikasına karşı çıktılar.

Deniz Kuvvetlerinde de, bu politikaya karşı direnişler başladı. Böylece Şili ordusunun içinde bir "**birlikte varolma**" durumu yaratıldı.

Tıpkı Arjantin ordusunda olduğu gibi, Cunta, yaratılan bütün değerleri ve devlet gelirlerini silahlanmaya yatırdı.

Bir ay kadar önce, Şili cuntası F.Almanya'dan korkunç bir güce sahip,3.000 güdümlü mermi satın aldı. Doğal olarak 3.000 güdümlü mermiye milyonlarca dolar ödendi. Bu mermileri Şili'ye getirmek içinde uluslararası hava yollarından taşıma uçağı kiralandı.

DİPLOMATİK ABLUKA

Faşist Şili cuntası Birleşmiş Milletlerin ekonomik ve sosyal komisyonların her yıl gönderdiği kınama bildirilerine konu oluyor. 99 ülke cuntaya karşı BM'lerde oy kullanıyor. 30 ülke emperyalistlerin etkisiyle çekimser kalıyor. 9 ülke ise cuntayı destekliyor. Bu sonuç cuntaya karşı uluslararası dayanışmayı gösteriyor. Bu çok önemli bir olaydır. Bu arada Avrupa Ekonomik **Topluluğu Santiago'daki** Latin Amerika temsilciliğinin yerine Venezuella'daki Karakas'a taşıdı. Böylece faşist Şili yönetimine karşı tavır aldı. Geçen yıl da aralarında **İtalya, İngiltere, İsveç, Belçika**'nın da olduğu birtakım ülkeler, cunta ile olan diplomatik ilişkilerinin daha düşük bir düzeye indirdiler. Doğal olarak da darbeyi yapan cuntayı Çin ve Romanya dışındaki sosyalist ülkeler kınadılar, ona tavır aldılar.

Uluslararası Çalışma Örgütü; Cuntayı Kınama Örgütü; Unesco, daha

"Şili'de son sözü Şili halkı söyleyecektir"

doğrusu BM'lerin tüm toplulukları, uluslararası sendikal örgütler de darbeden beri Şili'de sürdürülen sendikal mücadeleye yönelen baskılara sürekli karşı çıkıyorlar.

Bu, uluslararası dayanışma, Şili'de ki demokrasi mücadelesine güç verdiği gibi, sosyalizme dönük çabalara da yardımcı oluyor.

PİNOCHET'DEN SONRA NE OLACAK?

Ancak, düşünülmesi gereken en önemli bir sorun da Pinochet düşdükten sonra neler olacağıdır. Şili halkını nasıl bir hükümetin temsil edeceğidir. Hangi politik program izlenecektir? Bu varolan sorunların en önemlilerindendir.

Şili'de bugün birlikte davrananlar, sosyalistler, komünistler, marksist ler,leninistler, solcu Hıristiyanlardır. Partide dönem dönem bu değişik görüşlerin etkisi altında olabilmektedir. Halkın genel seçimlerle yönetimi doğrudan doğruya belirleyeceği demokratik iktidarda, askerlerin yeri ve payı olabilir mi? Çünkü, bugün Şili'de faşist rejime karşı demokrat askerlerde dövüşmektedirler.
Şimdilik Halk Birliği yönetimin seçim programı bir bütün olarak tanımlanabilir. Bazılarına göre gelecekteki çıkar yol, marksist partilerin dışlanarak bir askeri grupla Hıristiyan demokratların ortaklaşa hükümet oluşturmasıdır.

Görüldüğü gibi bir hayli karışık ve yoğun bir tartışma vardır. Ama Şili'de son sözü Şili halkının ve işçi sınıfının siyasal örgütü söyleyecektir.

Şili halkının ve işçi sınıfının anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelesinde en önemli dayanağı uluslararası dayanışmadır. Örneğin; Türkiye'ye gelen Şili Deniz Okulu Gemisine karşı Türk demokratlarının ve ilericilerinin yaptığınız boykot bu dayanışmaya önemli bir örnektir.

Freiheit für die verschleppten chilenischen Gewerkschafter!

Neben den genannten Gewerkschaftern wurden weitere Hunderte CUT-Mitglieder verschleppt.
Wir fordern: Freiheit für die Opfer der Pinochet-diktatur! Freiheit für die 2500 Verschleppten in Chile!

TUTUKLANAN ŞİLİ'Lİ SENDİKACILARA ÖZGÜRLÜK

CUT'UN tutuklanan ya da bugüna kadar hiç haber alınamayan yöneticileri şunlardır:

REİNALDE DEL CARMEN PERAİRA

Darbe sırasında sağlık görevlileri sendikası yöneticisi. 15 Aralık 1976'dan bu yana haber alınamıyor.

LİNCOYAN BERRİOS

Darbe sırasında memur sendikası başkanı. 15 Aralık 1976 dan bu yana haber alınamıyor.

ARMANDO PORTİLLA

ENDESA Sendikası eski yöneticilerinden.9 Aralık 1976'dan bu yana haber alınamıyor.

JOSE LUİS BAEZA

Yapı İşçileri Sendikası eski yöneticilerinden. 9 Temmuz 1974'den bu yana haber alınamıyor.

VİCTOR DİAZ

Darbe sırasında Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri, 1971'e kadar CUT Yönetim Sekreterliği üyesi. 12 Mayıs 1976'dan bu yana haber alınamıyor.

EXEQUİEL PONÇE

Şili Sosyalist Partisi Merkez Komitesi Üyesi.Darbe sırasında CUT Yönetim Sekreterliği Üyesi. 25 Haziran 1976'dan bu yana haber alınamıyor.

BERNARDO ARAYA

Demiryolu sendikası eski yöneticisi ve parlamentoda Şili KP'si Milletvekili.2 Nisan1976 dan bu yana haber alınamıyor.

Evet Şili Okul Gemisi "Esmeralda" İstanbul'a gelerek cuntayı şirin göstermek istemiş ancak, sendikaların, ilericilerin ve demokratların dayanışma hareketleri nedeniyle Esmeralda Türkiye'de hiçbir limana yanaşamamıştır.

İspanya'da ve İsrail'de yükselen protestolar nedeniyle de askeri bir limanda onarım ve ihtiyaçlarını karşılamak için ancak izin verilmiştir. Hatta Esmaralda ABD'de de bile protestolarla karşılanmıştır. Bu çok çok önemli bir sonuçtur. Çünkü Şili ordusunun uluslararası prestiji sarsılmıştır. Askerlere yöneltilen bu iğrenme gösterileri içte, askeri kuvvetler arasında bir bölünmeye yol açmıştır.

Şili cuntasını boykot ve nefret hareketlerinin ç ok çok büyük önemi var. Örneğin; Bonn'da cunta yı temsil eden bir elçi var. Bir hava generalidir. Politik tutukluların değişimi için çaba göstermiştir.Bu gibi protestolardan etkilenen bir çok örnek gösterilebilir.

Böyle bir konuşma ile bize sorunlarımızı aktarma fırsatını verdiğiniz için teşekkür eder, uluslararası işçi sınıfı dayanışmasına olan örnek davranışınızdan dolayı Türk halkına ve işçi sınıfına saygılarımızı sunarız.

"VENCEREMOS"

Konuklar Dergimizin sorularını yanıtladı

DAYANIŞMA VE İŞBİRLİĞİ GÜÇLENECEK

Jan Nemoudry
DSF Sekreteri

SORU: Dünya Sendikalar Federasyonunu temsilen DİSK'in 12. Kuruluş gecesini izlediniz kısaca izlenimlerinizi aktarır mısı nız?

CEVAP: 12. Kuruluş Yıldönümünüz nedeniyle sizin aracılığınızla tüm üyelerinize ve tüm emekçilere Dünya Sendikalar Federasyonunun içten selamlarını sunarım. Genel Başkanınızın 12. kuruluş gecesinde yaptığı konuşmada belirttiği gibi sorunlara hem ulusal, hem de uluslararası perspektiften bakmak DİSK'in etkinliğini hem ulusal alanda hem de uluslararası alanda daha da pekiştirecektir. CUT'un kuruluş yıldönümü nedeniyle düzenlenen seminerde Genel Başkanınızın yaptığı konuşma da bunun iyi bir örneğidir.

SORU: Dünya Sendikalar Federasyonu olarak, Şili'de Faşist Pinochet yönetiminin kanlı bir darbeyle işbaşına gelmesinden bu yana tüm dünyada işçilerin Şili işçilerinin ve emekçi halkının faşizme ka-şı mücadelesine aktif bir destek sağlama mücadelesi içinde oldunuz. Şili halkıyla dayanışmayı daha etkili kılmak amacıyla Dünya Sendikalar Federasyonunun kısa ve uzun önemli eylem programı ile ilgili bilgi verebilir misiniz?

CEVAP: Bu konunun üzerinde çok önemle duruluyor. İstanbul'daki toplantıdan önce Prag'da Şili İşçileri Merkez Birliği (CUT) yöneticileriyle yapılan toplantıda Şili ile dayanışmayı daha da geliştirmek kararı alınmıştır.Bu toplantıda alınan somut kararların başında Pinochet hükümetine boykot yer alıyor. Ancak bu boykotun Şili'li emekçilerini doğrudan etkilememesine çok dikkat etmek gerekiyor. Örneğin gıda maddeleri ile ilgili bir boykot, Pinochet'den çok Şili'li emekçileri etkileyebilir. Boykotun biçimi konusunda çok titiz olmalıyız. Diğer önemli bir nokta da hükümetler dışında Birleşmiş Milletler, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), UNESCO, İnsan Hakları Savunma Örgütü gibi kuruluşları bu eylemin içine sokabilmektir. Ayrıca Dünya Sendikalar Federasyonu olarak kayıp 2500 Şili'linin, akıbetlerinin saptanması için çaba harcıyoruz. Bu konuda DSF yetkilileri Şili'ye gitmişler ve kayıp kişilerin aileleriyle görüşmüşlerdir. Aynı konuyla ilgili olarak Şili'de büyük kitlesel protesto gösterilerinin örgütlenmesi hazırlığı içindeyiz. Ayrıntılar hakkında birşey söylemek mümkün değil, ancak bu gösterilere her türlü olanağımızı sonuna kadar seferber ederek yardımcı olduğumuzu ve olmaya devam edeceğimizi söyleyebilirim... Sizinle (DİSK) yaptığımız görüşmeler, Türkiye'de düzenlenen gösteriler Pinochet'in maskesinin düşürülmesinde önemli katkılarda bulunmuştur. Bunların dışında DSF bir Salvador Allende müzesi oluşturulması için de çalışmaktadır.

Sözüme yine 12. Kuruluş Yıldönümü gecesinden söz ederek devam etmek istiyorum. 13 Şubat gecesi gerçekten harika bir geceydi. Böyle bir geceyi örgütlemiş olduğunuz için sizleri kutlarım. Özellikle işçilerin yabancı konukların tanıtılması sırasında gösterdikleri coşku kıvanç vericiydi. Eylemlerinizde büyük engellerle karşı karşıya olduğunuzu biliyoruz. O gece militanlarınızın

"DSF bir Salvador Allende müzesi oluşturulması için de çalışmaktadır"

salonun güvenliğinin sağlanmasında gösterdikleri dikkat ve titizlik bize bu engelleri nasıl aştığınızı daha iyi anlattı. O gece görevli ve izleyici işçilerin tutumu, Genel Başkan'ın konuşmasında altını çizdiği görüşler, DİSK'in Türkiye'de ne kadar büyük ve önemli işler yaptığının kanıtıdır. DSF olarak mücadelenizde yanınızda olduğunuzu bildiririm. DSF yöneticilerine ve tüm dostlarıma Türkiye'deki izlenimlerimi anlatacağım.

SORU: Siyasal yanı sendikal yanından daha ağır bir soru sormak istiyorum. DSF olarak İran'daki son gelişmeler ve bu gelişmeler karşısında Türkiye ve doğu Akdeniz bölgesinin önündeki günler hakkında neler söyleyebilirsiniz?

CEVAP: Kanımca Amerikalılar İran'ı bu kadar kolay terk etme eğiliminde değillerdir. Dileyelim ki, İran halkının başarılarına yenileri eklensin.

İran'da gelişen olayları yakından izledik. Olayları yerinde izlemek üzere bazı DSF görevlilerini İran'a gönderdik. Ayrıca hareketin lideri Ayetullah Humeyni'ye de DSF olarak bir mesaj gönderdik. Ancak bu konuda şimdiden bazı kesin yargılar getirip spekülasyon yapmak istemiyorum. İran'daki olaylardan sonra, ABD emperyalizminin Türkiye'de dahil olmak üzere Nikaragua'da, Uruguay'da, Afrika'da, Asya'da baskısını artırmaya çalışacağı söylenebilir. Bu konuda bazı somut kanıtlar şimdiden var. Örneğin Güney Afrika'da çok sayıda sendikacının tutuklanmış olması, birçok ülkede sendikal hakların kısıtlanması yolundaki girişimler sayılabilir.

Jean Claude Laroze CGT Sekreteri

SORU: Sayın Fransız Genel İş Konfederasyonu Sekreteri Jean Claude Laroze, sizin bu konulardaki görüşlerinizi alabilir miyim?

CEVAP: Emperyalist kapitalist sistemin bunalımı öylesine derinleşti ki burjuvazi bazı gelişmiş kapitalist ülkelerde sınıfsal egemenliğini korumanın en klasik araçları olan polis ve askeri kullanamaz hale geldi. Bu nedenle bu ülkelerde kapitalist sistem egemenliğini sürdürebilmek için yeni bir yol izlemeye başlamaktadır. Bu yola "halkçı kapitalizm" de diyebiliriz. Avrupa'da kapitalizm işlerini artık kamuoyunda "ilerici" olarak bilinenlere yaptırmak istemektedir. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde bunun somut örneklerini görmek olasıdır. Fransa'da solun son seçimlerde aldığı yenilgi, İtalya, İspanya ve Portekiz'deki son siyasal durum hep bu açılardan değerlendirilmesi ve solun birliğinin sağlanması gündemin birinci maddesine alınmalıdır.

Bizler için somut hedef, güçlerimizi ABD emperyalizmini Akdeniz'den atmak için pekiştirmek olmalıdır. Bu noktada Avrupa Sendikalar Konfederasyonundan atılan sendikalar yeniden üyeliğe alınmalıdır. Çünkü bizce bu da emperyalizmin birliğimizi bozmaya yönelik oyunlarının bir sonucudur.

DSF üyesi bir kuruluş olarak DSF Sekreteri arkadaşın dile getirdiği görüşleri paylaşıyoruz. Şili sorunuyla ilgili olarak biraz da Fransa işçi sınıfı adına konuşmak gerekirse, öncelikle şunu belirtmeliyim ki, Fransa ve Şili de işçi sınıfı mücadelesi arasında çok önemli benzerlikler var. Savaştan önce onlarda Halk Cephesi kurdular, biz de.. Onlar Halk Birliği Hükümeti iktidarını yaşarlarken bizler Fransız Solunun ortak programının ilk yıllarını yaşıyorduk. Kapitalistler ve emperyalistler bu iki ülkede iki ayrı taktik uyguladı. Şili'de baskı, Fransa'da solu bölmek. Bu da şunu gösteriyor ki, kapitalizmin egemenliğini sürdürmek için izlediği tek bir yol ve yöntem yok, her ülkenin kendi özgün koşullarına göre hareketi bastırma yöntemleri var. Biz şu kanıdayız: Şili'de "Halk Birliği" hükümeti ölmedi. Uluslararası bir boyut kazandı. Şili halkıyla birlikte Pinochet rejimine karşı gösterilen uluslararası dayanışma Pinochet'i geriletmek zorunda bıraktı. Örneğin Pinochet, Şili'li bazı yurtseverlerin idamı konusunda ve diğer bazı konularda geri adımlar atmak zorunda bırakıldı.

Bizce DSF önderliğinde yürütülen

"13 Şubat gecesi işçilerin göstermiş oldukları enternasyonalist bilinç beni aşırı derecede duygulandırdı"

mücadelenin daha da geliştirilmesi gerekiyor. Biz Fransa halkı olarak elimizdeki her olanağı Şili hükümetine darbe indirmek için kullanmaya karalıyız. Ancak bu arada bizim hükümetimizin de bir burjuva hükümeti olduğunu unutmamalıyız. Bu nedenle hareketimiz kitleselleştikçe, kitleselleştiği oranda güç ve etki kazanacaktır. Fransa'da işçi ve emekçi kitlelerin karşı karşıya bulundukları ivedi sorunlar da gözönüne alındığında durumun çok yönlülüğü ve güçlüğü daha iyi anlaşılabilir. Buna ek olarak kapitalizme ve emperyalizme karşı güçlerin birliğini sağlamanın önünde de bazı güçlükler vardır.

Fransa'da sendikal hareket bölünmüş durumdadır. Bölünmenin nereden kaynaklandığını az önce belirtmiştim. Ancak biz şunun iyice bilincindeyiz ki, dünyada bir tek kapitalist ülke kalsa dahi faşizm tehlikesi ortadan kalkmamıştır.

Faşizme karşı mücadele tüm emekçilerin hak ve özgürlüklerini koruyup genişletmekten başlar. Böylece mücadele, kapitalizmin gücünü zayıflatmış olur.
(13 Şubat)
O gece ile ilgili olarak da birkaç şey söylemek istiyorum.

Gösterinin kapsamı, heyecanı, görkemi konusunda şaşkınlığa uğramadım diyebilirim. Çünkü artık bugün birçok kapitalist ülkede işçiler, bu tür gösteriler yapma olanağına sahip. Ancak gecedeki işçilerin dinamizmine hayranlık duydum. Aynı zamanda işçilerin göstermiş oldukları büyük enternasyonalist bilinç de beni aşırı derece duygulandırdı. Sadece maddi talepler için mücadele etmediklerini göstererek sınıf bilinçlerinin düzeyini gösterdiler. Türkiye'de değişik bir siyasal, ekonomik ve toplumsal düzenin kurulması yolunda büyük bir istek var. Ve emekçilerin, işçilerin, hak ve özgürlüklerinin kısıtlı olmasına rağmen çok yoğun bir demokrasi mücadelesi vermekte olmaları bunu daha açık gösteriyor. Görüşlerim dışarıdan yapılmış gözlemler olsa bile, Türkiyeli demokratların dikkate almaları gerekir sanıyorum.

CGT Yönetimi ve Fransız işçi sınıfı adına Türkiye işçi sınıfına ve emekçi halkına içten başarılar dilerim.

DİSK 12 yıllık genç bir örgüt olmasına, karşısındaki büyük sorunlara rağmen, olgunluk ve sorumlulukla davranıyor. Benim için çok muhteşem bir gece oldu. Sonuç olarak da CGT adına DİSK ve CGT arasındaki ilişkilerin daha da pekiştirmek isteği içinde olduğumuzu belirtmek isterim. Bu işbirliği uluslararası hedeflerin başarıya ulaşmasına katkıda bulunacağı gibi, iki Avrupa ülkesi olarak Fransa ve Türkiye'nin ortak sorunlarına da çözüm getirici olacaktır. Özellikle örgütlerimiz arasındaki işbirliği ve dayanışma Fransa'da çalışan Türkiyeli işçilerin sorunlarına çözüm getirmede önem kazanmaktadır. Türkiyeli işçiler Fransız patronlarının ağır sömürüsü altındadırlar. Dil, din, kültür, ırkçılık gibi baskılara hedef olmaktadırlar. Türkiyeli işçilerin kazanmış oldukları hakları çiğnetmemeliyiz. Son zamanlarda Fransız burjuvazisi kamuoyuna ülkedeki işsizliğin sorumlusunun yabancı işçiler olduğu yalanını yaymaya çalışmaktadır. Bu propaganda ile birlikte yabancı işçilerin haklarını çiğneme girişimlerini artırıyorlar.

Birlikte yapacağımız çok şey var. Avrupa Sendikalar Federasyonuna girmemiz bu konuda yapacağımız ortak eylem ve girişimlere güç katacağı inancındayım.

Uluslararası birlik ve dayanışma ancak bütün ülkelerdeki örgütlerin birliği sağlandığı zaman bir anlam kazanıyor.

Yani Becunis
ESAK Temsilcisi

SORU: Yunanistan işçi sınıfının temsilcisi olarak DİSK'in düzenlediği Şili İşçileri Merkez Birliği'nin 26. ve DİSK'in 12. kuruluş yıldönümü kutlamalarını izlediniz. Bu izlenimlerinizi kısaca anlatır mısınız?

CEVAP: 12. kuruluş yıldönümü gecesinde de görüldü ki, bugün Türkiye işçi sınıfı halkın önderliğini yapıyor. Emperyalizme bağımlılık karşısında, iç siyasi sorunlar karşısında halkın bağımsızlığı için, halkın sömürüden kurtulması için mücadele veriyor. 1977, 1978 yıllarındaki toplantılardan biliyorum ki, Türkiye'de gerçekten güçlü bir sendikal hareket vardır. Bu hareket sınıfsal ve kitlesel niteliğiyle topluma ağırlığını koymaktadır. Ayrıca faşizme karşı verilen mücadelenizi de izliyorum ve biliyorum.

SORU: Ülkeniz 1967'de karanlık bir döneme girdi. Ancak Yunanistan halkı bu karanlığı yıkmayı başardı. Şili halkı şimdi sizin o karanlık yıllarınıza benzer

"Bugün Şili halkı tüm dünya işçilerinden yardım bekliyor, mücadelelerine güç katmalarını bekliyor"

günler yaşamaktadır. Şili halkının Faşist Pinochet yönetimine karşı vermekte olduğu mücadeleyi daha güçlendirmek için uluslararası alanda sizce daha ne gibi girişimler yapılabilir, dayanışma eylemleri nasıl daha somut ve etkin kılınabilir?

CEVAP: Dünyanın hemen her yerinde, özellikle de demokratik ülkelerde çok yönlü çalışmalar yapılmakta. Ancak bu hareketleri genişletmemiz, daha etkili kılmamız mutlaka gerekli. DİSK'i örnek alalım, DİSK bir tören düzenledi. Bu tören Şili halkına, Şili işçi sınıfına ve Şili'nin özgürlüğü için mücadele eden herkese büyük etki yapacaktır. Onların mücadelesine hız katacaktır. Şili halkının özgürlük mücadelesine, ulusal düzeyde hükümetlerimizi Şili hükümeti ile olan her türlü ilişkilerini kesmek için baskıda bulunarak ve bunu sağlayarak daha etkili bir destek vermiş olacağız.

Seminerde yaptığım konuşmada belirttiğim gibi 11 Eylül Uluslararası Şili Halkiyla Dayanışma günü olarak kabul edilmiştir. Ancak sadece bugün Şili'li yoldaşlarımızı anmakla yetinmemeliyiz. Bugün Şili halkı tüm dünya işçilerinden yardım bekliyor, mücadelelerine güç katmalarını bekliyor. Bütün hükümetlerin Şili hükümetini tecrit etmeleri için mücadelemizi yoğunlaştırmalıyız. Şili'nin faşist yönetimine ABD, Federal Almanya ve hatta Çin 3,5 milyar dolar verdiler. Bu hükümeti destekleyen herkesi yermemiz gerekiyor. Özellikle de bu üç hükümeti. Biz Yunanistan halkı olarak dikta rejiminin yıkılmasını sağlayabildik. Bu başarımızda tüm dünya halklarından gördüğümüz aktif desteğin payı büyüktür.

DİSK'in düzenlediği toplantıların Yunanistan'da büyük yankılar uyandırdığını, basında geniş biçimde yer aldığını söyleyebilirim.

SORU: İran'da Şah rejimi yıkıldı. Yerine yeni bir yönetim kuruldu. Henüz açıklığa kavuşmamış olmasına rağmen yeni yönetimin ABD'nin Ortadoğu'ya ve Doğu Akdeniz politikasına yansıyacağı kesin. Bu konuda neler düşünüyorsunuz?

CEVAP: Bu sorun özellikle ülkelerimizi yakından ilgilendiriyor. Büyük bir olasılıkla ABD İran'daki askeri üslerini çekmek zorunda kalacak. Şimdiden belirtileri görüldüğü gibi bu üsleri Türkiye ve Yunanistan'da kurmak isteğinde. Bu nedenle Yunanistan ve Türkiye'de, halklarımız bu üslerin topraklarımız üzerinde kurulmasını engellemek için sonuna kadar mücadele etmelidir. Ancak ABD bu durum karşısında baskısını artırabilir. ABD emperyalizmi bugüne kadar Ortadoğu'da bekçiliğini İran ve İsrail'e yaptırmaktaydı. Şimdi bu rolü ülkelerimize oynatmak isteyecektir. İşte bu nedenle halklarımıza büyük bir mücadele vermek görevi düşüyor. Yunanistan'da çok yaygın bir slogan var. Bu slogan örneğin, Türkiye ile olan ilişkilerin gerginleştiği dönemlerde çok yaygınlaşır işçilerin dilinden:

"Düşmanımız birdir ve emperyalizmdir"

Tıbor Harai
SZOT Temsilcisi

SORU: Dün gece DİSK'in 12. Kuruluş Yıldönümü Kutlamasını izlediniz. Gece ile ilgili izlenimlerinizi anlatır mısınız?

CEVAP: Çok başarılı bir kutlama idi. Gerçek bir proleter gösteri, siyasal bir gösteri izledik. Fabrikalardan gelen işçilerin DİSK'i ne denli desteklediklerini gördük. Bu destek özellikle DİSK'in faşizme ve emperyalizme karşı vermekte olduğu mücadelede somutlanıyordu. Demokratik hak ve özgürlüklerin korunup genişletilmesi ve sosyalizme yönelik bir destekti bu.

SORU: 12 Şubat günü de DİSK Genel Merkezinde düzenlen "Uluslararası İşçi Sınıfı Dayanışması" konulu seminere katıldınız. Şili İşçileri Merkez Birliği (CUT)'nin 26. kuruluş yıldönümü nedeniyle düzenlenen bu seminerde bir de konuşma yaptınız. Sizce Şili halkının faşizme karşı vermekte olduğu mücadelede dünya işçilerinin ve sosyalist ülkelerin dayanışmasını daha

etkili kılmak için neler yapılmalıdır?

CEVAP: Biz Şili halkı ile olan dayanışmamızı iki yolla somutlayabiliriz. Bunlardan birincisi, işçilerin aracılığıyla, diğeri ise hükümetler aracılığıyla. Biz Macaristan olarak her iki yolu da etkin bir biçimde kullanma olanağına sahibiz. Biz Şili halkıyla dayanışma mitingleri düzenliyoruz.Bu mitinglere, Şili'deki faşist darbeden bu yana Macaristan'da yaşayan Şili'den kaçmak zorunda kalmış yurtseverler de katılıyorlar. Sendikal harekette çeşitli uluslararası konularda sıkı işbirliği yapmak çok önemli. Bizim ILO (Uluslararası Çalışma Örgütü) düzeyinde sadece Şili konusuyla görevli bir daimi temsilcimiz var. Macaristan Sendikaları olarak Pinochet yönetimini zaman zaman ILO aracılığıyla, zaman zaman da doğrudan protesto telgrafları ile Şili halkına karşı yapılan saldırılarda geri adım attırmak amacıyla uyarıyoruz. Kaldı ki Macaristan hükümeti de zaten Pinochet rejimine boykot etmiş durumdadır.

Buna göre eylemler arasında uyum sağlamak da önemli. Uluslararası sendikal kuruluşlarında işbirliği yapmaları gereklidir. Böylelikle dayanışmamızı daha yüksek bir düzeyde gösterme olanağına kavuşmuş olacağız.

Böylesi bir işbirliğini uluslararası kuruluşlarda da sağlamalıyız.

Kemal Karacic CCTUY Temsilcisi

SORU: Sizin de önce DİSK'in 12. Kuruluş gecesi ile ilgili izlenimlerinizi almak isteriz.

CEVAP: Herşeyden önce şunu söylemek isterim ki, 12. yıldönümü töreni üzerimde gerçekten müthiş heyecanlandırıcı bir etki bıraktı. Bun şöyle tamamlamak istiyorum, akşam Spor ve Sergi Sarayı'nda toplanan işçilerin tümündeki görünüm şöyleydi: Yolları çizilmiş, karşılarındaki engelleri aşmaya kararlı, faşizme ve emperyalizme karşı mücadele etmekte duraksamayacak bir kitle. Bununla şunu söylemek istiyorum, onların demokratik, sosyalist bir ülke kurmaya kararlı olduklarını vurgulamak istiyorum. Bunu söylerken Türkiye İşçi Sınıfının kendi özgün koşullarına en uygun bir yapıyı oluşturma çabalarını kastediyorum. Türkiye'li işçilerin ne istediklerinin bu denli bilincinde olmaları itiraf etmeliyim ki beni şaşırttı. Tabii bunlar, salonda gördüklerimin bende bıraktığı izlenimler. Ama inanıyorum ki, tüm Türkiye'li emekçiler ve işçiler aynı bilinç ve kararlılığa sahiptirler. İnancım odur ki bu düşünce ve hisler DİSK'e de yön veriyor. Ben durumun bu aşamada olmasını görmekten büyük mutluluk duydum. Türkiye İşçi Sınıfına daha mutlu bir yaşam kurabilmeleri için Yugoslavya İşçileri gerekli her yardımı yapmaya hazır olacaklardır ayrıca hazırdırlar. Bu haklı yolunuzda ben kendi adıma size başarılar diliyorum. Şunu da belirtmek isterim ki Yugoslavya Sendikaları ile DİSK arasında çok iyi ilişkiler vardır. Bu ilişkilerin daha da gelişeceğine inanıyorum.

SORU: Şili işçi sınıfının ve emekçi halkının faşist Pinochet rejimine karşı vermekte olduğu özgürlük ve demokrasi mücadelesine uluslararası dayanışma yoluyla daha etkin nasıl yardımcı olabiliriz?

"Fabrikalardan gelen işçilerin DİSK'i ne denli desteklediklerini gördük"

CEVAP: Önce şunu söylemek isterim ki bloksuz bir sosyalist ülke olarak Yugoslavya'nın Salvador ALLENDE hükümetiyle çok iyi ilişkileri vardı. Öyle ki, ALLENDE Şili'siyle Yugoslavya arasındaki işbirliği ve dostluk tüm dünyaya örnek olacak bir düzeydeydi. Cuntanın ALLENDE'yi öldürüp iktidarı alması, bu faşist darbe, Yugoslav halkları arasında şimdiye dek eşi görülmemiş bir üzüntü ve tepkiye neden oldu. Tüm Yugoslav halkları o zaman da, bugün de Şili işçi sınıfının en yakın dostu, yoldaşı olmuştur ve onlarla omuz omuza savaşmaya hazırdır.

Yugoslavya işçi sınıfının Şili işçi sınıfına desteği sadece sözde kalmadı. Yugoslavya bloksuz ülkelerle birlikte Faşist Pinochet rejimine karşı somut önlemler aldı. Birleşmiş Milletler'de cuntanın siyasal ve ekonomik yönden boykot edilmesi ve Şili'li ilericilere yardımcı olması kararı için başvuruda bulunuldu.

Şili halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesinde gelecekte neler yapabiliriz konusuna gelince, ilk önce tüm ülkelerdeki sendikalar hükümetlerine faşist cunta yönetimine karşı siyasal ve ekonomik baskı yapma yolunda etkin girişimlerde bulunsunlar, ve bunu sağlasınlar. Öylelikle bu faşist yönetimi yalnız bırakarak çökmeye mahkum edebiliriz. Ben bunu söylerken DİSK Genel Merkezinde yaptığımız toplantıda olduğu gibi faşist yönetimi kınayan bildiriler yayınlanmasın demek istemiyorum. Bunlar elbette gerekli.

Yugoslavya hiçbir şey düşünmeden Şili işçi sınıfına ve halkına yardımcı olmaya çalışmıştır ve bundan sonra da çalışacaktır. Gelecekte de Yugoslav halkları Şili Halkına her türlü yardımı yapmaya devam edeceklerdir. Yeter ki Şili halkı özgürlüğüne kavuşsun.

GENEL YÖNETİM KURULU TOPLANDI

14-15-16 Şubat 1979 günleri Olağan olarak toplanan DİSK Genel Yönetim Kurulu, ülkemizin çeşitli sorunlarıyla örgüt içi sorunları görüşmüş ve aşağıdaki alınan kararları kamuoyuna açıklamaya karar vermiştir:

● "DİSK, hükümetin parlamento içindeki yapısını ve ülkenin tüm çıkmazlarını dikkate alarak ekonomik, politik ve toplumsal konularda işçi ve emekçilerin çıkarlarına yönelik atılabilecek adımlara ilişkin görüşlerini hazırlayarak hükümete iletecektir"

● "DİSK, örgüt bağımsızlığına, işçi sınıfının devrimci mücadelesine zarar verecek tüm eğilim ve kuruluşlarla sendikal konumunu unutmadan ve bu çerçevede mücadele edecektir"

KARAR 1 Hükümetin parlamento içindeki aritmetiği ve yapısını, ülkenin dışa olan büyük borçlarını ve de tüm çıkmazlarını da dikkate alarak genel olarak ekonomik, politik ve toplumsal konularda, özel olarak da, şiddet eylemleri, ücretler, kiralar, vergiler konularında, kısacası işçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı ilgilendiren tüm konularda, bugün Hükümetin neler yapabileceğinin tespiti için 2 Yürütme Kurulu üyesiyle 5 Yönetim Kurulu üyesinden oluşan 7 kişilik bir komisyon kurulmuştur. Teknik düzeydeki bu komisyon en kısa zamanda yapacağı bir çalışmayla DİSK'in görüşlerini ve istemlerini hazırlayarak Hükümete iletecektir.

KARAR 2- Ülkemiz, ekonomik-politik ve tüm sosyal alanlara damgasını vuran emperyalist-kapitalist sistemin baskı ve tahakkümü altındadır.

Emperyalist zorbalar ve onun mali kuruluşları altından kalkılamayacak ağır koşullarla ülkemizi daha da bağımlı hale getirmek istemektedirler.

Faşizm ve onun silahlı canileri, sosyalistleri, ilericileri, yurtseverleri, öldürmekte, toplu katliamlar düzenlemektedir.

Süregelen böyle bir ortamda yapılan DİSK 6. Genel Kurulu örgütümüzü parçalanma noktasına getiren "DİSK"e parti görevi yaptırma" eğilimini ve bu eğilimin tasfiyeci metodunu mahkum etmiştir. Ayrıca, 6. Genel Kurul aldığı 1 no.lu kararla da anti-faşist, anti-emperyalist güçlerle cepheye yönelik güç ve eylem birliği oluşturulması direktifini vermiştir.

DİSK 6. Genel Kurulunda seçilen Yönetim ve Yürütme Kurulları bu karar doğrultusunda tüm ilerici, demokrat, sosyalist güçlerin faşizme ve emperyalizme karşı güç ve eylem birliğini oluşturmak için yoğun bir çaba harcarken bazı üye sendikalarımızın birlik ilkesini zedeleyen, tüzük ve organ tanımaz davranışlarıyla örgütümüz karşı karşıya kalmıştır.

Kitle örgütlerini politik örgütlerin yerine koyan ve bu mantığın sonucu tüzüğün anti-demokratik hükümlerine dayalı tasfiyecilik yapan bir eğilimin egemen olduğu birkaç üye sendikanın 6. Genel Kuruldan bu yana özellikle kitle eylemlerimizde tüzük ve organ tanımaz biçimde örgüt bütünlüğünü yaralayan davranışlarda bulunmuşlardır.

İşçilerin birliğini bozan ve birbirine düşman etmeye yönelik bir yöntem uygulayan bazı üye sendikalarımız:

1) 13 Şubat 1978'de yapılan DİSK 11.Kuruluş Yıldönümü kutlama gecesinde,
2) 1 Mayıs 1978 işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gününde,
3) 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 8. yılı toplantısında,
4) 20 Mart Faşizme İhtar Eyleminde,
5) 19.11.1978 günü Ankara'da yapılan ve "Faşist teröre karşı

14-15-16 Şubat 1979'da DİSK Genel Yönetim Kurulu Olağan Toplantısını yaptı.

mücadele ve anti-faşist, anti-emper yalist Demokratik Platformun görüşülmesi" gündemi ile toplanan DİSK Genel Temsilciler Meclisi toplantısında ve daha birçok olayda,

Bu tutum ve davranışlarını sürdürmüşler, disiplini değil, disiplinsizliği, birliği değil, dağıtıcılığı sergilemişlerdir.

Dar grupçu ve tasfiyeci siyasi mantığın hakim olduğu bu sendikalardaki yöneticiler, DİSK üyesi diğer sendikaları ele geçirerek sözde siyasi başarı sağladıkları görüntüsü vermek amacıyla en ilkel, en gerici "ittifak"lara girmişlerdir.

Aynı yöneticilerin kendi örgüt tabanlarına karşı anti-demokratik tüzük uygulamaları, dar grupçu tavırları nedeniyle olağanüstü huzursuzluk yaratmaktadır.

İşçi sınıfı adına davrandığını ileri süren bir siyasi eğilimin sendikalara yansıyan bu çarpık tavrı, objektif olarak burjuvazinin, "Sendikaların gücünü kırmak, etkisiz duruma getirmek, demokratik kitle örgütlenmesini durdurmak, mevcut örgütleri dağıtmak" stratejisi ile çakışmıştır.

DİSK Genel Yönetim ve Yürütme Kurulları;

- Farklı sosyalist eğilimde olan kişilerin DİSK bünyesinde ilkeli çalışabileceğinin ve çalıştığının,
- Günümüzde anti-faşist, anti-emperyalist güç ve eylem birliği için DİSK'in önemli ve toparlayıcı güç olduğunun,

- DİSK'in ilkeleri, Genel Kurul Kararları, tüzük ve organlarına uymanın asgari sosyalist görev olduğunun, bilinci ile;

a) DİSK'i iç sorunlara hapsetmek isteyenleri,

b) İşçi sınıfının sendikal birliğini dar grupçu, tasfiyeci davranışlarla bozanları,

c) Tüzük, organ ve kararlarını tanımayan ve disiplinsizlik yapanları,

Tüm İşçi Sınıfımıza, faşizme ve emperyalizme karşı olan kişi ve örgütlere, uluslararası ilerici sendikalara ve uluslararası demokrasi güçlerine teşhir edecektir.

Ayrıca, ilerici, demokrat ve yurtsever düşüncelere saygılı olan ve bilimsel sosyalizmi temel ilke olarak benimseyen DİSK; örgüt bağımsızlığına, işçi sınıfının devrimci mücadelesine zarar verecek tüm eğilim ve kuruluşlarla sendikal konumunu unutmadan ve bu çerçevede mücadele edecektir.

KARAR 3- Yürütme Kurulunca hazırlanan ve DİSK'e bağlı Sendikaların Yürütme Kurulu üyelerinin katıldığı ve Ören Toplantısı diye anılan toplantıda görüşülen 38 sayfadan oluşan Ören Raporu görüşülerek karara bağlandı. Sınıf ve kitle sendikacılığının temel esaslarını içeren bu rapor, bundan sonraki sendikal çalışmaların yönlendiricisi olacaktır.

KARAR 4- Yürütme Kurulunca hazırlanan 6 aylık çalışma, hesap ve denetim raporları görüşülerek karara bağlanmış ve önümüzdeki 6 aylık Çalışma Dönemi ppogramlanmıştır.

KARAR 5- Disk 6. Genel Kurulunda karar altına alınan ve Yürütme Kurulunca hazırlanarak Yönetim Kuruluna sunulan tek tip Demokratik Tüzüğün, bir ay içinde uygulanacak hale getirilmesi için çalışmaların tamamlanmasına karar verilmiştir.

8 Mart

DÜNYA KADINLAR GÜNÜ

"PROLETARYA,KADINLARIN TAM ÖZGÜRLÜĞÜNÜ GERÇEKLEŞTİRMEDİĞİ SÜRECE,KENDİSİ İÇİN DE TAM ÖZGÜRLÜK KAZANAMAZ"

8 Mart 1908'de Amerika Birleşik Devletleri'nde işçi ve emekçi kadınlar **"eşit işe eşit ücret"** ve **"oy hakkı"** istemlerini gerçekleştirmek amacıyla gösteriler yapmaya başladılar. Özellikle kadın dokuma işçilerinin **New York** sokaklarında başlattıkları kitlesel gösteriler demokrat kişilerin ve örgütlerin katılımıyla büyüyordu.

Ancak burjuvazi, işçi ve emekçi kadınlar tarafından sanki tek bir ağızdan çıkarcasına haykırılan bu istemlere ölüm kusan silahlarla yanıt verdi. Polisin açtığı ateş sonucunda birçok işçi kadın öldü. İki yıl sonra **Dünya Sosyalist Kadınlar Federasyonu, Clara Zetkin**'in önerisiyle **8 Mart'ı Dünya Emekçi Kadınlar** Günü ilan etti. Ve ilk kez **1910**'da **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü** olarak kutlandı. O yıldan bugüne kadar her yıl 8 Mart hemen hemen dünyanın her yanında kadın örgütleri, işçi örgütleri ve devrimci kuruluşlar tarafından kutlanmaktadır.

KADINLARIN SÖMÜRÜSÜNÜN KAYNAĞI KAPİTALİST SİSTEMDİR

Kadınların sömürülmesi, haklarının olmayışından değildir. Bu sömürünün kaynağı kapitalist sistemin kendisidir. Çünkü insanları birer ücretli köle yapan üretim araçları üzerindeki özel mülkiyettir. Bu nedenle kadın toplumda iki kez sömürülen varlık durumdadır. Kadınlar üretim araçlarından yoksun olan öteki işçi ve emekçi erkekler gibi başkaları için çalışmak zorunda kaldılar. Dahası dışarda çalışan, eve para getiren, evdeki herkesin geçiminden sorumlu olan kocası için de çalışmak zorunda kaldılar.

Kadınların ev kölesi olması yüzyıllar boyu devam etti.

Kapitalizmin doğuşuyla üretim ilişkilerinde de değişimler başladı. Henüz büyük fabrikaların kurulmadığı dönemde kapitalistler tarafından evlere iş verilirdi. Evde çalışan kadın hergünkü işlerinin yanında bir de para kazanmak için çalışırdı. Henüz bağımsız bir işçi durumunda olmayan bu kadınlara düşük ücretle çalışmaya razı oldukları için kapitalistler tarafından tercih edilirdi. Ancak kapitalizmin gelişmesiyle ülkenin çeşitli yerlerinden gelen işçileri biraraya toplayan fabrika birimlerine dayalı sanayii, **ataerkilliği** ve kişisel bağımlılığı kesinlikle reddediyordu. Kadınların üretime katılmaları eskiye oranla ilerici bir değişmeydi. Fabrikalar, daha önce ev ve aile ilişkilerinin dar sınırları dışına çıkmamış olan kadını sosyal **üretime** doğrudan sokarak, gelişmelerini sağlayıp, bağımsızlıklarını arttırdı. Artık heran bir işten diğerine ye da bir işverenden ötekine geçebilen ve kendini heran işsiz bulabilecek emeği özgürleşmiş bir kadın vardır; başka bir deyimle emeğini satarak yaşayan kadın vardır.

Kapitalizm kadınların "ev köleliği"ne bir de "ücretli kölelik" eklemiştir. Kapitalist sistemde kadın iki kat daha fazla ezilir. İşçi ve köylü kadınlar, hem patronlar tarafından ezilirler, hem de **"ev köleleri"** olarak yaşarlar. Bütün ev işi onun üzerindedir. Bir kadının yapacabileceği en üretici olmayan, en güç iştir ve kadına gelişmesini ilerletmesi için hiçbir şey katmaz. Kadın bu ayak bağlarından kurtulduktan sonra üretici çalışmada yerini alacaktır. Ve ancak bundan sonra erkekle aynı duruma gelecektir. Ancak bu ereklerle aynı işi yapmaları anlamına gelmez. Çünkü kadınlar vücut yapıları açısından erkekten farklıdır. Ve en önemlisi ana olmalarıdır. Geleceğin insanlarını yetiştirirler. Bu nedenle sağlıklı insanlar yetiştirebilmesi için herşeyden önce kendilerinin sağlıklı olması gerekir.

KADINLARIN KURTULUŞU İŞÇİ SINIFI MÜCADELESİNE BAĞLIDIR

Kadınların kurtuluşu işçi sınıfı mücadelesine ayrılmaz biçimde bağlıdır. Çünkü her ikisinin de **"ücretli köleliği"**'nin kaynağı **kapitalizmdir.** Yani bir yanda üretim araçlarının sahibi olan kapitalistler, diğer yanda da emeğinden başka dayanağı olmayan işçi sınıfı. İşçi sınıfının devrimci mücadelesi üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete son verecektir. Bu nedenle kadının "ücretli kölelik"ten kurtuluşu da ancak işçi sınıfının sosyalizmi gerçekleştirmesiyle son bulacaktır. **Ve kadının "ev köleliği"nden kurtuluşu da yine ancak işçi sınıfı tarafından sağlanacaktır.**

İLAÇ, SÖMÜRÜ ARA... OLMAKTAN KURTA...

Bugün Türkiye insanının karşı-karşıya bulunduğu sorunların başında ilaç yokluğu geliyor. En acil hastalıkların tedavisinde kullanılanlar kadar, koruyucu nitelikteki ilaçları da bulmak, mümkün değil.

Bulunmayan ilaç çeşitlerinin sayısı da giderek artıyor. Kalp, mide, damar, sinir, beyin, barsak, göz, kulak, sara, şeker hastalığı, astım tedavisinde kullanılanlar, kan dondurucular, vitaminler, antibiyotikler ve asprin de dahil olmak üzere 100 kadar ilaç yoklar listesinde yer alıyor. Hastalar veya yakınları ellerinde reçete ile eczane eczane dolaşmakla aradıklarını bulamayınca başka yolları zorlamaya başladılar. Eczacı tanıdıklarla ilişki kurmak, yurt dışından ilaç getirebilecek yakınları araştırmak çıkar yol olarak zorlanmaya başladı.

İlaçların yokluğundan dolayı, yer yer doktorların da çaresiz kaldıkları görüldü. "Ne varsa onu verin" anlamına gelecek "Bir vitamin, bir antibiyotik" biçiminde reçetelerin kaleme alındığı, eczacılarca TRT'de dile getirildi.

Bütün bu gelişmeler sonucu, insan sağlığı üzerine kurulu ilaç karaborsası aldı yürüdü. Bir kısım ilaç firmaları, bulunmayan ilaçlardan birer-ikişer kutu vermek için eczanelere ağır ekonomik koşulları dayattılar. Satılmayan ürünlerini zorla vermek veya yüksek miktarlarda peşin paralar talep etmek gibi yöntemlere başvurdular. Eczacılar iki firmanın bu tür baskılarına karşı ilaçlarını boykot ettiler.

İlaç yokluğunun, karaborsanın, boykotun tüm sonuçları da emekçi halkın üzerine yüklendi.

• Türkiye'de ilaç üretimi ve tüketimi, uluslararası tekellerin doğrudan kontrolu altındadır.

SORUN'UN KÖKENİ

İlaç sorununda bugünkü yoğun bunalımın nedeni olarak, birçok sanayi dalında olduğu gibi, döviz yokluğu gösteriliyor. İlaç hammaddelerinin ithal edilemediği, bu nedenle de ilaçların üretilemediği söyleniyor. Oysa ilaç sorununun bugün eriştiği boyut, çok daha köklü nedenlerin ürünüdür. Konuyu salt ekonomik darboğazın sonucu olarak ele almak, yetersiz bir yaklaşım olduğu kadar siyasal iktidarların ülke çıkarlarıyla bağdaşmayan politikalarını gizlemek anlamını da taşıyacaktır.

Türkiye'de ilaç üretimine ilişkin bilgiler gözden geçirildiğinde, bu konuda izlenen politikanın sakatlığı çarpıcı bir biçimde ortaya çıkmaktadır.

Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi'nin bir araştırmasında, 1928 yılından beri Türkiye'de 20.000 kadar hazır ilaç ruhsatı alındığı, ancak bugün piyasada 3000 dolayında çeşitli hazır ilacın bulunduğu belirtilmektedir. Dünya Sağlık Örgütü, Türkiye'nin içinde yer aldığı az gelişmiş ülkelerde, 210 kalem ilacın yeterli

LMALIDIR

olacağını kabul etmektedir. Bu gerçek, Türkiye'de "hür teşebbüs"ün nasıl bir ilaç anarşisi yarattığını göstermektedir. Üretilen şey ilaç da olsa, kapitalist açısından önemli olan, daha çok mal satmaktır. "Teşebbüs özgürlüğü"ne de sınır konulmayınca, her ilacın türlü-çeşitli adlarla, piyasaya yayılması durumu ile karşılaşılmaktadır. 3000 dolayındaki ilacın eczane vitrinlerini doldurmasının ülke ekonomisi bakımından doğuracağı sonuç, gereksiz tüketim ve savurganlıktır.

DIŞA BAĞIMLILIK

Döviz yokluğu nedeniyle 100 kadar önemli ilacın bulunmaz duruma gelmesi, Türkiye'nin bu alanda dışa bağımlılığının bir ifadesi olmaktadır. Ancak "ilaç sanayii"nin işleyişi incelendiğinde dışa bağımlılık çok daha aç ık olarak görünmektedir. Yurdumuzun ihtiyacı olan ilaç hammaddelerinin % 91'i ithal yoluyla ve "özel sektör" tarafından karşılanmaktadır. 1975 yılında ilaç hammaddesi ithali için 65 milyon dolarlık döviz harcanmıştır. 1982 de bu değerin 200 milyon dolara ulaşacağı sanılmaktadır. Öte yandan bir kısım ilaçlar da hazır olarak dışarıdan satın alınmaktadır. Bunlara 1975'te 1,4 milyon dolar ödenmiştir.

Hammadde ve hazır ilaç konusundaki dışa bağımlılık ilaç üretimi sürecinde de devam etmektedir. Ülkemizde ilaç üreten 120 kadar fabrika ve laboratuvar bulunduğu bilinmektedir. Bu fabrikalardan 19'u yabancı sermayelidir. Toplam ilaç üretiminin % 85'ini 16 büyük firmanın yaptığı gözönüne alınırsa, üretim sürecindeki dışa bağımlılığın önemi daha iyi anlaşılır.

İthalata dayalı üretimin, dışa döviz gitmesinden başka da önemli sakıncaları vardır. Bu sakıncalar, ithalatın özel sektör eliyle yapılması dolayısıyla daha da artmaktadır. Her alanda olduğu gibi ilaç alanında da sermayenin tek amacı daha fazla kardır. İnsanlar ilaç bulamazmış, pahalı olduğu için alamazmış bu, sermayenin umurunda değildir. İlaç üretiminde karlılık azaldığında, özel sermaye, olanaklarını lüks tüketime, kozmetik alanına, makyaj malzemelerine kaydırmaktadır. Böylece sınırlı döviz olanakları savurganca kullanılmaktadır. Özel sermaye, dünya piyasasında, 5 dolara alınabilecek bir hammaddeyi, salt kendisi daha çok kar etmek için, naylon faturalarla 50 dolara alınmış gibi gösterebilmektedir. Hammade ve ya ilaç ithalinde kesinlikle ülke çıkarları gözetilmemektedir. Örneğin dünya piyasasında 1.80 dolar olan belladonalkoloid'in Türkiye'ye maliyeti 457.50 dolara çıkartılmıştır.

Özel sermayenin başvurduğu yol-

lardan biri de yapay ilaç yokluğu yaratmaktadır. Sermaye, karlılık oranını yeterli görmediği ilaçların ya yapımını yada dağıtımını durdurmaktadır. Hammaddesi bulunduğu halde ilaç üretilmemekte ya da üretilen ilaçlar depolarda saklanmaktadır. Örneğin bugünlerde antibiyotiklerin üretilmediği, kalp, şeker, damar hastalıklarının tedavisinde kullanılan ilaçların, üretildiği halde, piyasaya sürülmediği görülmektedir.

Buna karşılık kar oranı çok yüksek olan antiepiloptikler bol miktarda üretilmektedir.

NASIL ÜRETİM?

Türkiye'de ilaç üretiminin bulunduğu düzey, genellikle çok geridir. Laboratuvar ve fabrika denilen yerlerde yapılan iş, çoğunlukla dışarıdan getirilen ilaçların şişelenmesinden ve ambalajlanmasından ibarettir. İlaç hammaddesi üreten kimya sanayinin "yok denecek düzeyde" olduğu Türk Tabipler Birliği tarafından ifade edilmektedir. Az oranda yapılan üretim de geri bir teknolojiye dayanmaktadır. Kullanılan teknolojinin bir başka özelliği ise ülkemizde mevcut hammadde potansiyelini değerlendirmeye yönelik olmamasıdır.

Görüldüğü gibi Türkiye'de ilaç sanayii ve ilaç üretimi olarak ne varsa dışa bağımlıdır. Yerli gibi görünen firmalar, uluslararası tekellerin pazarlamacılığını yapmaktadırlar. İlaç üretimi ve dolayısıyla tüketimi, çokuluslu tekellerin kontrolu altındadır.

ÜLKEMİZDE İLAÇ HAMMADDESİ VAR

İlaç hammaddesi için dışarıya yüksek oranda döviz ödenmesine karşılık, Türkiye ilaç hammaddesi üretmeye yarayacak doğal kaynaklara sahiptir. Uzmanlar, antibiyotik, insulin, kortikosteroidler, bazı hormonlar, şoka karşı ilaçlar, koruyucu serumlar, aşılar, kan ürünleri, önemli ağrı kesiciler, sara ilacı gibi hammaddesine çok döviz ödenen ilaçların, hammaddelerinin Türkiye'de üretilebileceğini söylemektedirler.

Bu maddelerin üretilebileceği bitkiler, yüksükotu, meyan kökü, meyan balı, çöven kökü, çiğdem tohumu, bana otu, anason Türkiye'de yetiştirilmekte, yada kırlarda kendiliğinden yetişmektedir.

Bu arada, dış baskılarla ekim alanı daraltılan haşhaştan önemli bir ilaç hammaddesi elde edilebilmektedir. Teknolojik bakımdan zor olmayan yöntemlerle morfin haline getirilebilen afyon, bugün afyon sakızı olarak dışarı satılmaktadır. Oysa afyonun 900 milyon liralık bir yatırımla kurulacak fabrikada morfin haline getirilmesi, 4-5 misli yüksek fiyatla satış olanağı verecektir. Ülke çıkarları bu alana bir an önce yatırım yapılmasını gerektirmektedir. Oysa, Türkiye'de bulunan 3 afyon alkoloidi fabrikası, dış baskılar sonucu 1931'de kapatılmıştır.

AET'NİN ETKİSİ

İlaç sorununun çözümü, insan sağlığının ticari meta olmaktan kurtarılması bir an önce gerçekleşmesi gereken yaşamsal bir sorun olarak güncelliğini korumaktadır. Bu doğrultuda atılacak adımların yönü de bellidir. Halkımızın sağlığının uluslararası tekellerin pençesinden kurtarılması için uzun ve kısa dönemde alınabilecek önlemler vardır. Vakit geçirmeksizin, kendi doğal zenginliklerimizden ilaç hammaddesi üretmek üzere yatırımların yapılması zorunludur. Bunun için ilk yapılacak çalışma, fizibilite incelemelerini başlatmaktır.

AET ile yapılan katma protokolde, ilaç hammaddelerinin % 90' nının, 1985'den sonra Türkiye'ye gümrüksüz sokulabileceği öngörülmektedir. 1985'e kadar ilaç hammaddesi üretimine geçemediğimiz takdirde, daha sonra rekabetten dolayı ilaç sanayiinin gelişmesi olanaklı değildir. AET protokolü, konunun önceliğini artırmaktadır.

Öte yandan yatırımların sonuçları alınıncaya kadar, ilaç üretimi, ithal ve satışının, sermayenin, tekellerin pençesinden kurtarılması zorunludur. İthal ve dağıtımın kamu kuruluşları eliyle yapılması döviz savurganlığını ve sermayenin insan sağlığına dayalı sömürüsünü sınırlandıracaktır.

Bu arada gereksiz tüketimi önleyici önlemlerin alınması da yararlı olacaktır.

(Not: Bu yazının hazırlanmasında Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi Halk Sağlığı Komisyonu Raporundan geniş ölçüde yararlanılmıştır.)

İran

HALK ZORBA YÖNETİMİ YIKTI

Türkiye'nin doğu komşusu İran'da bir yılı aşkın bir süredir devam eden toplumsal olaylar, önce Şah'ın ülkeyi terk etmesi, toplumsal hareketin dinsel lideri Ayetullah Hümeyni'nin sürgünden ülkesine dönüşü ve hemen ardından bir geçici devrim hükümeti kurmasıyla yeni bir aşamaya ulaşmıştır. İran olayları, bir ülkede devletin baskı ve zor yöntemlerini en son sınırına kadar kullanmasına karşın toplumsal muhalefetin engellenemeyeceğini bir kez daha kanıtladı. Dünyadaki en büyük ve güçlü polis örgütlerinden birine, en yetkin silahlarla donanmış 700.000 kişilik ordusuna, özel yetiştirilmiş silahlı birliklerine, onbinlerce Amerikalı "askeri danışman"ına, İsrail'li komandolarına ve Şah'ın gizli polis örgütü Savak'ına rağmen Şah yönetimi halkın birleşik gücü ve eylemine yenik düşmüştür.

Şimdi İran'da yeni bir toplumsal yapının biçimi üzerinde tartışma başlamıştır. Şah yönetiminin devrilmesinde birleşen toplumsal muhalefetin değişik inanç ve görüşleri arasındaki tartışma, İran'ın yakın geleceğini belirleyecek. Dergimiz baskıya verilirken, İran'da 21 Martta yönetimin yapısını belirlemek amacıyla bir halk oylaması yapılacağı açıklanmıştır.

Kesin olan şudur ki, İran toplumu artık bir daha geri gelmemecesine Şah rejimini tarihin çöplüğüne atmıştır. Geleceğin biçimlenişi ise elbette yine toplumsal sınıfların gücüne, çıkarlarına, ittifaklarına uygun biçimde, başka bir deyişle sınıf mücadelesince belirlenecektir.

İşte, İran'daki değişimin ne yönde olacağı sorusunun cevaplanmasına katkıda bulunmak amacıyla, dergimizde İran'ın yakın tarihine ve bu ülkenin ekonomik, toplumsal durumuna genel çizgileriyle değinmeyi yararlı gördük.

İRAN

1. Emperyalist paylaşım savaşının ertesinde Sovyetler Birliği'nin Çarlık Rusya ile İran arasında yapılmış tüm anlaşmaları feshedip İran'dan çekilmesinden sonra İngiltere, İran üzerinde tam bir egemenlik kurmuştur. İngiltere "İran'ın ordusunu, ekonomisin, maliyesini ve gümrük politikasını denetleme" hakkını alarak bu egemenliğini sağlama almıştır. Kısa bir süre sonra, Rıza Han bir darbe ile iktidara gelmiştir. Bu darbeden sonra, İngiltere ülkeden çekilmek zorunda kaldı. Ancak Rıza Han'ın iktidara gelişinden iki yıl sonra yapılan bir petrol anlaşması ile iki ülke arasındaki ilişki yeniden kurulmuştur. Bu anlaşmaya göre Rıza Han'la başlayacak bir Pehlevi hanedanının kurulması ve ordunun güçlendirilmesi için vereceği yardımlara karşılık İngiltere'ye İran petrolünü çıkartma hakkı verilmiştir. 1908 yılında bulunan petrol, İran'ı emperyalist ülkeler açısından çok çekici bir duruma getirmiştir. Darbeyi gerçekleştiren Rıza Han eski bir başçavuştur.

Rıza Han'ın askeri diktatörlüğü 1941 yılına kadar sürmüştür. İkinci emperyalist paylaşım sırasında Faşist Almanya'dan yana bir tavır içine giren Rıza Han, İngiltere'nin baskısıyla tahtını oğlu Muhammet Rıza Pehlevi'ye terk etmek zorunda kalmıştır.

İkinci emperyalist paylaşım savaşını izleyen yıllar İran'da İngiliz egemenliğinin yerini yavaş yavaş ABD egemenliğine bıraktığı yıllardır. ABD Dışişleri Bakanlığının tavsiyesi üzerine 1943'de İran maliyesine tam yetkili genel müdür olarak bir Amerikalı getirilir. Yine Amerikalı bir albay da İran jandarmasını "Şah'ın koruyucu birliği" olarak yeniden düzenler. ABD, dünya ekonomisinde giderek önem kazan petrolü nedeniyle İran üzerinde kesin ve tam bir egemenlik kurma amacındadır. Bunun yanısıra II. emperyalist paylaşım savaşından güçlü bir biçimde çıkan sosyalist sistemin varlığı da ABD'nin Ortadoğu ve özel olarak da SSCB'nin sınır komşusu İran'a ilişkin politikasında belirleyici bir rol oynamıştır. O dönemde başgösteren bağımsızlık ve sosyalizm mücadeleleri kanlı bir biçimde bastırılmıştır. 1945'de sendikalarda örgütlenen TUDEH partisinin öncülüğünde bir hareket başlamıştır. 1946'da örgütlenme özgürlüğü için grevler yapılmıştır. Aynı yılın Eylül ayında ülkenin kuzey batı yörelerinde bağımsızlık hareketleri güçlenmiş, hatta bağımsız bir Kürt Cumhuriyeti kurulmuştur. Bu bağımsızlık hareketleri ABD'li "askeri danışmanların" yönetimindeki Şah ordularınca kanlı bir biçimde bastırıldı, 20.000 den fazla insan öldürüldü.

Halk, petrolün büyük bir zenginlik kaynağı olduğunu her geçen daha iyi anlıyor, emperyalizm özellikle de İngiltere emperyalizminin petrol üretimindeki korkunç sömürüsünü değerlendirmeye başlıyordu. 1950 yılında Anglo-İranlan Şirketinin karı 180-200 milyon sterlin arasındaydı. Bu kardan İran'ın aldığı pay ise sadece 16

milyon sterlin yani % 9'du. Halkın bu duruma tepkisi giderek yükseliyor, özellikle din adamları ve aydınlar bu hoşnutsuzluğu siyasal talepler biçiminde dile getiriyorlardı.

CIA İŞBAŞINDA

İşte böylesi bir dönemde yapılan genel seçimlerde Ulusal Cephe büyük bir başarı sağladı. Cephe'nin önderi Musaddık,Başbakan oldu. 1 gün içinde petrol devletleştirildi. Buna karşılık İngiltere İran'ı ekonomik abluka altına aldı. Buna rağmen Musaddık giderek halkın daha geniş bir desteğini sağlayan bir politika izlemeye devam etti. Parlamento'daki emperyalizmin işbirlikçileri Musaddık'ın bağımsızlıkçı politikasını engellemek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Musaddık bu oyunları açıkladı ve bir referandum düzenledi. Bunun sonucunda da parlamentoyu dağıttı. Musaddık'ın parlamentoyu dağıtması ABD'nin İran'a müdahalesinin yapay bahanesi ıldu. ABD "demokrasiyi koruma, komünist yayılmayı önleme" uyduruk gerekçesiyle harekete geçti.

CIA'nın dış ülkelerdeki ilk aşarılı darbesi" diye adlandırıın girişimle Musaddık devrildi. arba girişimlerinden ilki başasızlıkla sonuçlanmış,Şah ül-ıyi terk etmek zorunda kalmış-. Ancak çok geçmeden durum ığişti, bir cami'ye sığınan usaddık tutuklandı. Böylelik- ABD bir taşla iki kuş vurmuş uyordu. Hem bağımsızlıkçı r yönetimi deviriyor, hem de virdiği yönetim tarafından ‹eden kovulan İngiltere'nin n petrolü üzerindeki egemenine kendisi konmuş oluyordu. Savaş sırasında müttefikler tarafından Hitler yanlısı olduğu için tutuklanmış bir general olan Zahidi darbeye önderlik ettikten sonra başbakanlığa getirildi. Şah da ülkesine döndü.

Böylece kısa süren bir değişikliğin ardından İran'da yine emperyalizm üslendi. Başta ABD olmak üzere emperyalist devletlere verilen petrol ayrıcalıkları, bunun karşılığında sağlanan yardımlar, karlar ve karların büyük bölümüyle kurulan güçlü bir ordu. Baskıcı devlet aygıtına 1957 yılında önemli bir takviye yapılmıştır:

SAVAK.

1960'lı yıllardan başlayarak Şah İran'daki egemenliğini pekiştirmenin yolunu emperyalist sistemin Ortadoğu'daki bekçilik görevini üstelenerek sağlama çabasına girişir. Ona göre, İran, gelişmesini bölgede en etkili, en güçlü devlet olabilecek biçimde ileri götürmelidir. Bu ekonomik güç askeri güçle desteklenmeli ve İran, emperyalist sistemin Ortadoğu Jandarması, Körfez Bekçisi olmalıdır.

Şah'ın bu istemi ile ABD'nin Ortadoğu politikası arasında tam bir uyum vardır. ABD elindeki her türlü olanağı İran'ın hızla silahlandırılması için seferber etmiştir. Bir yandan hızlı silahlanma, bir yandan giderek büyüyen petrol gelirleri diğer yanda ise % 70'i okuma yazma bilmeyen, beslenme, sağlık, eğitim, konut gibi yaşamsal gereksinimlerini binbir güçle karşılamaya çalışan bir halk.

Böyle bir toplumsal yapıda halkın başkaldırmasının kaçınılmazlığını hep gözönünde bulunduran Şah ve ABD, ülkede koyu bir terör havası estirmiştir. 1960'ların başında bazı öğrenci olayları ve küçük ayaklanmalar bu uygulamanın daha da pekiştirilmesinin gerekçesi olmuştur. SAVAK'ın terörü alabildiğine yaygınlaştırıldı. En ufak muhalefetin filizlenmesini önlemek için çok şiddetli bir baskı düzeni kuruldu.

Diğer yandan izlenmekte olan yeni ekonomik politika, yeni sanayi yatırımlarının artmasını, yaygınlaşmasını öngördüğünden, sayısal olarak hızla gelişecek işçi sınıfının karşı çıkması için de önlemler alınmaya başlandı.Bu amaçla, işçilerin örgütlenme, girişim ve eylemlelerini birçok bakımdan sınırlayan yasalar çıkartıldı.

EKONOMİK DURUM

İran'da ekonomi bütünüyle petrolle sınırlıdır denilebilir. İran'ın ihracatının %97'sini petrol oluşturmaktadır. Kalan %3'ün %90 ı ise hammaddeler ve el halısıdır. Petrol dışındaki ihracatın azlığı İran sanayiinin ve tarımının geriliğinin açık bir göstergesidir.

Genel duruma bakacak olursak, dış ticaret dengesinde büyük açık vardır. Sanayiinin büyümesi yetersizdir. Tarım giderek çökmektedir. Bütün umutlar petrole bağlanmıştır.

Çeşitli ekonomi bilimcileri ve gözlemcileri, İran'ın ekonomik durumunu biraz olsun düzeltebilmesinin önkoşulunun sanayileşmede yattığını söylemektedirler. 1990'larda petrol rezervlerinin yetersiz hale gelmesi olasılığı, sanayileşme gereksinimini daha acilleştirmektedir.

SANAYİ

1965-75 yılları arasında yıllık kalkınma hızının ortalama % 15,2 olarak gerçekleşmiş olmasına rağmen, İran'da gerçek bir sanayi yapısından söz etmek olanaksızdır. İleri teknolojilerin kullanıldığı, ancak büyük çoğunluğu tüketim malları üretimine dayalı "modern sanayii" ile zanaatkarların egemen olduğu geleneksel sektörler içiçe geçmiş durumdadır. Sanayi de istihdam oranına bakıldığında bu yapı daha net bir biçimde görülmektedir. 2000 büyük ve orta boy sanayi işletmesinde 250.000 işçi istihdam edilirken, yüzbinlerce küçük atölyede çalışanların sayısı 2 milyonu bulmaktadır. Ortalam 2 kişinin çalıştığı 860.000 atölyede toplam emekgücünün %80'inden fazlası toplanmıştır. 500'den fazla işçi çalışan işletmelerin sayısı ancak 138'dir. Bu rakamlar aynı zamanda İran'daki üretim ilişkilerinin düzeyini de göstermektedir. Belirtilmesi ge reken bir başka önemli nokta da, büyük sanayiin önemli bir bölümünün hammadde ve üretim araçlarını ithal etmekte oluşu ve küçük bir azınlığa lüks tüketim malları üretiyor olmasıdır.

TARIMSAL YAPI DAHA DA BETER DURUMDA

Bilindiği gibi İran'da yapılan toprak reformu ile 3,5 milyon topraksız aileye toprak dağıtılmıştır.

Ancak bu toprak reformu sonucunda, büyük toprak sahipleri aldıkları tazminatlarla yeni işlere girerek ekonomik konumlarını korumuşlardır. Öte yanda dağıtılan topraklar güçsüz bir kır küçük-burjuvazisiyle emek gücünden başka satacak birşeyi olmayan yoksul köylülüğün oluşmasına yol açmıştır. Bir başka olumsuzluk da, ekilebilir toprak alanında hiçbir artış olmamasına karşın, kırsal nüfusun 5 milyon kadar artmış olmasıdır. Sonuç olarak tarımsal üretim ülke gereksinimini karşılayamamakta, petrol gelirlerinin % 10-20'si tarım ürünlerinin ithali için harcanmaktadır.

ŞAH'IN SONUNA NASIL GELİNDİ

Görüldüğü gibi İran çok büyük petrol gelirlerine rağmen geri bir ülkedir. Büyük petrol gelirleri emperyalist petrol tekelleri ile İran'daki Şah ve bir avuç sömürücü arasında bölüşülmektedir. Bunun yanısıra Şah yönetimi emperyalizmin Ortadoğu'daki jandarmalığı görevini bir yandan kendi halkına karşı, öte yandan da bölgedeki bağımsızlık hareketlerine karşı kullanmaktadır.

Bu olumsuzluklar önceleri aydınlar ve öğrenciler arasında ilk tepkisel ürünlerini verdi. Bunun yanısıra Tahran çevresindeki gecekondularda yaşayan ve çoğunlu sanayi işçilerinden oluşan bölgelerde yaşayan halk, gecekondularını yıkmak isteyen polisle ciddi çatışmalara girmeye başladı. Grevler de, başlangıçta bütünüyle ekonomik taleplerle sınırlı olmasına rağmen, daha önce görülmedik biçimde artmış, 1977'nin ilk 6 ayında 31 önemli grev yapılmıştı. Muhalefet hareketlerinin gös terdiği bu gelişim çizgisi karşısında Şah'ın ABD ziyaretinin ardından ordu ve polis harekete geçti. Birçok ilerici, yurtsever, sosyalist, komünist tutuklandı. Mitingler SAVAK'ın örgütlediği çetelerle dağıtıldı. Birçok öğrenci öldürüldü, işkence edildi, muhalefet önderleri saldırılara uğradı, evleri bombalandı. Bu baskılar muhalefet hareketini geriletemedi. Eğitim kurumlarında boykotlar, açlık grevleri, basın toplantıları devam etti. Muhalefet açısından önemli bir gelişme de toplumda önemli etkinliği olan dini liderlerin Şah'ın baskı ve zulmünün kurbanlarıyla dayanışma içinde olduklarını açıklamaları oldu. Bu gelişmenin ardından Şah'ın baskıcı yönetimi dini önderlere de yönelmeye başladı. Birçok molla ve imam tutuklandı, sürgün edildi. Ancak tüm baskı ve zor yöntemleri Şah'a kalıcı bir başarı sağlayamadı. 1978 yılının başlarında geniş halk kitleleri harekete geçti. Ülkenin dini merkezi Kum kentinde göstericilerin üzerine ateş açıldı. Yüzlerce insan öldürüldü. Bu olay, gösterilerin daha birçok kente de yayılmasına neden oldu. Mayıs ayına gelindiğinde polis ve ordunun çeşitli gösterilerde kitlelerin üzerine ateş açması sonucu ölenlerin sayısı 4 bini aştı. Öldürülenler halkı yıldırmaktan çok, düzene olan kinini bilmesine, daha da etkin mücadele etmesine yol açtı. Bu gelişme üzerine hükümet politikasını değiştirdi, daha "özgürlükçü" bir görünüme bürünmek istedi. Ancak bu yumuşama, bilinçli ne istediğini bilen, örgütlü işçilerle, dini önderlerin yönetimindeki halkın istemlerini durdurmadı. Ağustos ayına gelindiğinde Şah 12 ilde sıkıyönetim ilan etti ve yine olayları zor ve kanla bastırma politikasını uyguladı.

REİCHSTAG YANGINI VE ABADAN'DAKİ SİNEMA

Ağustos ayının sonlarına gelindiğinde büyük bir oyun sahnelendi İran'da: SAVAK Abadan-

daki sinema yangını çıkardı, böylelikle dini önderlerin sinemaya karşı olmasını, SAVAK ': göstericilerin sık sık sinemaları tahrip etmelerini muhalefeti sindirme için gerekçe yaptı ve yakma, yıkma ile ilgisi bulunmayan 400'den fazla insanan ölümüyle sonuçlanan korkunç provokasyon uygulandı. Olaydan sonra Şah'ın iktidarı için elinden geleni ardına koymayan batı basını bile, olayın provokasyon olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. İtfaiyenin çok geç gelmesi, sinema kapılarının dışardan kilitli oluşu, itfaiye araçlarında su bulunmaması ve daha birçok olgu, olayın gerçek yüzünü bütün açıklığıyla ortaya koydu.

Abadan'daki sinema yangınından İran Geçici Devrim Hükümetinin kuruluşuna kadar geçen süre içinde toplumsal muhalefetin önderliği özellikle petrol kuyularını ve petrol rafinerilerini çalıştıran işçilerin eline geçti. Komünist Tudeh Partisinin örgütlü gücü toplumsal muhalefetin yönlendirilmesinde önemli rol oynadı.

1978 Ekim'inin ilk günlerinde başlayan grev dalgası kısa sürede tüm sanayi kollarına yayıldı. Devlet memurlarının büyük bir kesimi, banka, posta, hava yolları, hastane, demiryolları, basın, radyo, televizyon işçileri de greve gittiler. Öte yandan petrol işçilerinin sürdürdüğü grev ülkenin günlük petrol üretimini % 85-90 oranında düşürmüştü. Bu, günde 60 milyon dolarlık bir zarar demekti. Basın, radyo ve televizyon gibi kitle iletişim araçlarının da kullanılamaz oluşu Şah yönetiminin tüm propaganda olanaklarını durdurmuş, haberleşmeyi bütünüyle kesmişti. Grevler ve kitle gösterileri Şah'ın zorba yönetiminin sonunu görünür hale getirmeye başlamıştı. İşçi sınıfı, toplumsal muhalefetin içindeki belirleyici rolünü ortaya koymuştu.

Bütün bu gelişmeler olurken çeşitli ülkelerin İran'daki olaylara bakışı da önemle üzerinde durulması gereken bir noktadır. ABD Başkanı Carter neredeyse her sabah Şah yönetiminin yanında olduğunu açıklamayı hiç ihmal etmedi. İngiltere, Federal Almanya, Japonya gibi diğer emperyalist devletler de en yetkili ağızlarından sık sık "Şah yönetiminin yanında olduklarını" açıkladılar. Ancak binlerce işçi, emekçinin kan gölüyle kaplı bulunan Tahran'a Çin Halk Cumhuriyeti, Hua Kua Fengi,göndermede sakınca görmedi ve "Çin Halk Cumhuriyeti" "üçüncü dünya ülkesi" İran'la ülkesi arasında önemli gelişmeler umduğunu bildirerek Şah'a "dayanışmasını" gösterdi.

Bütün bu destekler, sırt sıvazlamalar emekçi halkın örgütlü mücadelesi başarıya ulaşınca yavaş, yavaş kesilmiş, Şah'ın ülkeyi terk etmesinden sonra ise iyece duyulmaz olmuştur. Şimdilerde emperyalizm yeni yönetimin yapısını belirleme, bölgedeki egemenliğini sürdürmenin yollarını aramaktadır. CIA'sı, SAVAK artıkları bu yolda çalışmaktadırlar.

İran'da halk bir bütün olarak zorba bir yönetimi devirmiştir. İran'da yaşanan olaylar II. emperyalist paylaşım savaşı sonrasının başka bir benzeri olmayan gelişmeler sonundaki ilginç toplumsal olaylarından biridir. Görünen odur ki, İran'da "o duvar", tarihin durdurulmaz akışıyla yıkılmıştır.

işçi gözüyle parlamento

İşçi yararına yasalar komisyonlarda bekletiliyor

Parlamento'da bir yasanın görüşülerek çıkarılması için çeşitli işlemlerden geçmesi gerekmektedir. Ancak bu işlemler bazı yasalar için çabuklaştırılarak tamamlandığı halde bazı yasa öneri ve tasarıları aylarca ve yıllarca bu işlemleri tamamlanmadan parlamentoda oyanırlar. Bazen de hiç çıkmadan kalırlar. 4 yıllık bir dönem sonucu Millet Meclisinde görüşülemeden kalan yasa tasarı ve önerilerine **"kadük"** oldu denilir.
İş yaşamını düzenleyen 1475 sayılı iş yasası ile diğer bazı yasalarda uygulamada aksaklıkları görülen bazı hükümler yer almaktadır. Bu hükümlerin düzeltilmesi için çeşitli milletvekilleri yeni yasa önerileri yapmışlardır. Bazı milletvekilleri de geçen dönem verilmiş ancak 4 yıllık süre içinde görüşülemeyerek **"kadük"** olmuş yasaları, yeni birer önerge vererek yenilemişlerdir.
İşte işçilerin haklarını geliştirici, veya yasadaki aksaklıklardan dolayı mağdur olmalarını önleyici bu gibi yasa önerileri 2 yıllık bir süredenberi Millet Meclisi Komisyonlarında beklemektedir. Bu yasa önerilerinin bazılarının geçen dönemden bu yana beklediği dikkate alınırsa, aralarında 4-5 yıldır bekleyen ama bir türlü görüşülemeyen yasa önerilerinin bulunduğu anlaşılır.
Bekleyen öneriler:

Millet Meclisi'nin komisyonlarında bekleyen yasa tasarı ve önerileri şunlar:

- İşçi Yardımlaşma Kurumu kurulmasına ilişkin hükümet tasarısı.
- 1475 sayılı iş yasasının 33. maddesinin değiştirilmesi ve bu maddeye bir geçici madde eklenmesine ilişkin yasa önerisi.
- 4792 sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve ek maddeler eklenmisine ilişkin yasa önerisi.
- İşçi Yardımlaşma Kurumu (IYAK)yasa önerisi.
- 1475 sayılı iş yasasının 17. maddesinin değiştirilmesi hakkında yasa önerisi.
- 1475 sayılı iş yasasının 25. maddesinin (a) ve (b) fıkralarının değiştirilmesine ilişkin yasa önerisi.
- 1475 sayılı yasanın 13.maddesinin değiştirilmesine ilişkin yasa önerisi.
- 1475 sayılı iş kanununun 1927 sayılı kanun ile değişik 24. maddesinin değiştirilmesi hakkında yasa önerisi.
- 275 sayılı kanunun 22. maddesine yeni bir paragraf eklenmesine ilişkin yasa önerisi.
- 275 sayılı kanunun 35. maddesinin 2. bendinin 3. paragrafının değiştirilmesine ilişkin yasa önerisi.
- 1475 sayılı yasanın 17. maddesinin 2. bendinin (b) fıkrasının kaldırılması ve (c) fıkrasının değiştirilmesi ile ilgili yasa önerisi.
- Toplu sözleşme yetkisinin saptanmasında referandum yapılmasına ilişkin yasa önerisi.
- 275 sayılı Toplu iş sözleşmesi, grev ve lokavt kanununun altıncı bölümüne yeni bir madde eklenmesine ilişkin yasa önerisi.
- 275 sayılı yasadaki II.maddenin değiştirilmesine ilişkin yasa önerisi.
- Kıdem tazminatlarından alınan verginin kaldırılmasına ilişkin yasa önerisi.
- asgari ücretten gelir vergisi kesilmemesine ilişkin yasa önerisi.
- Tarım sigortası kurulmasına ilişkin yasa önerisi.

İşçilerle ilgili bu yasa önerilerinin yanısıra, diğer çalışanların veya emeklilerin veya tüm halkın durumunu ilgilendiren çeşitli yasa önerileri komisyonlarda dosyalar halinde görüşülecekleri günü bekliyorlar.

Çeşitli yasalardaki bir hükümde küçücük bir değişiklik bazen işçi haklarının oyalanmadan elde edilmesini sağlayabilir ve bu yasanın değiştirilmesi komisyonlarda veya genel kurullarda çok kısa bir zamanda gerçekleşebilir. Ancak bunlara gereken ciddiyetle eğilinmediği bir gerçek.

Tekstil sendikası genel kurulu yapıldı

7 Şubat Çarşamba günü İstanbul'da başlayan teks til İşçileri Sendikası 5. Genel Kurulu beş gün süren çalışmaları sonunda tamamlandı.

Bir süredir kayyum tarafından yönetilmekte olan Tekstil'in Genel Kurulunda delegeler arasında sayıca birbirine eşit denilebilecek iki grup yönetime seçilmek için mücadele etti. Genel Kurulun son gününde yapılan seçimler sonucunda Rıdvan Budak Genel Başkanlığa, getirildi. Kongre ayrıca sendikanın karar organlarında görev yapacakları seçti. Daha sonra Yürütme Kurulu kendi arasında yaptığı görev bölümünde, Hüseyin Akduman-Genel Sekreter, Süleyman Çelebi-Örgütlenme Dairesi Başkanlığı, Ali Aykut-Parasal İşler Dairesi Başkanlığı, Selahattin Uyar -Basın, Yayın ve Eğitim Dairesi Başkanlığı, Besim Usta-Toplu Sözleşme Dairesi Başkanlığı, Mehmet Bulut-İlişkiler Dairesi Başkanlığına getirilmişlerdir.

• Genel Başkanlığa Rıdvan Budak seçildi.
• Genel Kurul DSF'ye katılma kararı aldı.

Tekstil İşçileri Sendikası 5. Genel Kurulunda, "Genç İşçilerin Korunması", "Kadın İşçiler ve Korunması", "141 ve 142. Maddelerin Kaldırılması" ve "NATO-CENTO-AET gibi Kuruluşlardan Çıkılması"na ilişkin DİSK Genel Kurul Kararları aynen kabul edilirken "ICF'den ayrılıp DSF'ye geçme", "DGM Direnişinde işten atılanlara tazminatlarının ödenmesi", "Sıkıyönetim ile Hak ve Özgürlüklerin Kısıtlanması yoluna gidilmesini protesto" konularındaki karar tasarıları Genel Kurulda oybirliği ile kabul edildi. Öte yandan tüzüğün bazı maddelerine değişiklik getiren öneriler de delegeler tarafından onaylandı.

Genel Kurulun açılışında bir konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, delegelere başarılar dileyerek, özetle:
"Bugün Türkiye'de en aşırı sömürünün uygulandığı, işgününün oldukça uzun tutulduğu, vardiya katsayısının çok yüksek olduğu, çeşitli işkazaları ve daha da önemlisi meslek hastalıklarının giderek yoğunlaştığı bir işkolunda çalışıyorsunuz. Tekstil işverenleri yaklaşan toplu sözleşmeler için hazırlıklarını tamamlamışlar ve sizin birliğinizin parçalanmasını bekler durumdadırlar. Birlik ve beraberliğimize en çok sahip çıkacağımız günler bu bakımdan da çok önemlidir. Türkiye'de bu işkolunda çalışan onbinlerce işçi bugün gözlerini bu Genel Kurula dikmiş durumdadır. Bu Genel Kurulda alacağınız kararlar onları da ilgilendirmektedir. Sümerbank'ta çalışan 35 bin işçi iç sorunlarını çözmüş bir Tekstil'de örgütlenmek için beklemektedirler. Anadolu'nun birçok işyerinde irili ufaklı tekstil işyerlerinde çalışanlar DİSK-Tekstil'de kenetlenme bekleyişi içindedir. Bu işkolunda çok güçlü, büyük bir sendikanın oluşması gündemimizdedir. Bu bir tarihsel görevdir. Bu görevi yerine getirecek sorumluluk içinde davranmak; sorunlarınızı burada çözmek ve ardından yoğun bir mücadeleye atılmak durumundasınız. Bu konuda sizlerin en doğru kararları üreteceğinize inanıyorum" dedi

Tekstil Genel Kurulunda Genel Yönetim Kurulu üyeliklerine şu üyeler seçilmişlerdir:

Kemal Şahin-İsa Kurt-Ahmet Yılmaz-Muzaffer Subaşı-Sadık Kızanlı-Kazım Doğan-Asker Köroğlu-Hasan Uzun-Günay Onayman-İsmail Alp-Sabahattin Eruyanık-Yüksel Çilingir-Selim Omay-Nihat Altaban-Hüdaverdi Tala-Seyfettin Anıl -Fahri Küçüktepe-Hüseyin Karademir-Fuat Pınarbaşı-Tahsin Marancı-Alattin Tuna-Orhan Duydurur-Şaban Güneş-Naci Akpınar-M. Ali Tiryaki-Rüştü Aydoğan-Mülayim Güdücü-Mehmet Karabulut-Yılmaz Bilge

Haberler

ASTER-İŞ: YETKİ MÜCADELESİ SÜRÜYOR

Aster-İş Sendikasının örgütlenme çalışmalarını engellemek amacıyla, Türk-İş'e bağlı Harb-İş Sendikası süresi biten sözleşmeleri fesh etmeyerek bir yıl daha uzatmıştır. Konuyla ilgili bir açıklama yapan DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar özetle şunları söylemiştir: "Uzlaşmacı Harb-İş yöneticileri, askeri işyerlerinde çalışan 30 bin işçinin ekonomik ve demokratik haklarını satma girişimlerine yeni somut örnekler vermektedirler. Türk-İş üyesi Harb-İş süresi biten sözleşmeyi üyemiz Aster-İş'in hızla gelişmesi karşısında fesh etmemiş ve bir yıl daha uzatarak uzlaşmacı varlıklarını korumak ihtiyacını duymuştur. Bu noktada, uzlaşmacı Harp-İş'in sözleşmesini uzatan Milli Savunma Bakanlığı da, yasaların özünün öngördüğü biçimde çalışanların haklarını korumak gereksinimini duymamıştır. Bakanlık, bu tavrı ile, daha da ileri giderek uzlaşmacı sendikacılarla işçilerin özgür iradeleriyle seçtiği sendika olan üyemiz Aster-İş arasında tarafsız kalmamış, bir seçim yapmış, taraf tutmuştur. Yasaları çiğnemiştir. İşçi sınıfının ve emekçi halkımızın ekonomik ve demokratik haklarını genişletme sözü vererek iktadara gelen CHP ağırlıklı iktidar bu sözlerini tutmadığı gibi, var olan yasaları da yansız olarak uygulamaktan kaçınmıştır."

BASIN İŞ: DARPHANE'DE GÖRÜŞMELER BAŞLIYOR

Darphane Damga Matbaasında toplu iş sözleşmesi görüşmeleri sürüyor. Renkay Ambalaj San. işyerinde sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamayarak uyuşmazlık tutanağı tutuldu. CİASAN Ambalaj Sanayiinde uzlaştırma kurulundan çıkan karar taraflar tarafından reddedildi. 54 işçinin çalıştığı işyerinde 9 Şubat'ta grev kararı alındı.

Yeni örgütlenen Dörtel Matbaasında ise sözleşme görüşmelerine devam ediliyor. İşyerinde 76 işçi çalışmakta. 56 işçinin çalıştığı İlksan ve Türksan işyerlerinde, 26 işçinin çalıştığı Gebze'de kurulu Admelde ve 27 işçinin çalıştığı Edebiyat Fakültesi Matbaasında önümüzdeki günlerde imzalanacak toplu iş sözleşmesinin hazırlıkları sürdürülüyor.

BANK-SEN: 4.GENEL KURUL TOPLANDI

Güneydoğu Fıstık, Bakliyat, Üzüm ve Mamulleri Tarım Satış Kooperatifleri Birliğine bağlı 29 işyerinde örgütlü bulunan 1500 üyeli Günko-İş Sendikası geçtiğimiz günlerde yaptığı olağanüstü Genel Kurulu ile Bank-Sen'e katılma kararı aldı ve katılma gerçekleşti.

MAİS İstanbul, Ankara, İzmir ve Bursa işyerlerinde 360 işçinin 15 Aralık 1978'den bu yana sürdürdükleri grevler, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının önerisi ile Bakanlar Kurulu tarafından 8 Şubat'ta 1 ay süreyle ertelendi. Kararın bildirilmesinden hemen sonra ise iptalı için Danıştay'a gerekli başvuru yapıldı.

BANK—SEN
GENEL KURULU YAPILDI

13 Şubat'ta İstanbul'da çalışmalarına başlayan Bank-Sen 4. Genel Kurulu 16 Şubat Cuma günü sona erdi. 30 bin işçiyi temsilen 321 delegenin katıldığı Genel Kurul'un açılış gününde DİSK Genel Başkan Vekili Rıza Güven bir konuşma yaptı. Rıza Güven konuşmasında DİSK'in ilkeleri ve örgütsel bütünlüğü üzerinde durdu.

Bank-Sen'in 4. Genel Kurulunun 2. gününde Dünya Sendikalar Federasyonu'na bağlı Uluslararası Kamu Emekçileri Sendikaları Birliği ve Uluslararası Ticaret Emekçileri Sendikaları Birliği'ne katılma kararı alındı. İşkolunda örgütlenmeyi daha da sağlamlaştırıcı yönde Tüzüğün belirli maddeleri değiştirilirken, "Yönlendirici Temel Belge", "Acil Ekonomik Talepler", "Demokratik Sınıf ve Kitle Sendikacılığı Anlayışı Bildirgesi", "İşçi Sınıfının Çalışma ve Yaşama Koşullarının İyileştirilmesi İçin Sendikal İstemler Bildirgesi" başlıklarını taşıyan 4 ana karar taslağı oybirliği ile kabul edildi.
Genel Kurula yabancı sendikaları temsilen çok sayıda konuk katıldı.

DSF Uluslararası Ticaret Emekçileri Sendikaları Birliği Genel Sekreteri Adam Gertmişan, DSF Uluslararası Kamu Emekçileri Sendikaları Birliği Genel Sekreteri Mario Merino, Sovyetler Birliği Kamu Emekçileri Sendikası Genel Başkanı George Makayev, Sovyetler Birliği Kamu Emekçileri Sendikası Banka Seksiyonu Başkanı Vladimir Korneyenkov, Bulgaristan Sendikaları Merkez Konseyi Genel Sekreteri Lübomir Sekov ve aynı sendikadan Ymg Glsyum Salieva Prova, Polonya Kooperatif ve Ticaret Emekçileri Sendikası Genel Başkanı Olga Rewinska, Polonyadan Janus Jesinoek, Demokratik Yemen İşçi Sendikalarından Abdulkerim Nasser ve İbrahim Muhammed Ali, Yunanistan ESAK temsilcisi Sotirios Antoniou, Suriye Kamu Emekçileri Sendikaları Federasyonu Genel Sekreteri Adnan Darvich Genel Kurula katılan konuklar arasındaydı.

HİNDİSTAN: JÜT İŞÇİLERİ-NİN GREVİ

Uluslararası Tekstil, Giyim, Deri ve Kürk İşçileri Sendikal Birliğine üye "Chatkai Mazdoor Sendikaları Federasyonu"na bağlı Jüt İşçileri Kongresi 15 Kasım 1978'de Kalküta'da toplandı. Kongreye 750 delege katıldı. Kongre çağırısı Batı Bengal'de faaliyet gösteren çeşitli üye sendikalar tarafından yapıldı.

Jüt işçilerinin Genel greve gitmesi yolunda alınmış olan karar Kongre'de oy birliği ile kabul edildi. Bu karar, hangi sendikaya üye olurlarsa olsunlar bütün Jüt işçilerinin birliğini ve sürekli bir genel greve hazır olduklarını da açık bir biçimde vurgulamaktaydı.

Kongre'de alınan kararda şöyle denilmektedir: "Bu kongre, Jüt patronlarının, ücretlerin yeniden düzenlenmesi dahil İstemler Mektubu'nde yer alan tüm istemler konusunda bir diyalog kurulmasını reddettiklerini açıklar. Patronlar, işçilerin yasalardan doğan haklarını ödemeyi reddetmişlerdir. Bazı işyerleri hala kapalıdır ve çok sayıda işçi Jüt patronlarının bu tavrının bir sonucu olarak işsiz durumdadır."

11 Jüt İşçi Sendikasını temsilen 2 Aralık 1978'de basına ve kamuoyuna şu açıklama yapılmıştır: "Jüt işçilerinin bütün istemlerinin Hindistan Jüt İşverenleri Sendikası tarafından reddedilmesi üzerine Jüt sanayiindeki bütün sendikalar, haklı ve yasal istemleri gerçekleşinceye kadar, 5 Ocak 1979'da başlamak üzere genel greve çıkma kararı vermişlerdir."

Diğer sendikalarla birlikte Chatkai Mazdoor Sendikaları Federasyonu, Hindistan Jüt İşverenleri Sendikasına ve hükümete istemlerini yazılı olarak bildirmiştir: Tüm Jüt sanayii karşılığında hiçbir ödeme yapılmadanl ulusallaştırılmalıdır, İşlenmemiş jüt ticareti ve ile jütten üretilen malların dış satımındaki yabancı egemenliğine son verilmeli, jüt sanayiinde tam istihdam sağlanmalı, jüt işçilerinin sağlık gereksinimlerinin devlet tarafından karşılanması, ucuz ve devlet tarafından finanse edilen yemekhanelerin ivedilikle jüt fabrikalarından işletmeye açılması, tüm jüt sanayii işçilerinin ücretlerinin ve ücret kademelerinin gözden geçirilmesi.

Chatkai Mazdoor Sendikaları Federasyonu genel grevin başarıya ulaşması için çok sayıda afiş bastırmış, kitle gösterileri ve çeşitli toplantılar düzenlemiştir.

BAYSEN: 14.BÖLGE YOL-İŞ'DEN İSTİFA ETTİ

Adana 14. Bölge Müdürlüğünde çalışan işçilerin büyük bir bölümü Yol-İş'den istifa ederek BAYSEN'e üye oldular. Böylece yıllardır Yol-İş'in bu işyerinde sürdürdüğü egemenliği kırılmış oldu. Mevcut toplu iş sözleşmesini BAYSEN yürütecektir. Sözleşmenin bitiminde ise BAYSEN kesin yetkiyi alacaktır. Bu arada Yol-İş'in daha önce imzaladığı sözleşmede bulunan tüm haklardan işçler yararlanmaya devam edeceklerdir.

Ankara Üniversitesi Yapı İşleri Daire Başkanlığı ile imzalanan sözleşme ile ücret zammı 1. yıl 100 TL, 2. yıl 100 TL (derece ve kademelerin yeniden düzenlenmesi ile ayrıca günde ortalama 40 TL ücret artışı), yakacak yardımı her ay 1400 TL, yemek parası her gün 50 TL, kıdem tazminatı her yıl için 50 gün ve bir çok sosyal hak sağlandı. Ankara Şubesinin Kongresi yapıldı. Şube Başkanlığına M.Yüksel Keskin seçildi.

DEV-MADEN SEN GÖKÇESU'DA İŞVERENİN OYUNU BOZULDU

Gökçesu'da kurulu Nazım Adasal'ın Kömür Ocaklarında örgütlenme tamamlandı. 450 işçinin 20 yıldır iş sağlığı, işgüvenliği olmadan, hafta tatili ve senelik ücretli izin kullanmadan çalıştırıldığı, ihbar tazminatı, kıdem tazminatı olmaksızın keyfi bir biçimde işten atıldığı işyerinde işveren-sarı sendika işbirliği böylece kırılmış, tezgahlanmak istenen oyunlar bozulmuş oldu. Bigadiç'te, Mazıdağ'da örgütlenme çalışmaları hızla geliştirilirken Kamil Bilgehan Linyit İşletmesi işçileri Dev Maden-Sen'e üye olmaya başladılar.

D. SAĞLIK-İŞ: İŞÇİLERİN BİRLİĞİ SAĞLANACAK

Devrimci Sağlık-İş Sendikası Genel Merkezi sendikanın bu işkolunda kurulu çeşitli yerlerdeki örgütlenme çalışmaları ile ilgili olarak son durumu açıklamıştır. Devrimci Sağlık-İş'in açıklamasında, "Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı işyerlerinde çalışan yaklaşık 3000'i aşkın işçi adına sendikamız toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi almıştır" denilmiştir.

Devrimci Sağlık-İş'in Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına bağlı işyerleri şunlardır: Urfa, Kahramanmaraş, Gaziantep, Mersin, Hatay, Antalya, Muğla Aydın, Sıtma Eradikasyonu Bölge Başkanlıkları (toplam 2285 işçi), Ankara BCG Kampanyaları (94 işçi), Devrimci Sağlık İş'in yetkisinin kesinleştiği Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı işyerleri ve işçi sayıları da şöyledir: Edirne, Antalya, Gölcük SSK hastaneleri (toplam 334 işçi). Ayrıca yetkileri daha önce kesinleşen Cerrahpaşa Tıp Fakültesi (210 işçi) ile Özel Alman Hastanesi (91 işçi) işverenleri ile toplu sözleşme görüşmeleri devam etmektedir. Öte yandan yasal işlemlerin tamamlanıp yetki isteminde bulunulan ancak henüz yetki isteminde bulunulan ancak henüz yetkileri kesinleşmeyen işyerleri ve bu işyerlerinde çalışan işçi sayıları da şöyledir: SSK'ya ait Göztepe, Eyüp, Levent, Dışkapı, Ankara, Çocuk, Ankara Doğumevi, Adana, Adana Karşıyaka, Alsancak, Tepecik Hastaneleri (yaklaşık 2311 işçi) ile Amiral Bristol Hastanesi (220 işçi) Fransız Lapaix Hastanesi (96 işçi).

Devrimci Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Mehmet Çelikel, son gelişmelerle ilgili olarak "Gerek işverenlerin, gerekse Türk-İş'e bağlı sarı Sağlık-İş'in ve gerekse de bağımsız tabela sendikalarının Devrimci Sağlık-İş Sendikasının örgütlenmesini engelleme çabaları boşa çıkartılacaktır. Sendikamız sağlık emekçilerini açlığa ve yokluğa mahkum edilmelerine izin vermeyecektir. Sağlık emekçilerini memurlaştırarak sendikal haklarından yoksun kılmak isteyenler, karşılarında bilinçli üyelerinden aldığı güçle Devrimci Sğlık-İş Sendikasını bulacaklardır" demiştir.

ŞİLİ: KÖMÜR İŞÇİLERİNDE %20 TENSİKAT

Şili'de faşist Pinochet yönetiminin baskı ve terörü devam etmektedir. Geçtiğimiz günlerde "marksist" oldukları gerekçesiyle tarım işkolunda örgütlü 8 sendika kapatılmış ve 2346 kişi tutuklanmıştır. "Libertad" federasyonuna bağlı sendikalar şunlardır: Santa Mario'dan "Diego Portales", Catemu'dan "La Union", San Felipe'den "San Francisco ve "Camperinos Unitos", Rinconado'dan "General San Martin ve Calle Larga'dan "Nuevo Horizonte"

BAKIR MADENLERİNDEKİ BOYKOT NEDENİYLE ÜRETİM DURDU

Faşist Pinochet rejimine karşı mücadele veren ORİT örgütünün boykot kararı üzerine Şili'deki büyük bakır madenlerinde üretim durmuştur. Faşist cuntanın can damarının kesilmesi üzerine hükümet temsilcileri bakır madeninde üretimi durduran işçilere karşı sert önlemler alınacağını açıkladılar.

1979'DA SCHWAGER ŞİRKETİ %20 TENSİKAT YAPACAK

Şili'nin yeraltı zenginliklerini faşist Pinochet yönetimi ile birlikte talan eden emperyalist Schwager adlı kömür şirketinde çalışan işçilerin %20'sinin 1979 yılında işten çıkartılacağı açıklanmıştır.

Ulusal Kömür Şirketi (ENACAR) daha önce alınan bu kararı bir kez daha hatırlatarak 1979 yılında özel koşullar altında çalışacaklarını açıklamıştır. Bu karara göre Schwagen Kömür Şirketi bu yıl için %20 oranında tensikat yaparak ülkedeki faliyetini sürdürecek. İşçi temsilcileri ise işverenle yaptıkları toplantıdan sonra bu karara uymayacaklarını açıklamışlardır. Temsilciler ayrıca, 1979 yılında bazı kömür şirketlerinin kapanma olasılığının olduğunu da belirtmişlerdir.

TÜMKA-İŞ: KAĞIT İŞKOLUNDA ÖRGÜTLENME SÜRÜYOR

60 işçinin çalıştığı Halkalı'da kurulu Sargünoğlu Kağıt San. işyerinde toplu iş sözleşmesi prosedürü tamamlandı.

Toplum 120 işçinin çalıştığı Sefaköy'de kurulu Masüs Duvar Kağıdı Fabrikasında, Kulelide kurulu Omak Oluklu Mukavva Fabrikasında sözleşmeler fesh edildi. Yeni dönem toplu iş sözleşmesi çağrıları yapıldı.

Türk-İş'e bağlı Seliloz-İş'in örgütlü olduğu özel sektör işyerlerinde Tümka-İş'in örgütlenmesi hızla devam ediyor.

GENEL-İŞ: 97 BİN İŞÇİ ADINA SÖZLEŞME ÇAĞ RISI

Işkolu düzeyinde 912 Belediyeyi kapsayan yetki bildirimi yapıldı. Çalışma Bakanlığına gerekli başvuıunun yapıldığı sözkonusu belediyelerde toplam 97 bin işçi çalışıyor.

Bilecik Belediyesinde çalışan 72 işçinin 11 Ocak 1979'da başlattıkları direniş başarıyla devam ediyor. Bilecik Belediyesi işvereni, belediye bünyesinde çalışan işçilerin toplu sözleşmeden doğan iki yıllık farklarını ödememiş, bunun üzerine işçiler direnişe bağlamışlardı. Direniş nedeniyle Bilecik'te belediye hizmeleri tümüyle durdu.

Öte yandan İzmit, Tuzla, Gelibolu, Isparta, Elbistan, Geyve, Manisa, Aslanbey ve Bolu Belediyelerinde çalışan toplam 3600 işçinin grevleri devam ediyor. Altındağ, İzmir, Ordu, Uşak Karahallı ve Yalova Belediyelerinde ise 3200 işçi adına grev kararı alındı.

GIDA-İŞ: UNILEVER'DE 8.DÖNEM SÖZLEŞME

İstanbul Bakırköy'de kurulu Unilever-İş Tic. ve San. Türk Ltd Şti. işyerlerinde çalışan işçiler adına Gıda-İş Sendikasının 8. Dönem toplu iş sözleşmesi görüşmeleri ile ilgili işlemler tamamlanmıştır.

Sendikanın işçilere dağıttığı Toplu İş sözleşmesi anket formları işçiler tarafından yanıtlanmış ve işyeri "işçi konseyi" üyeleri arasından seçilen "anket komitesi" bu formları değerlendirmiştir. 11 Şubat 1979 günü tüm işçilerin katıldığı toplantıda anket sonuçları işçilerin onayına sunulmuş ve maddeler tek tek tartışalarak son biçimi verilmiştir. Böylelikle işverene verilecek toplu iş sözleşmesi taslağı son biçimini almıştır. Taslağın önümüzdeki günlerde işverene verilerek sözleşme görüşmelerinin başlayacağı bildirilmiştir.

GÖRGÜLÜ'DE GREV KARARI

İstanbul'da kurulu Görgülü imalathanesi ve pastahaneleri işyerlerinde çalışan üyeleri adına Gıda-İş Sendikası ile işveren arasında sürdürülmekte olan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlanmıştır. Uzlaştırma Kurulunun uyuşmazlık konuları ile ilgili kararları da sendika istemlerini karşılamaktan uzak bir biçimde çıktığı için kabul edilmemiş ve bu işyerlerinde grev kararı alınarak "Grev ilanı" 2 Şubat 1979 da işyerlerine asılmıştır.

Gıda-İş Sendikasının toplu iş sözleşmesi görüşmelerini sürdürmekte olduğu Hacı Şakir Sabun Fabrikası, Meriç Süt Fabrikası, işverenleri ile anlaşma sağlanamamış ve bu işyerlerinde de uyuşmazlık tutanakları tutularak gerekli yasal başvurular yapılmıştır. Gıda-İş Sendikası Toplu Sözleşme Dairesinden bildirildiğine göre İttihat Değirmencilik, Balat Değirmeni T.A.Ş, Bosfor San ve Tic.Ltd Şti, İstanbul Değirmencilik Şark Değirmenleri, Topkapı Vitaminli Yem Sanayii, T.S.E.K Genel Müdürlüğüne bağlı Süt Mamulleri Müessesesesi, Coca Cola, Özyem Yem Fabrikası, Biga Un Fabrikası, Uncular Besin San, Yemtaş Yem Sanayii, Turyağ, Tariş, Antalya Yağ Sanayii, Elmalı Un Fabrikası, Kepez Un Fabrikası, Adana Ekmek Fabrikası işverenleriyle de sözleşme görüşmeleri devam etmektedir.

NAKLİYAT-İŞ: İŞVEREN BASKILARINA KARŞI MÜCADELE

Nakliyat-İş'in yetkili olduğu Topkapı Nakliyeciler Sitesinde işveren baskıları toptan işten çıkarmalara ve lokavta dönüşmüştür. Son olarak 12 anbarda çalışan 50 işçi işten çıkarılmıştır. İşverenler bu yasa dışı eylemlerini "hammal bölüğü' adı altında toplanan zorbaların desteğinde sürdürmektedirler.

Nakliyat-İş Sendikası, işverenlerin ve "hammal bölüğü"nün sürdürdüğü yasa dışı eylemleri ilgili yerlere bildirmiş, bunlara son verilmesini ve "hammal bölüğü"nün işyerinden atılmasını istemiştir. Konunun İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğü, İstanbul Valiliği ve İstanbul Belediyesi'ne iletilmesine karşın yetkililerin somut bir girişimdme bulunmaması üzerine bir açıklama yapan Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Mehmet Bülbün "Ağır baskı ve tehdit altında çalışan anbar işçileri yasalardan doğan haklarını kendi birliğine ve gücüne dayanarak savunacaktır.

Nakliyat-İş üyeleri bu mücadelede diğer işçilerin, devrimcilerin ve demokratların kendilerini bütün güçleri ile destekleyeceklerine inanmaktadırlar" demiştir.

D. YAPI-İŞ: KONYA'DA ÖRGÜTLENME

Konya'da 800 işçinin örgütlenme çalışmaları hazırlıkları sürdürülüyor. Erzurum, Kars ve Bolu Mudurlu Taşkesti Köy-Koop'ta toplu iş sözleşmesi girişimleri başlatıldı.

Gaziantep Su Tasfiye Tesislerinde (Kısko Şirketi) Ağustos ayında yapılacak olan toplu iş sözleşmesinin hazırlıkları devam ediyor.

KERAMİK-İŞ: S. SERAMİK'TE BAŞARILI MÜCADELE

Söğüt Seramik Fabrikasında yapılan grev oylamasında Keramik-İş işyeri yetkisini korudu. 1978 Şubat ayından bu yana Söğüt'te kurulu Söğüt Seramik Fabrikasında sürdürülen örgütlenme çalışmaları başarıyla sonuçlandırılmıştı. Aylarca süren yetki uyuşmazlığı mahkeme aracılığıyla Keramik-İş lehine çözümlenmişti.

Türk-İş e bağlı Çimse-İş Sendikası Söğüt Seramik işçilerinin sendikal tercihlerini gizlemek, işçileri tercihlerinden döndürmek için çeşitli yollara başvurmuş, bu arada Keramik-İş'in yetkisinin kesinleşeceği günlerde, işverenle anlaşarak bu fabrika için işkolu yetkisine dayanarak bir toplu iş sözleşmesi imzalamıştı. Çimse-İş böylelikle işkolu düzeyinde imzaladığı sözleşme ile getirilen ücret zamlarını işçilerin Keramik-İş'teki birliğini bölme amacıyla kullanmak istemişti.

Keramik-İş'in işyeri yetkisinin kesinleşmesinden sonra "tabanın söz ve karar sahibi olma" ilkesine dayanılarak hazırlanan sözleşme taslağı işverene verilmiş ancak taslak üzerinde bir anlaşma sağlanamamıştı. İşveren, Çimse-İş'in işçileri böldüğü ve Keramik-İş'in işyerinde azınlığa düştüğü varsayımından kalkarak grev oylaması yoluyla Keramik-İş'in yetkisini düşüreceğini hesaplamıştı. Ancak yapılan grev oylaması işverenin bu hesaplarını bozmuştur. Bilinçli Söğüt Seramik işçileri, yasal bir takım yükümlülüklerin yerine getirilmeden yazılmış olmasına rağmen Keramik-İş'in yetkisini korumayı başarmışlardır.

Öteyandan Bamerka San. TİC. A.Ş işyerinde, işveren toplu sözleşme görüşmelerine yanaşmayınca uyuşmazlığa gidildi. 60 işçinin çalıştığı Volkan Ateş Tuğlası işyerinde ise toplu iş sözleşmesi görüşmeleri başladı.

OLEYİS: DİRENİŞLER BAŞARIYLA SONUÇLANDI

58 gün süren başarılı direnişten sonra İstanbul Tarabya'da kurulu Palet 1, Palet 2, Zarif ve Balıkçıl Restaurantlarda 180 işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi imzalandı. İmzalanan toplu iş sözleşmesi ile 1. yıl 2500, 2. yıl 2500 TL ücret zammı, 2 maaş ikramiye, 40 gün kıdem tazminatı getirildi. 5000 TL net evlenme, 3000-TL net doğum, 3500 TL net çocuk ölümü, 3000 TL net yakacak parasının sağlandığı sözleşme ile bir çok sosyal hak elde edildi.

Köşem Bristo işyerinde çalışan 30 işçi adına imzalanan toplu iş sözleşmesi ile 1. yıl 3000 TL net, 2. yıl 1000 TL net ücret artışı, 3 maaş ikramiye ve yılda 3500 TL net yakacak yardımı sağlandı.

Gaziantep'te kurulu Kaleli Oteli, Çiçek Lokantası, Atlantik Otel ve Trabzon Üniversitesi Öğrenci Yemekhanesi işyerlerinde toplam 75 işçinin grevleri sürerken Sheraton, Inter Continental, Divan, Çınar, Maçka, Tarabya, Carlton, Pera Palas ve Büyük Kulüp Otellerinde toplu iş sözleşmesi görüşmeleri devam ediyor.

HÜRCAM-İŞ: BURSA OTO CAM'DA YETKİ

Türk-İş'e bağlı Kristal-İş Sendikasının yıllarca yetkili olduğu Bursa'da kurulu Oto Cam işyerinde, yetki alınarak toplu iş sözleşmesi imzalandı. Kristal-İş'in 1978'de sözleşmeyi fesh etmeyerek 1 yıl daha uzutmasına karşın Hürcam-İş'in 1979-80 dönemi için imzaladığı 1 yıllık toplu iş sözleşmesi ile saat ücretlerine 10.5 TL zam, 4 maaş ikramiye, 2500 TL yakacak yardımı, 2500TL izin harçlığı, 1000 TL bayram parası ve birçok sosyal hak sağlandı. Böylece sarı Kristal-İş'in engellemeleri boşa çıkartılarak Şişe Cam Holdinge bağlı 5 işyerinde geçerli olan sözleşmelere benzer bir sözleşme bağıtlanmış oldu. Bursa Ota Cam işyerinde 25 işçi çalışıyor.

LASTİK-İŞ: OPTİLON'DA SÖZLEŞME

18 Şubat'da düzenlenen "LASSA İşçileri Birlik Gecesi" büyük bir katılımla gerçekleştirildi. Optilon Fermuar Sanayi işyerinde toplu iş sözlemesi imzalandı. Kauçuk Sanayi A.Ş. ve Plassa-Plastik San. A.Ş işyerlerinde toplam 290 işçi adına grev kararı alındı. Biksan'da ise uyuşmazlık devam ediyor. Kartal Bölgesinde tamamlanan A tipi eğitim seminerine 140 işçi katıldı.

TPKSİS: ROCHE'DA SÖZLEŞME

ROCHE işyerinde 1 Ocak 1979'da başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri işkolunun en ileri hakları kazanılarak bağıtlandı. Yılbaşından geçerli olacak sözleşme ile ücretlere 1. yıl saat başına 20, 2 yıl 22.5 lira zam, 6 maaş ikramiye, 65 gün kıdem tazminatı, 9000 lira yakacak yardımı, ayda 450 lira aile yardımı sağlandı.

Mersin Soda Sanayii işyerinde işverenin baskıları devam ediyor. Türkiye Petrol ve Kimya Sanayii İşçileri Sendikasına üye olan 24 teknik elemanın işten atılmasının hemen ardından 23 işçinin daha işine son verildi. Bilindiği gibi Mersin Soda Sanayii işyerinde sürdürülen grev sıkıyönetimin ilan edildiği gün Bakanlar Kurulunun kararıyla, 26 Ocak'ta ise ikinci kez iki ay daha ertelenmişti.

SOSYAL-İŞ: SSK İŞÇİSİ GREVE HAZIRLANIYOR

500 işçinin çalıştığı Antalya'da kurulu Antbirlik'te toplu iş sözlesmesi imzalandı. Türk-İş'e bağlı Tez Büro-İş'ten istifa ederek Sosyal-İş'e geçen işçiler adına imzalanan sözleşme ile ileri haklar kazanıldı.

1 Ağustos 1978'den geçerli olacak toplu iş sözleşmesi ile ortalama 6.000 TL ücret zammı sağlandı. Kıdem tazminatı 60 gün olarak belirlenirken, 6 yılını dolduran işçinin istifası halinde de kıden tazminatı 60 gün olarak saptandı. Yeni sözleşmeye göre işyerinde 3 işçi ve 3 işverenden oluşan disiplin kurulu kararı olmaksızın İş Yasasının 13 ve 17. maddelerine göre işçi çıkarılamıyor. Eşit oy hakkının kabul edildiği disiplin kurulunda oylar eşit çıkarsa işçi yararına olan karar uygulanacak. Böylece işyerinde işgüvenliği daha da sağlamlaştırıldı. Yeni işçi alımı ve mevcut işçilerin terfi etmesi ikişer taraf temsilcisinden oluşan, eşit haklara sahip sınav komisyonu eliyle yapılacak. Getirilen yeni düzenleme ile işyerinde vasıfsız işçinin asgari ücreti 5100 TL olarak belirlendi. Haftalık çalışma saatinin 40 saate indirildiği sözleşme ile 1 ve 2 Mayıs günleri "İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü" nedeniyle tatil olarak kabul edildi.

Öte yandan SSK'ya bağlı 70 işyerinde çalışan 5000 işçi adına Sosyal-İş'in yetkisinin kesinleşmiş olmasına karşın işveren görüşmelere yanaşmamaktadır. Böylece SSK işyerlerinde grev uygulamasına doğru gidilmektedir. ODTÜ'de ise 2000 işçi adına yetki işlemleri sürdürülmektedir.

TEK GES-İŞ: DSİ TUNCELİ'DE ÖRGÜTLENME TAMAMLANDI

Devlet Su İşleri Tunceli Bölgesinde Enerji-İş ve Türk-İş'e bağlı Tes-İş'in engellemelerine karşılık 400 işçinin örgütlenmesi tamamlandı. DSİ Genel Müdürlüğüne toplu iş sözleşmesi çağrısı yapıldı. DSİ Sivas Şuşehri Bölgesinde çalışan 400 işçi toplu iş toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi kesinleşti. Taslak hazırlama aşaması sona erdirilen toplu iş sözleşmesi görüşmesi yakında başlatılacak. TEK Mersin Ticaret Müdürlüğü, TEK Bilecik Başmühendisliği ve TEK Gölbaşı Merkez Ambarı işyerlerinde ise yetkiler kesinleşti. Bu işyerlerinde toplam 350 işçi çalışmaktadır. Öte yandan Türk-İş'e bağlı Tes-İş'den hergeçen gün TEKGES-İŞ'e yeni üye kazanımı sağlanmaktadır.

YENİ HABER-İŞ: TRT'DE SÖZLEŞME İMZALANDI

16 Ekim 1978'de yapılan Genel Kurul'da alınan karar doğrultusunda DSF'ye bağlı Kamu Hizmetleri Sendikası'na yapılan başvuru kabul edildi. Antalya PTT Bakım Merkez Müdürlüğü İnşaat Grup Amirliği işyerinde yetki kazanıldı. İşyerinde 100 işçi çalışıyor.

TRT Genel Müdürlüğüne bağlı 4 işyerinde toplu iş sözleşmesi imzalandı. Etüd Planma ve Yatırım Dairesi, TV Haberler Dairesi, Vericiler Dairesi 1. Bölge Müdürlüğü ve Vericiler Dairesi işyerlerinde imzalanan sözleşme ile ücretler 1. Yıl 5000-6000 TL, 2. yıl 5000-6000 TL kademeli olarak artırıldı. Aylık ücretlere ayrıca sosyal yardım adı ile 1000 liralık brüt zam sağlandı. Çalışma saatleri 5 gün ve 40 saat olarak belirlenen sözleşmeye göre fazla çalışmalarda %100 zam ödenecek. Yılda 3 maaş ikramiye ve kıdem tazminatının 32 gün üzerinden ödenmesi sözleşmede yer alan maddeler arasında.

İnegöl ve civarı yeraltı şebeke inşaatı, Balıkesir-Savaştepe arası havai hat güzergahı, Samandağ şehiriçi şebeke inşaatı, Trabzon PTT şehiriçi telefon şebeke tesisi, Lüleburgaz PTT Müdürlüğü kablo proje tatbikatı, Kars PTT Merkezi şehiriçi şebeke inşaatı, Çankırı şehiriçi şebeke inşaatı, Şerefli koçhisar inşaat grup amirliği ve Araklı PTT telefon şebeke tesisi işyerlerinde çalışan 400 işçi adına toplu iş sözleşmesi imzalandı.

2. 1 MAYIS AFİŞ YARIŞMASI

1. Yarışmaya isteyen herkes katılabilir. Eserler, emeğin yaratıcılığını, işçi sınıfının ve emekçi halkın tek üretken sınıf olduğu gerçeğini yadsıyamaz.

2. Yarışmaya katılacak eserler 50x70 ebadında çalışılmalıdır.

3. Yarışmaya katılacak eserler yarışma sonucunda sahibine verilmez. DİSK'in sorumluluğunda saklanır.

4. Eserlerin çalışma tekniği serbesttir. Renk ve tire yada siyah beyaz çalışılabilir.

5. Afişler kırılmadan,DİSK Merter Sitesi Topkapı-İstanbul adresine iletilmelidir.

6. Yarışmaya katılacak her afişin arkasına alfebenin bir harfiyle başlayan ve onu izleyen dört temel rakamdan sonra yine alfebenin başka bir harfi ile son bulan bir rumuz koyulacaktır. (Rumuz örneği: A 3576 G veya C 2098 T ya da B 0495 G gibi). Aynı rumuz her afiş için bir zarf üzerine de yazılacak ve zarfın içine afişi hazırlayan sanatçının açık kimliği ve adresi,varsa telefon numarası yazılarak zarf kapatılacaktır. Afişler zarfla birlikte teslim edilecektir

7. Yarışmaya birden fazla afişle katılmak olanaklıdır.

8. Yarışmada I.ye 25.000 TL
II.ye 15.000 TL.
III.ye 10.000 TL.
verilir.

Ayrıca jüri gerektiğinde mansiyon ödülleride verebilir.

9. Afişlerin kendi adıyla sergilenmesini istemeyenler ayrı bir zarfın içine bir takma adla birlikte gerçek adını ve kimliğini yazarak verirler.

10. Verilen zarflar bütün elemeler yapıldıktan sonra açılır ve kimlik belirleme, yarışma sonunda yapılır.

11. Yarışma 5 Nisan 1979'da biter. Bu tarihten sonra yarışmaya eser kabul edilmez.

12. Yarışma konusuna göre afişte yer alması gerekli sözler ve amblemler ayrıca duyurulur. Böyle bir duyuru yapılmadığında sanatçı belirlenen konuyu istediği gibi çalışmakta serbesttir.

Jüri

Balkan Naci İslimyeli (Tat.Güzel Sanatlar Akademisi Öğretim Üyesi)
Şekip Davaz (Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Öğretim Üyesi, Geçen yıl birincisi)
Gürel Yontan (Uygulamalı Endüstri Sanatlar Yüksek Okulu Üyesi)
Mengü Ertel (Grafik Sanatçıları Derneği Üyesi)
Şükran Kurdakul (Türkiye Yazarlar Sendikası İkinci Başkanı)
Murat Belge (İstanbul Üniversitesi'nde Öğretim Üyesi)
DİSK Temsilcisi

13 ŞUBAT
1967/12 YIL/1979

